Έτος Ε'

Τεύχος 96ο

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ

ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ, Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Α'
ΑΡΓΥΡΙΟΥ ΠΕΤΡΟΣ, Μηχανικὸς—Τοπογράφος
ΑΡΧΟΝΤΟΥΛΑΚΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ, Διευθυντὴς Β'
ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΑΡΓΥΡΟΣ, Ἰατρὸς
ΒΕΡΓΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, Διευθυντὴς Ὑπουργείου Δικαιοσύνης
ΒΛΥΣΙΔΗΣ ΖΑΧΑΡΙΑΣ, Ὑφηγητὴς Πανεπιστημίου
ΓΑΡΔΙΚΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, Καθηγητὴς Πανεπιστημίου
ΓΑΛΑΝΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ, Καθηγητὴς Πανεπιστημίου
ΓΙΩΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΣ, τ. Ἐφέτης—Συγγραφεὺς
ΓΑΒΑΛΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ, Εἰσαγγελεὺς
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΝΑ, Λογοτέχνις
ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, Ὑπαστυνόμος Α'
ΓΑΡΔΙΚΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ, Ὑπαστυνόμος Α'
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, Καθηγητὴς Πανεπιστημίου
ΚΑΤΣΑΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ, Καθηγητὴς Πανεπιστημίου
ΚΑΨΑΣΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, Ἰατροδικαστὴς
ΚΩΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, Καθηγητὴς Ἀμερικανικοῦ Κολλεγίου Ἑλληνικοῦ
ΚΛΕΙΣΙΟΥΝΗΣ ΑΓΓΕΛΟΣ, Ἱστορικὸς
ΚΙΝΝΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ, τ. Ἀρχηγὸς Ἀστυνομίας Πόλεων
ΚΑΤΣΙΜΑΓΚΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, Ἀστυνόμος Β'
ΚΡΟΚΙΔΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, Ἀστυνόμος Β'
ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, Ὑπαστυνόμος Α'
ΚΑΤΣΙΜΠΑΡΟΣ ΣΩΤΗΡΙΟΣ, Ὑπαστυνόμος Β'
ΛΕΟΝΤΑΡΙΤΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ, τ. Ἀρχηγὸς Ἀστυνομίας Πόλεων
ΛΑΣΚΑΡΗΣ ΚΙΜΩΝ, Ἀρχιτέκτων
ΛΕΜΟΝΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, Ὑπαστυνόμος Β'
ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, Σύμβουλος Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου—Δ/τωρ Δικαίου
ΜΩΡΑ·Ι·ΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, Ψυχίατρος
ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗ ΜΑΡΙΑ, Διευθύντρια Ὑπουργείου Δικαιοσύνης
ΜΟΡΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, Ἀστυνόμος Α'
ΝΤΖΙΩΡΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, Ὑπαστυνόμος Α'
ΝΙΑΣΚΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, Ὑπαστυνόμος Β'
ΠΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, Διευθυντὴς Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους
ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ, Καθηγητὴς Ἐγκληματολογίας καὶ Σωφρονιστικῆς
ΠΟΥΛΑΝΤΖΑΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ, Καθηγητὴς Δικαστικῆς Γραφολογίας
ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ ΘΑΛΕΙΑ, Ἰατρὸς
ΠΑΤΣΟΥΡΗΣ ΧΡΙΣΤΟΣ, Ὑπαστυνόμος Α'
ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ, Ὑπαστυνόμος Α'
ΠΗΛΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ, Ἀρχιφύλαξ
ΡΑ·Ι·ΚΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, Ὑπαστυνόμος Β'
ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ ΜΙΧΑΗΛ, Καθηγητὴς Παντείου—Σύμβουλος Ἐπικρατείας
ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, Καθηγητὴς Πανεπιστημίου
ΣΜΠΑΡΟΥΝΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ, Καθηγητὴς Ἀνωτάτης Ἐμπορικῆς
ΣΚΟΥΖΕΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, Πρόεδρος Συλλόγου Ἀθηναίων
ΣΑΓΙΑΣ ΗΛΙΑΣ, Τμηματάρχης Ε.Ι.Ρ.
ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ, Ἀρχιφύλαξ
ΤΟΥΣΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ, Ἀντεισαγγελεὺς Ἀρείου Πάγου
ΤΑΝΑΓΡΑΣ ΑΓΓΕΛΟΣ, Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας Ψυχικῶν Ἐρευνῶν
ΤΣΙΠΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Β'
ΤΟΥΖΕΝΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, Ἀστυνόμος Α'
ΦΡΑΓΚΙΔΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, τ. Γυμνασιάρχης

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Ε'. | ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΜΑΪΟΥ 1957 | ΤΕΥΧΟΣ 96ΟΝ

ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΑΘΗΝΑ – ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ – ΑΡΤΑ – ΓΙΑΝΝΕΝΑ – ΚΕΡΚΥΡΑ – ΤΡΙΚΑΛΑ ΛΑΡΙΣΑ – ΛΑΜΙΑ – ΘΕΡΜΟΠΥΛΕΣ – ΑΘΗΝΑ

Τοῦ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**, Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

«Πᾶσαν ὁμορφιὰ
Ἑλλάδα, ἐσὺ τὴν ἔχεις!»
Κ. Παλαμᾶς

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

Αὐτὴ τὴν ἡμέρα τὴν ὁλόδροση διαλέξαμε γιὰ ν' ἀρχίσουμε τὸν περίπατό μας στὴν Ἑλλάδα. Ἀκόμη ἀκούγονται τὰ ξεφωνητά, ἀπὸ τ' ἀγόρια καὶ τὶς κοπελοῦδες, ποὺ βγήκανε νὰ χαροῦνε τῆς Μαγιάτικης δροσιᾶς τὸ μεθῦσι στὰ περίχωρα τῆς Ἀθήνας.

Καὶ μεῖς περπατᾶμε γοργὰ γιὰ νὰ φτάσουμε στὸ σημεῖο ποὺ ὁρίσαμε γιὰ τὸ ξεκίνημα. Ἡ ὥρα εἶναι τώρα 6. Ὁ ἥλιος ἀνέβηκε κι' ὅλας καὶ κάνει τοὺς δροσοσταλαχτῖτες νὰ λάμπουν σὰν διαμαντόπετρες πάνω στὶς φυλλωσιὲς τῶν δένδρων.

Τὰ τουριστικὰ λεωφορεῖα γεμίζουν γρήγορα μὲ τὶς κυρίες, τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ τοὺς δοκίμους, ποὺ παίρνουν τὶς θέσεις των καὶ ἀμέσως ξεκινᾶνε. Κάνουμε ὅλοι τὸ σταυρό μας σὰ νὰ δόθηκε σύνθημα καὶ ἀποχαιρετᾶμε τὴν Ἀθήνα, τὴν ὁλόφωτη, τρέχοντας πρὸς τὴν Ἐλευσῖνα, ἀνάμεσα στὶς ἀνθισμένες δάφνες, στὶς τριανταφυλλιές, στὶς ἀνεμῶνες ποὺ γελοῦν σπαρμένες στὰ χωράφια, ἀναπνέοντες τ' ἀρώματα ποὺ σκορπίζουν οἱ πασχαλιές, οἱ κρίνοι, οἱ ὑάκινθοι καὶ οἱ λεμονανθοί.

Δὲν κυττάζουμε πίσω μας, γιατὶ φοβούμαστε μήπως ἀπὸ τὸν Παρθενῶνα, ποὺ φαντάζει τώρα ὁλόχρυσος κάτω ἀπὸ τὶς πρωϊνὲς ἀχτῖδες τοῦ ἡλιου, ξεπροβάλλουν οἱ θεές, ποὺ χιλιάδες χρόνια κοιμοῦνται ἐκεῖ μέσα καὶ μᾶς μαγέψουν μὲ τὰ κάλλη τους...

Μπήκαμε τώρα στοὺς ἐλαιῶνες μὲ τὴν ἀσημένια φυλλωσιὰ καὶ βγαίνοντας στὸ Σκαραμαγκᾶ χαιρετᾶμε τὴ γαλάζια θάλασσα. Ὁ Σαρωνικὸς μὲ τὰ χαριτωμένα ἀκρογιάλια του ξετυλίγεται μπροστά μας...

'Απολαμβάνουμε τοῦτο τὸ πρωϊνό. Ὁ βυθὸς τῆς θάλασσας στρώθηκε μὲ ἀσῆμι... Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀκρογιαλιὰ τῆς 'Αττικῆς, μὲ τὶς νεράϊδες καὶ τὶς γοργόνες τὶς ἀφρόπλαστες.

...Μὰ περάσαμε κι' ὅλας τὸν 'Ισθμὸ καὶ μπροστά μας ξεπρόβαλε ὁ Κορινθιακὸς κόλπος...

Ὦ!... τί μαγεία ἐτούτη τὴν ἐποχή... Αὐτὴ ἡ διαδρομὴ στὴν Κορινθιακὴ καὶ 'Αχαϊκὴ παραλία εἶναι ὀνειρώδης. Οἱ λεμονιές, οἱ πορτοκαλιὲς ὁλάνθιστες ἀρωματίζουν σὲ βαθμὸ ἀσύγκριτο τὴν ἀτμόσφαιρα. Καὶ στὸ πέρασμα ἀνοίγουν διάπλατα τὰ μάτια σου, τὰ μάτια τῆς ψυχῆς νὰ συλλάβουν τὸ ὑπέροχο σύμπλεγμα τοῦ πεύκου, τῆς λεύκης, τοῦ πλάτανου, τῆς ἰτιᾶς, τῆς ἀγράμπελης... Κι' ὅταν ἡ πνοούλα ἔρχεται ἀνάλαφρη ἀπ' τὴ θάλασσα, ἡ ἅρπα τῆς φύσης παίζει πάνω στὰ κλαδιὰ τὴ δική της μουσική, ποὺ φτάνει στὰ κατάβαθα τῆς ψυχῆς σου.

'Εδῶ συνταιριάζουν τὰ τρία ἀπέραντα στοιχεῖα, ἡ ὁλοκάθαρη θάλασσα, τὸ πράσινο καὶ ὁ γαλάζιος οὐρανός.

Τρέχουμε... τρέχουμε καὶ θαυμάζουμε... ἐνῶ σὲ μιὰ στιγμὴ ἀκούγεται τὸ βιολὶ καὶ τὸ ἀκορντεόν, ποὺ ὁ δόκιμος μουσικὸς κ. Μπουκουβάλας καὶ ὁ ὀνειροπαρμένος βοηθός του κ. Β... μαγεμένοι ἀπὸ τὴ φύση, τὰ κάνουν νὰ ψάλλουν μαζὶ μὲ τὰ πουλιὰ ἕναν ὕμνο στὸ Θεό...

—Κιάτο—Ξυλόκαστρο—'Ακράτα—Διακοφτό—Αἴγιο—Ρίο ... Stop...

***

ΡΙΟΝ—ΑΝΤΙΡΙΟΝ—ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ

'Αλλαγὴ σκηνοθεσίας. Τὰ ποῦλμαν προχωροῦν πάνω στὸ «φέρρυ—μπὸτ» γιὰ νὰ περάσουμε ἀπὸ τὴν Πελοπόννησο στὴ Στερεὰ 'Ελλάδα. Αὐτὸ τὸ στενὸ εἶναι τὰ Μικρὰ Δαρδανέλλια, ἔτσι ποὺ πλαισιώνονται ἀπὸ τὰ παληὰ βενετσιάνικα φρούρια, τὰ ὁποῖα στέκουν τὸ ἕνα ἀπέναντι στὸ ἄλλο... Ὕστερα ἀπὸ μισὴ ὥρα πατᾶμε στὴ Στερεὰ 'Ελλάδα καὶ πηγαίνουμε ὁλοταχῶς γιὰ τὸν πρῶτο σταθμό μας, τὸ **Μεσολόγγι**.

'Η 'Ιερὴ πόλη. Τὸ χιλιοτραγουδισμένο **«Μεσολόγγι»**!! Τὸ μικρὸ λιμνοχῶρι ποὺ ἔγραψε σελίδες ἀφάνταστου ἡρωϊσμοῦ κατὰ τὴν 'Ελληνικὴ 'Επανάστασι.

Πέρασαν ἀπὸ κεῖ πολλοὶ ἀφέντες... Οἱ Βενετοί, ὁ 'Ορλώφ, ὁ 'Αλῆ Πασσᾶς τῶν 'Ιωαννίνων, κι' ὕστερα ὁ Σουλτάνος. Μὰ τὸ 1821, τὸ Μεσολόγγι μὲ τὸ Μάρκο Μπότσαρη καὶ 500 πολεμιστὲς ξεσηκώθηκε κι' ἔδιωξε κάθε κατακτητή. Τὸ δεύτερο χρόνο, τὸ 1822, ἀνήμερα τὰ Χριστούγεννα, 20.000 τοῦρκοι μὲ τὸν 'Ομὲρ-Βρυώνη καὶ τὸν Κιουταχῆ κάνανε ἐπίθεσι μὰ οἱ Μεσολογγῖτες τοὺς τσάκισαν κυριολεκτικῶς.

Καὶ τότε κατέβηκε ἐκεῖ ὁ Λόρδος Βύρων, ποὺ πέθανε ὕστερα ἀπὸ δυὸ χρόνια τραγουδῶντας τὴν 'Ελληνικὴ λευτεριά.

'Ο Κιουταχὴς ὅμως ξανάρθε μὲ 30.000 στρατὸ καὶ πολιόρκησε τὸ Μεσολόγγι στενά. 'Αλλὰ ὅλες οἱ ἐπιθέσεις του ἔσπαγαν στὸν ἀτσάλινο προμαχῶνα τῆς ψυχῆς τῶν Μεσολογγιτῶν. Κι' ἦρθε κατόπιν σὲ βοήθεια τῶν Τούρκων ὁ 'Ιμπραὴμ μὲ 10.000 'Αραπάδες καὶ βλέποντας τὸ Μεσολόγγι γέλασε... λέγοντας στὸν Κιουταχῆ τὸ περίφημο ἐκεῖνο... «Ἔ!!! αὐτὸ τὸ φράχτη δὲν μπορεῖς νὰ πάρης; Ντροπή σου· σὲ δέκα πέντε μέρες θὰ τὸν πάρω μοναχός μου...».

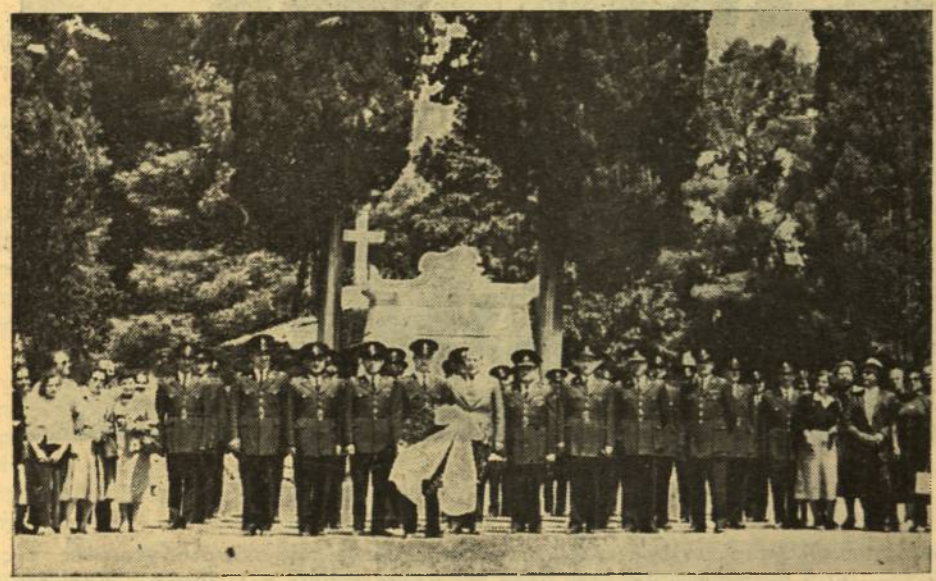
Μὰ πέρασαν οἱ δεκαπέντε μέρες... πέρασαν μῆνες καὶ ὁ φράχτης ἄντεχε... ὥς που στὶς 10 τοῦ 'Απρίλη τοῦ 1826 ἔγινε ἡ ἔξοδος τῶν ἐλεύθερων πολιορκημένων κι' ὕστερα ὁ δαυλὸς τοῦ Χρήστου Καψάλη ἔκανε νὰ ὑψωθῆ στὸν οὐρανὸ ἡ 'Ελληνικὴ δόξα καὶ ἡ θέλησι γιὰ τὴ λευτεριά, ποὺ κίνησε τὸ θαυμασμὸ ὅλου τοῦ κόσμου. Τὸ Μεσολόγγι χάθηκε τότε, μὰ ὁ χαμός του ἀνάστησε τὴν 'Ελλάδα.

Τ' ἀκρογιάλια καὶ τὴ λιμνοθάλασσα τοῦ Μεσολογγίου, τὰ ξερονήσια του τὸ Κλείσοβο καὶ τὸ Βασιλάδι, τὰ βουνά του τὸ Ζυγὸ καὶ τὴ Βαράσοβα, τραγουδᾷ ὁ Παλαμᾶς στὸ ποίημά του «ἡ δόξα στὸ Μεσολόγγι»...

Καὶ παρουσιάζει τὴ δόξα νὰ φεύγῃ ἀπὸ τὰ Ψαρᾶ καὶ νὰ πηγαίνῃ στὸ Μεσολόγγι γιὰ νὰ τὸ στεφανώσῃ, μὰ δὲ βρίσκει οὔτε τὰ λίγα χορτάρια ποὺ εἶχαν μείνει στῶν Ψαρῶν τὴν ὁλόμαυρη ράχη, παρὰ μονάχα ἕνα φῶς, ἕνα φῶς ποὺ εἶχε πλημμυρίσει τὰ ἅγια χώματα. Καὶ τέλειωνε ὁ ποιητής :

«Ἀπὸ τὸ φῶς αὐτό, στοῦ κοντυλιοῦ μου
τὴν ἄκρη, πῆρα κι' ἔσκυψα νὰ γράψω,
χάραξα ἕνα ὄνομα, εἶπα στούς αἰῶνες :
ΤΟ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ...»
.....

Μὲ συγκίνησι καὶ ἐθνικὴ περηφάνεια πήγαμε καὶ προσκυνήσαμε τὸ ἡρῷο τοῦ Μεσολογγίου, καταθέτοντας ἕνα δάφνινο στεφάνι, εἰς ἔνδειξιν τῆς εὐγνωμοσύνης μας στοὺς ἀθάνατους νεκρούς.

Οἱ δόκιμοι μπροστὰ στὸ ἡρῷο τῶν ἀθανάτων τοῦ Μεσολογγίου μὲ τὸ στεφάνι ποὺ κατέθεσαν μὲ εὐλάβεια.

Σταθήκαμε μπροστὰ στὶς προτομὲς τῶν ἡρώων· νοιώσαμε τὸ μεγαλεῖο τῆς ψυχῆς τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων καὶ καθὼς ὁ καθηγητὴς κ. Κ. Πετρονικολὸς μᾶς ἐξηγοῦσε καὶ μᾶς ὁδηγοῦσε στοὺς τάφους τῶν ἡμιθέων τοῦ Μεσολογγίου, δάκρυα γέμισαν τὰ μάτια ὅλων μας.

Ὁ κ. Πετρονικολὸς μᾶς ἔδειξε καὶ τὴν περίφημη Τάπια «τερίμπιλε» (Tapia teribile). Κι' ὅταν τὸν ρωτήσαμε γιατὶ αὐτὸ τὸ ἱστορικὸ σημεῖο εἶναι ἀπερίφρακτο, ἔτσι ποὺ νὰ κινδυνεύῃ καμμιὰ φορὰ ἀπὸ...οἰκοπεδοποίηση, μᾶς εἶπε πὼς δὲν ὑπάρχει πίστωσις γιὰ νὰ φυτευθοῦν πάνω στὴν τάπια αὐτὴ μερικὰ δένδρα καὶ νὰ περικλεισθῇ μ' ἕνα κιγκλίδωμα.

Οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ δόκιμοι τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς εὐχαρίστως θέτουν στὴ διάθεσι παντὸς ἁρμοδίου γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ 1.000 δραχμές.

ΑΓΡΙΝΙΟΝ—ΑΜΦΙΛΟΧΙΑ—ΑΡΤΑ—ΛΟΥΡΟΣ

Τὰ ποῦλμαν μπαίνουν τώρα στὴν καταπράσινη πεδιάδα, ποὺ στολίζεται ἀπὸ πολλὲς λίμνες, τὴν Τριχωνίδα, τὴν 'Αμβράκια κι' ἄλλες μικρότερες. Κι' ὁ 'Αχελῶος τρέχει ἀνάμεσα στὰ πλατάνια χαρίζοντας ὁμορφιὰ καὶ δροσιά.

Περνῶντας ἔτσι πλάγι καὶ πάνω ἀπὸ τὶς λίμνες καὶ τὰ ποτάμια θυμήθηκα κεῖνα ποὺ γράφει ὁ κ. Στασινόπουλος γιὰ τὸ «πνεῦμα τῆς λίμνης», ποὺ εἶναι ἤρεμο καὶ σο-

Στὸ χιλιοτραγουδισμένο γεφῦρι τῆς Ἄρτας.

βαρό, ποὺ εὐλογεῖ τὸ μόχθο τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀπαλύνει τοὺς σκληροὺς χειμῶνες τῆς ζωῆς... Ὅλα ἀνασαίνουν καὶ ζοῦν μέσα στὸ ἤρεμο πνεῦμα τῆς λίμνης... Ἔτσι ρεμβάζοντας φτάσαμε κι' ὅλας στὸ 'Αγρίνι. Εἶναι πιὰ μεσημέρι. Πήγαμε λοιπὸν στὰ ἐστιατόρια νὰ γευματίσουμε. Πλούσια καὶ καθαρὰ ἐστιατόρια, μὲ ἄφθονα καὶ καλομαγειρεμένα φαγητά, φανερώνουν πῶς ἡ πόλις αὐτὴ ἔχει νοιώσει τὴν ἀξία τοῦ πολιτισμοῦ. Μετὰ τὸ φαγητὸ ξεκινᾶμε γιατὶ ὁ προορισμός μας τὴν πρώτη ἡμέρα εἶναι νὰ φτάσουμε στὰ Γιάννενα. Συνεχίζουμε λοιπὸν τὴ πορεία μας πρὸς τὴν 'Αμφιλοχία.

Περνῶντας τὸν 'Αχελῶο καὶ τὴ λίμνη 'Αμβράκια ἀνάμεσα στὴν πλούσια βλάστησι μακαρίζουμε τοὺς κατοίκους ποὺ ζοῦν ἐκεῖ εὐτυχισμένοι.

'Αλλὰ εἶναι ὄνειρο πραγματικὸ καὶ ἡ διαδρομή μας στὴν παραλία τοῦ 'Αμβρακικοῦ, στὸν περίφημο Καρβασαρᾶ. Δεξιά μας φαντάζουν μακρυὰ ὁ Τυμφρηστὸς καὶ τὸ Παναιτωλικὸ μὲ χιονισμένες τὶς κορφές τους. Κι' ἀριστερὰ ἡ καταγάλανη θάλασσα περικλεισμένη σ' ἕνα ἀέρινο φόντο ποὺ μοιάζει σὰν ἀραχνοΰφαντο πέπλο.

Μά!! νὰ τώρα προχωροῦμε παράλληλα σὲ ἕνα ἄλλο ποτάμι. Εἶναι ὁ Ἄραχθος... Πλησιάζουμε στὴν **Ἄρτα**. Ὁ κάμπος τῆς Ἄρτας!! Εἶναι ὄνειρο ἡ διαδρομὴ

ἀνάμεσα στοὺς πορτοκαλεῶνες! Ἀνοίγουμε ὅλα τὰ παράθυρα καὶ ἀπολαμβάνουμε τὸ ἄρωμα, ποὺ ἔχει γεμίσει τὴν ἀτμόσφαιρα. Ἀκόμη δὲν ἔχουνε τρυγίσει τὸ χρυσὸ καρπὸ καὶ τὰ δέντρα εἶναι κάτασπρα σὰν χιονισμένα ἀπὸ τὸν ἀνθό.

Ἔτσι προχωρῶντας στὸν ἀρωματισμένο κάμπο, φτάνουμε στὴν Ἄρτα μὲ τὸ ἱστορικὸ γεφῦρι της.

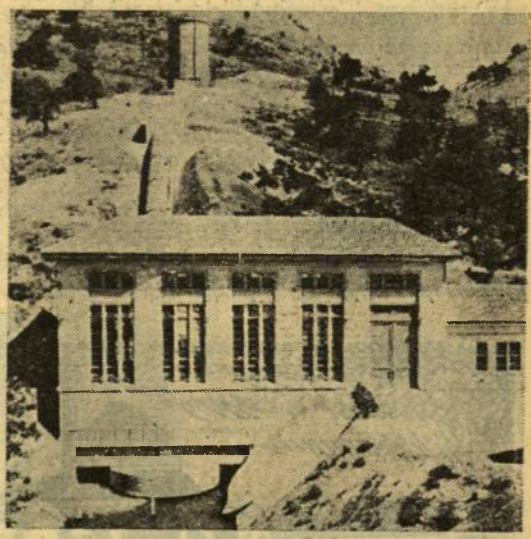
Ἔχει μεγάλη ἱστορία ὁ τόπος αὐτὸς καὶ τὰ λείψανα ἀπὸ τὰ τείχη τῆς ἀρχαίας πόλεως φανερώνουν τὴ δύναμί της.

Σταθήκαμε γιὰ λίγο καὶ καμαρώσαμε ἀπὸ τὸ γεφῦρι της τὸν Ἄραχθο, ποὺ κυλοῦσε ἤρεμος ἀνάμεσα στὰ πλατάνια καὶ τὴν πλούσια χλωρίδα.

Μέσα ὅμως στὸ πρόγραμμα τῆς ἐκδρομῆς μας εἶναι καὶ ἡ ἐπίσκεψις τοῦ ὑδροηλεκτρικοῦ ἐργοστασίου «Λούρου».

...Ἐμπρὸς λοιπὸν γιὰ τὸ Λοῦρο.

Πάνω στὰ ἴχνη ἑνὸς παληοῦ ρωμαϊκοῦ ὑδραγωγείου, ἔξω ἀπὸ τὴ Φιλιππιάδα τῆς Ἠπείρου, ὁ σύγχρονος πολιτισμὸς ἐδημιούργησε μιὰ τεχνητὴ λίμνη γιὰ τὴν παραγωγὴ ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας. Ἡ ὡραία αὐτὴ μικρὴ λίμνη, χωρητικότητος 1.050.000 κυβικῶν μέτρων, ἐσχηματίσθη μὲ ἕνα φράγμα στὴ συμβολὴ τοῦ ποταμοῦ Λούρου καὶ τῶν πηγῶν Ἁγίου Γεωργίου. Τὰ νερά της κινοῦν τὸ Ὑδροηλεκτρικὸ Ἐργοστάσιο Λούρου τῆς Δ.Ε.Η.

Τὸ ἠλεκτρικὸν ἐργοστάσιον τοῦ Λούρου.

Τὸ ἐργοστάσιον αὐτό, λειτουργεῖ ἀπὸ τὸ Μάρτη τοῦ 1954 καὶ παρέχει ἠλεκτρικὴ ἐνέργεια στὶς πόλεις καὶ τὰ χωριὰ τῆς Ἠπείρου. Μὲ τὴν παροχὴ φτηνοῦ ἠλεκτρισμοῦ γιὰ φωτισμό, ἀρδεύσεις καὶ κίνησι μικρῶν βιομηχανιῶν, ἐξασφαλίζεται ἡ αὔξησις τοῦ εἰσοδήματος καὶ ἡ ὕψωσις τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τῆς περιοχῆς. Ἡ ἰσχὺς τοῦ σταθμοῦ Λούρου σήμερα εἶναι 5.000 KW, προβλέπεται ὅμως ἡ προσθήκη μιᾶς ἀκόμη μονάδος τῶν 4.000 KW.

Ἕνα τοξοειδὲς φράγμα ὕψους 22 μέτρων καὶ μήκους 97 μέτρων, κατασκευασμένο ἀπὸ σκυρόδεμα, συγκρατεῖ τὰ νερὰ καὶ σχηματίζει τὴν τεχνητὴ λίμνη. Τὸ φράγμα αὐτὸ εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ ὡραιότερα θεάματα, γιατὶ ἀφίνει τὰ πλεονάζοντα νερὰ νὰ ὑπερχειλίζουν τὴν στέψη του καὶ νὰ κυλοῦν σχεδὸν κατακορύφως μὲ λευκοὺς ἀφροὺς σὰν ἕνας μακρὺς καταρράχτης.

Ἀπὸ τὴν τεχνητὴ λίμνη, τὸ νερὸ ὁδηγεῖται σὲ μιὰ σήραγγα διαμέτρου 2.70 μέτρων καὶ μήκους 1.453 μέτρων. Ἡ σήραγξ αὐτὴ διασχίζει τὸ βουνό, εἶναι δὲ ἐπενδυμένη μὲ σκυροκονίαμα καὶ ἡ κατασκευή της ἐχρειάσθη ἐργασία 18 μηνῶν, μὲ ἐναλλασσόμενα συνεργεῖα ἡμέρας καὶ νυκτός. Στὴν ἄλλη πλευρὰ τῆς βουνοπλαγιᾶς, ἡ σήραγξ καταλήγει σ' ἕνα ὑδατόπυργον διαμέτρου 10 μέτρων καὶ ὕψους 18 μέτρων, προορισμὸς τοῦ ὁποίου εἶναι ν' ἀπορροφᾷ τὴν τεράστια ὑδραυλικὴ πίεσι, ποὺ ἀναπτύσσεται ὅταν διακοπῇ ἢ ἐλαττωθῇ ἀποτόμως ἡ λειτουργία τοῦ ἐργοστασίου.

Τὸ νερὸ περνᾷ ἔπειτα εἰς τὸ χαλύβδινο ἀγωγὸ πτώσεως, ποὺ διακρίνεται στὴ βουνοπλαγιὰ καθὼς κατηφορίζει πρὸς τὸ ἐργοστάσιο. Ἔχει διάμετρο 2,40 μέτρα στὴ κορυφὴ καὶ 2,10 μέτρα στὴ βάση, εἶναι δὲ κατασκευασμένος ἀπὸ χαλύ-

βδινα ἐλάσματα ἠλεκτροσυγκολλημένα. Στὴ βάση του, μόλις φθάσῃ στὸ ὑπόγειο τοῦ ἐργοστασίου, ὁ ἀγωγὸς πτώσεως διακλαδίζεται σὲ δύο βραχίονες, οἱ ὁποῖοι κατευθύνουν τὸ νερὸ στὰ πτερύγια τῶν ἀντιστοίχων στροβίλων.

Μετὰ τὴν ἐκμετάλλευση τῆς πτώσεώς του γιὰ τὴν κίνησι τοῦ ἐργοστασίου, τὸ νερὸ ἀποδίδεται στὴν κοίτη τοῦ ποταμοῦ, χωρὶς καμμίαν ἀπώλειαν καὶ χρησιμοποιεῖται ἀπὸ τοὺς γεωργοὺς τῆς περιοχῆς, γιὰ ποτίσματα τῶν καλλιεργειῶν.

Τὸ συγκρότημα τοῦ σταθμοῦ περιλαμβάνει ἐπίσης ὀκτὼ κτίρια, στὰ ὁποῖα κατοικεῖ τὸ προσωπικὸν τοῦ σταθμοῦ. Στὴν κατασκευὴ τοῦ ἔργου αὐτοῦ ἀπησχολήθησαν 860 ἐργάται, τεχνῖτες καὶ μηχανικοί. Τὸ προσωπικό του ἀποτελεῖται ἀπὸ δώδεκα μηχανικοὺς καὶ τεχνίτες ποὺ κατοικοῦν σήμερα σὲ ὡραιότατες βιλίτσες, ἐξωπλισμένες μὲ ὅλα τὰ σύγχρονα μέσα πολιτισμοῦ.

Ὁ ἐξαίρετος διευθυντὴς τοῦ ἐργοστασίου κ. Λεωνίδας Μελισσουργὸς καὶ ὁ ὑποδιευθυντὴς κ. Γ. 'Εμμανουηλίδης μᾶς ἐξήγησαν λεπτομερῶς τὴ λειτουργία τοῦ ἐργοστασίου καὶ τὸ ἱστορικὸ τῆς κατασκευῆς του.

Μετὰ τὴν ἐπίσκεψή μας στὸ Λοῦρο προχωροῦμε γιὰ τὰ Γιάννενα.

***

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Μιὰ διαδρομὴ πάνω στὸ Ξεροβοῦνι καὶ τὸν Τόμαρο, δυὸ ἄγρια βουνὰ ποὺ βρίσκονται κάτω ἀπὸ τὴν ὀροσειρὰ τῆς Πίνδου καὶ τὰ πανύψηλα βουνὰ τοῦ 'Αθα-

Τὸ κάστρο μὲ τὸ τζαμὶ τοῦ 'Αλῆ Πασσᾶ, τὸ ὁποῖον ἔχει γίνει τώρα Μουσεῖον, μὲ τὴ Λίμνη τῶν 'Ιωαννίνων.

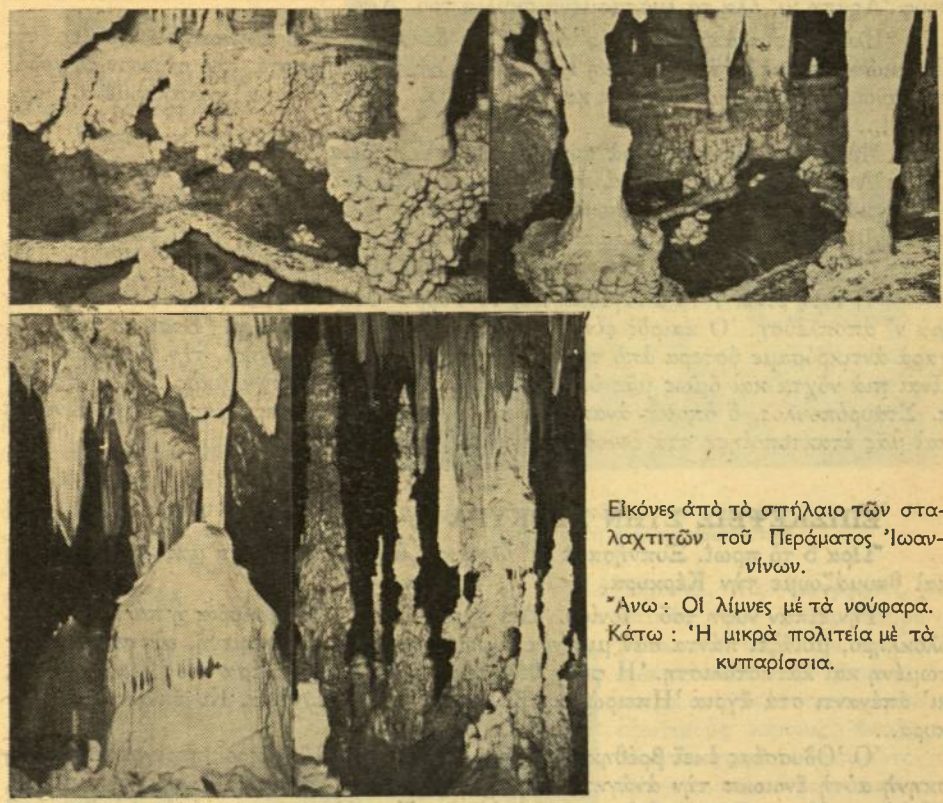
μάνικα (2930 ὑψ.) καὶ τῶν 'Αγράφων. Στὸ δρόμο μας κάναμε ἕνα σταθμὸ ἐκεῖ ποὺ ὁ ἀείμνηστος Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος στὰ 1912—1913 εἶχε τὸ Στρατηγεῖο του, στὸ χάνι τοῦ 'Εμὶν—'Αγᾶ.

Σταθήκαμε γιὰ ν' ἀποτίσουμε φόρο τιμῆς μπροστὰ στὸ ὑπέροχο μνημεῖο τῶν πεσόντων ἡρώων κατὰ τὶς μάχες τῶν 'Ιωαννίνων καὶ τοῦ Μπιζανίου. Ἔχει πιὰ νυχτώσει ὅταν φτάνουμε στὰ Γιάννενα, τὰ κατακαϋμένα Γιάννενα.

'Εκεῖ εἶναι ὁ πρῶτος σταθμός μας.

Μείναμε στὸ καινούργιο ξενοδοχεῖο «ΠΑΛΛΑΔΙΟΝ» τοῦ κ. Σπύρου Σουρέλη. Ἕνα πολυτελέστατο ξενοδοχεῖο, ποὺ τιμᾷ τὸν ἱδρυτή του καὶ τὸν τόπο. Τελείως συγχρονισμένο ποὺ φαντάζει ὁλόφωτο καὶ μυρίζει Ἑλλάδα καὶ Ἤπειρο. Ὅλα ἔχουν γίνει σὲ στὺλ καθαρὰ τοπικό. Τάπητες, διάκοσμος, κουρτίνες, ἔπιπλα, ἁπλίκες ποὺ μοιάζουν λάμπες, τὰ πάντα συνθέτουν ἕνα σύνολο γραφικώτατο. Θὰ ἔπρεπε νὰ μιμηθοῦν τὸ τοπικὸ αὐτὸ ντεκὸρ ὅλα τὰ ἐπαρχιακὰ ξενοδοχεῖα, γιατὶ ἡ καλαισθησία στὴν Ἑλλάδα μὲ τὸ τοπικὸ χρῶμα κάθε ἐπαρχίας, εἶναι κάτι τὸ ἐξαίρετο.

Τὸ πρωῒ τῆς Παρασκευῆς συγκεντρωθήκαμε γιὰ νὰ πᾶμε νὰ ἐπισκεφθοῦμε

Εἰκόνες ἀπὸ τὸ σπήλαιο τῶν σταλαχτιτῶν τοῦ Περάματος Ἰωαννίνων.

Ἄνω: Οἱ λίμνες μὲ τὰ νούφαρα.
Κάτω: Ἡ μικρὰ πολιτεία μὲ τὰ κυπαρίσσια.

τὸ σπήλαιο μὲ τοὺς σταλαχτῖτες, ποὺ βρίσκεται ἔξω ἀπὸ τὰ Γιάννενα, στὸ Πέραμα. Κεῖνο ποὺ εἴδαμε ἐκεῖ ξεπερνάει τὴ φαντασία. Νομίζαμε πὼς θὰ δοῦμε μιὰ σπηλιὰ μὲ σταλαχτῖτες, μὰ εἴδαμε ἕνα ὁλόκληρο βασίλειο στὰ ἔγκατα τῆς γῆς, εἴδαμε παλάτια κρυστάλλινα, πολιτεῖες μαρμαρένιες, κοιλάδες, βουνά, κάμπους, λίμνες, ἀγάλματα, δέντρα κι' ὅ,τι μπορεῖ νὰ πλάσῃ ἡ φαντασία τοῦ ἀνθρώπου, γιὰ ἕνα φανταστικὸ παραμῦθι. Νὰ κάνῃ κανεὶς περιγραφὴ εἶναι ἀδύνατο. Μόνο ὅταν ζήσῃ μιὰ ὥρα μέσα στὸ Βασίλειο αὐτὸ τῆς φύσης, ὅπως ζήσαμε μεῖς, μπορεῖ νὰ νοιώσῃ τὸ μεγαλεῖο ποὺ ἔχουν τὰ μεγάλα σπήλαια.

Μετὰ τὴν ἐπίσκεψή μας στὸ σπήλαιο μὲ τοὺς σταλαχτῖτες, γυρίσαμε πάλι στὰ Γιάννενα καὶ ἐπισκεφθήκαμε τὸ μουσεῖο τοῦ τόπου, ποὺ βρίσκεται στὴν ὄχθη τῆς λίμνης. Ἀπὸ ἐκεῖ ὁ ξεναγός μας κ. Σωτήριος Ζοῦμπος, ἐπιμελητὴς τοῦ Μουσείου Ἰωαννίνων, μᾶς ἔδειξε τὰ ἱστορικὰ φρούρια καὶ μᾶς ἔφερε κοντὰ στὰ χρόνια τοῦ Ἀλῆ Πασσᾶ.

Κι' ἡ φαντασία μας ζωντανεύει τώρα, ἔτσι καθὼς βλέπουμε τὴ λίμνη, τὴν παινεμένη λίμνη τῆς κυρᾶ—Φροσύνης, ὅλους τοὺς θρύλους. Ζωντανεύει στὸν ἱερὸ τοῦτο τόπο τὰ μαρτύρια, τὸ ξεχείλισμα τοῦ πόνου καὶ τοῦ πόθου τῆς 'Ελληνικῆς ψυχῆς, ποὺ ἔχουν ἀποθανατίσει τὰ κλέφτικα τραγούδια.

'Η φαντασία ξαναγυρίζει ἐπίμονα στὰ περασμένα καὶ συγχωνεύει τὶς ἐποχές. Σμίγει τὰ διαστήματα σὰν νὰ ἦταν χτές, σήμερα, τώρα.

Κυττῶντας ἔτσι κάτω στὰ ἤρεμα νερὰ τῆς λίμνης, βλέπουμε τὶς σκιὲς τοῦ 'Αλῆ Πασσᾶ, τοῦ Ταχήρ... Βλέπουμε τὸ Βελῆ-Γκέκα, τὸ Θανάση Βάγια, τὸ Γιουσοὺφ 'Αράπη κι' ὅλα τὰ λυσσασμένα σκυλιὰ τοῦ 'Αλῆ.

Βλέπουμε στὰ βαθειὰ τῆς λίμνης τὶς δεκαεφτὰ νεοστεφάνωτες νυφοῦλες, τὶς Γιαννιώτισσες μὲ τὴ πεντάμορφη Κυρὰ-Φροσύνη τους μπροστά, ποὺ σέρνουν τὸ χορό, στεφανωμένες τώρα μὲ νούφαρα καὶ πολυτρίχια... Ὦ! Γιάννενα! κατακαϋμένα Γιάννενα!!...

Μὰ ἡ ὥρα πλησιάζει νὰ συνεχίσουμε τὴν πορεία.

'Αποχαιρετοῦμε τὸν ἐξαίρετο Δήμαρχο κ. Σακκᾶ καὶ ξεκινᾶμε γιὰ τὴ Γουμένιτσα, κατεβαίνοντας τὴν ὀροσειρὰ τοῦ Τόμαρου. Τὰ πούλμαν τρέχουν παράλληλα στὶς ὄχθες τοῦ ποταμοῦ Καλαμᾶ, ποὺ ἔγινε ἱστορικὸς τὸ 1941, γιατὶ ἐκεῖ ἀντιστάθηκαν οἱ Ἕλληνες μὲ τὸ Δαβάκη στὶς ὀρδὲς τοῦ Μουσουλίνι.

'Η ὥρα εἶναι 7 τὸ ἀπόγευμα καὶ τὸ Φέρρυ—Μπὸτ τῆς Κερκύρας εἶναι ἕτοιμο γιὰ ν' ἀποπλεύσῃ. 'Ο καιρὸς εἶναι καλὸς κι' ἡ θάλασσα ἥσυχη. Ἔτσι μὲ κέφι καὶ χαρὰ ἀντικρύσαμε ὕστερα ἀπὸ τρεῖς ὥρες πορεία τὸ μαγικὸ νησί, τὴν Κέρκυρα. Μὰ εἶναι πιὰ νύχτα καὶ ὅμως μᾶς ὑποδέχτηκε ὁ ἐξαίρετος 'Αστυνομικὸς Διευθυντὴς Β' κ. Σταυρόπουλος, ὁ ὁποῖος ἀναπλήρωνε τὸν Διευθυντὴ Κερκύρας κ. 'Αντωνιάδη καὶ μᾶς ἐτακτοποίησε στὰ ξενοδοχεῖα γιὰ ν' ἀναπαυθοῦμε.

***

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΣΤΗΝ ΚΕΡΚΥΡΑ

Ὥρα 5 τὸ πρωΐ. Ξυπνήσαμε κι' ὅλας καὶ ἀπὸ τὰ παράθυρά μας καμαρώνουμε καὶ θαυμάζουμε τὴν Κέρκυρα.

Τὴν εἶπαν νύφη τοῦ 'Ιονίου. Δὲν ἔχουν ἄδικο. 'Η Κέρκυρα, ἡ πόλις, τὸ νησὶ ὁλόκληρο, μοιάζει πάντα σὰν μιὰ νέα νυφούλα γλυκειά, χαρούμενη, εὐγενική, χαριτωμένη καὶ καταστόλιστη. 'Η φύση θέλησε νὰ φιλοτεχνήσῃ μέσα στὸ 'Ιόνιο πέλαγος κι' ἀπέναντι στὰ ἄγρια 'Ηπειρώτικα βουνὰ ἕνα κομψοτέχνημα. Κι' ἔκαμε τὴν Κέρκυρα...

'Ο 'Οδυσσέας ἐκεῖ βρέθηκε στὸ γυρισμό του κι' ὁ Ὅμηρος περιγράφοντας τὴ σκηνὴ αὐτὴ ἔνοιωσε τὴν ἀνάγκη νὰ γίνῃ λυρικός. 'Η Ναυσικά, ἡ πριγκηποπούλα, κι' οἱ παρθένες τῆς συνοδείας της ἀκόμη παίζουν ἀνάλαφρα στ' ἀκρογιάλια τοῦ νησιοῦ.

Μὰ ἡ ὥρα εἶναι 7 καὶ μεῖς τώρα μὲ τὰ λεωφορεῖα μας τρέχουμε πρὸς τὴν Παλαιοκαστρίτσα.

Πόσο πλούσια ἡ φύση σκόρπισε στὸ νησὶ αὐτὸ τὸ πράσινο! Οἱ ἐληὲς γεμᾶτες καρπὸ ἀκόμη, οἱ βουκαμβίλιες καὶ οἱ γλιτσῖνες ἁπλώνουν τὰ κλωνάρια τους στὴν παραλία καὶ φιλοῦνε τὴ Θάλασσα. 'Αρώματα ἀπὸ τοὺς πορτοκαλεῶνες, ἀπὸ τὰ τριαντάφυλλα, τὰ γαρύφαλα, τὰ νούφαρα. Ἔτσι καθὼς περνᾶμε τὰ ἄπειρα λιμανάκια της ποὺ μοιάζουν σὰν φιόρδ δὲν χορταίνουμε τὴ βλάστησι καὶ τὸ ἥμερο νόημα ὅλου τοῦ νησιοῦ.

Κάπου ἀντικρύζουμε κομψὲς ἀχυροκαλύβες στὴν παραλία, στὰ ὄμορφα λιμανάκια. Εἶναι οἱ κατασκηνώσεις ποὺ τακτοποιοῦνται τώρα νὰ δεχτοῦν τὶς Γαλλίδες, οἱ ὁποῖες θὰ παραθερίσουν ἐδῶ τοῦτο τὸ καλοκαῖρι.

Ἔτσι γοητευμένοι ἀπὸ τὶς ἄπειρες φυσικὲς καλλονὲς τοῦ νησιοῦ φτάσαμε στὸ Μοναστῆρι τῆς Παλαιοκαστρίτσας. Κυττάζουμε ἀπὸ ἐκεῖ καὶ μένουμε ἐκστατικοὶ μὲ τὸ θέαμα ποὺ ἀντικρύσαμε. Ἔτσι ἐξηγιέται γιατὶ οἱ Αὐτοκράτορες κι' οἱ Βασιλιάδες χρόνια πολλὰ ἔρχονταν στὴν Κέρκυρα νὰ περάσουν τὸ καλοκαῖρι τους καὶ ἔχτισαν τὰ παλάτια τους ἐδῶ.

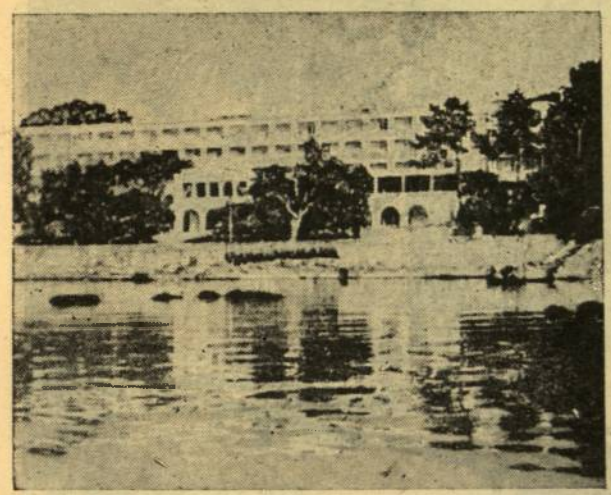

Κοπέλλες μὲ τοπικὲς ἐνδυμασίες, πέρνουν νερὸ ἀπ' τὴ βρύση στὴ Παλαιοκαστρίτσα.

Πᾶμε τώρα γιὰ τὸ 'Αχίλλειο, τὸ ἀνάκτορο ποὺ ἔχτισε ἡ αὐτοκράτειρα 'Ελισσάβετ καὶ ποὺ τὸ ἀγόρασε ἀργότερα ὁ Κάϊζερ.

Δὲν ξαίρω ἂν ὁ παράδεισος, ὅπως τὸν φαντάζεται ὁ καθένας μας, εἶναι καλλίτερος ἀπὸ τοῦτο ἐδῶ τὸ κομμάτι.

Τὸ 'Αχίλλειον χτισμένο πάνω στὴν πλαγιὰ τοῦ βουνοῦ, πνιγμένο στὴν ὀργιαστικὴ βλάστηση, βουτῶντας τὰ πόδια του στὴ γαλάζια θάλασσα καὶ ἀγναντεύοντας τὸ πέλαγος, δίνει τὴν ἐντύπωσι τοῦ Μαγευτικοῦ παλατιοῦ τῶν παραμυθιῶν. Κι' ὅταν κανένας περπατάει μέσα στὶς τεράστιες αἴθουσες μὲ τὰ ἀγάλματα, τὶς ζωγραφιές, τὰ ἔπιπλα τῶν αὐτοκρατόρων, μέσα στὰ ἰδιαίτερα διαμερίσματά τους καὶ βγαίνει ὕστερα στὶς βεράντες καὶ στοὺς ἐξωτικοὺς κήπους, ἀντιλαμβάνεται γιατὶ τὸ νησὶ αὐτὸ τὸ ὕμνησαν καὶ τὸ βάφτισαν παραμυθένιο, μαγευτικό, οὐράνιο, γιατὶ τὸ παρομοίασαν μὲ τὴν 'Αφροδίτη ποὺ βγαίνει μέσα ἀπὸ τὴν ἀφρισμένη θάλασσα.

Παραλία τῆς Γαρίτσας.

Ὁ 'Αχιλλέας, ὁ ἥρωας πολεμιστής, στέκει ὀλόρθος στὸ βάθρο του κρατῶντας τὴν ἀσπίδα καὶ τὸ δόρυ καὶ πιὸ πέρα ὁ ἴδιος χτυπημένος στὴ φτέρνα πέφτει μὲ μιὰ ἔκφραση ὀδύνης καὶ πόνου.

...Τί νὰ πρωτοθαυμάσῃ κανεὶς ἐδῶ!...

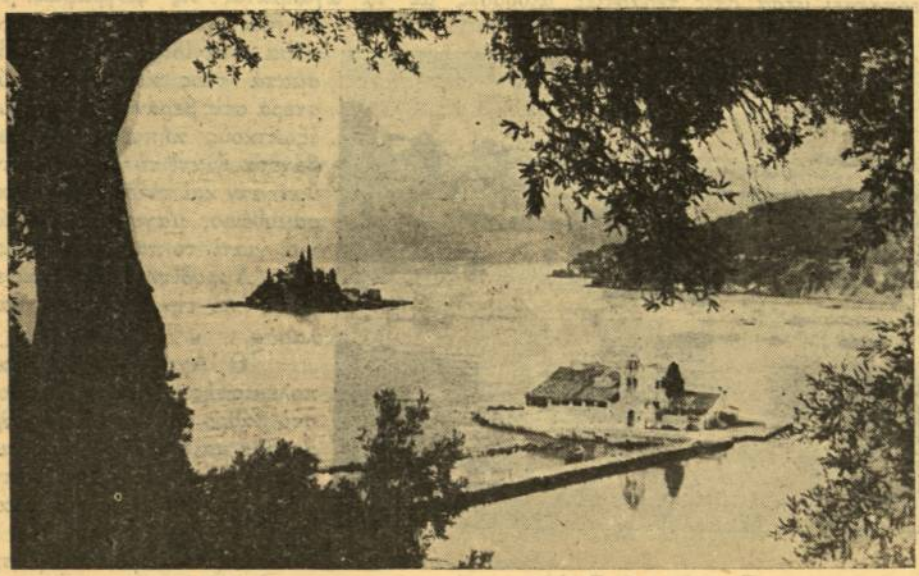
Ἐπιστρέφουμε λοιπὸν καταμαγεμένοι στὴν πόλη τῆς Κερκύρας, γιὰ νὰ περιπλανηθοῦμε σὲ κάθε γωνιὰ της, στὸ Mon — Repo, στὸ Ποντικονῆσι, στὸ Κανόνι, στὸ Παληὸ Φρούριο, στὴν παραλία τῆς Γαρίτσας. Τὰ πάντα μᾶς κάνουν νὰ μένουμε ἐκστατικοὶ καὶ νὰ μακαρίζουμε τοὺς ἀνθρώπους ποὺ κατοικοῦν τὸ εὐλογημένο αὐτὸ νησί, τῆς γαλήνης, τῆς ψυχικῆς ἠρεμίας, τῆς ὁμορφιᾶς.

Οἱ Μοῦσες. Ἕνα κομμάτι ἀπὸ τὸ περιστήλιο τοῦ Ἀχιλλείου.

Ἡ Κέρκυρα, ὅπως ξαίρουμε, εἶναι καὶ ἡ πρώτη πόλις τῆς Ἑλλάδος, ὅπου ἡ Ἀστυνομία Πόλεων ἐγκατεστάθη. Ἔτσι γιὰ μᾶς τοὺς ἀστυνομικοὺς ἀποτελεῖ τὴν ἀφετηρία τῆς σταδιοδρομίας μας.

Γιαυτό, ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ποὺ φτάσαμε στὴν Κέρκυρα, συνεννοηθήκαμε μὲ τὸν αἰδεσιμώτατο ἱερέα τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος νὰ γίνῃ παράκλησις στὶς 4 μ.μ. καὶ νὰ ἀνοιχθῇ τὸ σκήνωμα τοῦ Ἁγίου γιὰ νὰ προσκηνύσουμε. Ἔτσι στὴν ὡρισμένη ὥρα ὅλοι οἱ δόκιμοι, οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν τους

Τὸ Ποντικονῆσι.

συγκεντρωθήκαμε στὴν ἐκκλησία καὶ προσκηνύσαμε μὲ δέος καὶ εὐλάβεια τὸ λείψανο τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνα.

Τὸ βραδάκι δειπνήσαμε στὰ κομψὰ ἑστιατόρια τῆς Κέρκυρας, περιπλανηθήκαμε λίγο στὰ καντούνια της μὲ τὰ μεσαιωνικὰ πανήψυλα κτίρια καὶ ἀποσυρθήκαμε ν' ἀναπαυθοῦμε πολὺ ἀργά.

***

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ

Κυριακὴ πρωΐ, μπήκαμε στὸ Φέρρυ—Μπὸτ καὶ ἀποχαιρετᾶμε τὴν Κέρκυρα ποὺ μᾶς ἔδωσε τὴ χαρὰ τῆς ὁμορφιᾶς καὶ τῆς ἠρεμίας. Φτάνουμε στὴν Ἠγουμενίτσα καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἀμέσως ξεκινᾶμε γιὰ τὰ Γιάννενα, περνᾶμε ἀπὸ τὸ Πέραμα καὶ προχωροῦμε στὸ Μέτσοβο, ἀνεβαίνοντας διαρκῶς τὴν Πίνδο. Περνᾶμε τὴν περιώνυμη Κατάρα, ὅπου οἱ πλαγιὲς ἀκόμη εἶναι σκεπασμένες μὲ χιόνια καὶ προχωροῦμε πρὸς τὴν Καλαμπάκα.

Ἐν ὄψει τὰ Μετέωρα!!!

Τί ἀντίθεσις πρὸς τὴν Κέρκυρα ποὺ ἀφήσαμε τὸ πρωΐ!...

***

ΜΕΤΕΩΡΑ

Σὰν τεράστιοι δράκοντες στέκονται ὀλόρθοι οἱ βράχοι τῶν Μετεώρων. Κεῖ πάνω ἡ ἐπιμονὴ καὶ ἡ πίστις τῶν μοναχῶν τῆς Χριστιανωσύνης ἔστησε τοὺς βωμοὺς τῆς προσευχῆς. Ἀπορεῖ κανείς, πῶς κατώρθωσαν οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ νὰ δημιουργήσουν μιὰ πολιτεία χριστιανικὴ στὶς βραχοκορφὲς αὐτές, ποὺ εἶναι ἀμφίβολο ἂν καὶ οἱ ἀετοὶ ἀκόμη μποροῦσαν νὰ σταθοῦν.

Μετέωρα: Ἡ Μονὴ τοῦ Βαρλαάμ.

Μὰ σήμερα ὁ πολιτισμὸς καὶ ὁ τουρισμὸς μᾶς ἔφερε ἄνετα ἐκεῖ πάνω, στὸ Μοναστῆρι τοῦ Βαρλαάμ, μὲ τὰ λεωφορεῖα, γιατὶ ἔγινε ἕνας δρόμος ὡραιότατος ποὺ διευκολύνει τὴν ἀνάβασι τῶν αὐτοκινήτων μέχρι τὴ βάσι τῆς ἐκκλησιᾶς.

Ἔτσι καὶ μεῖς ἀπολαύσαμε τὸ ἄγριο θέαμα ἀπὸ τὴ κορυφὴ τοῦ βράχου.

Κατεβαίνουμε κατόπιν καὶ μπαίνουμε στὸ κάμπο τῆς Θεσσαλίας, πηγαίνοντας ὁλοταχῶς στὰ Τρίκαλα ὅπου καὶ θὰ διανυκτερεύσουμε.

Φθάσαμε στὶς 8 τὸ βράδυ καὶ ἀφοῦ δειπνήσαμε στὰ ὡραῖα ἑστιατόρια κάναμε μιὰ βόλτα στὴν πόλι, ποὺ εἶχε ζωηρὴ κίνησι λόγῳ τῆς Κυριακῆς.

***

ΛΑΡΙΣΑ—ΛΑΜΙΑ

Τρέχουμε τώρα στὸν ἀπέραντο Θεσσαλικὸ κάμπο, ποὺ φαντάζει σὰν θάλασσα μὲ τὸν πλούσιο καταπράσινο τάπητα τοῦ σιταριοῦ. Ὁ Πηνειὸς σχίζει σὰν ὁλόχρυσο

ζωνάρι τὴ γῆ καὶ τὴν ποτίζει διαρκῶς. Φτάνουμε στὴ Λάρισα, κάνουμε ἕνα σταθμὸ καὶ ἕναν περίπατο στὸ 'Αλκαζάρ, τὸν ὁλάνθιστο κῆπο καὶ προχωροῦμε πρὸς τὰ Φάρσαλα. 'Απὸ ἐκεῖ περνῶντας τὴν ὀροσειρὰ τῆς Ὄρθυος φτάνουμε στὴ Λαμία, τὴν πατρίδα τοῦ Διάκου. Προσκυνᾶμε τὸ μνημεῖο ὅπου μαρτύρησε ὁ ἥρωας τῆς 'Αλαμάνας καὶ αἰσθανόμαστε μικροὶ μπροστὰ στὸ μεγαλεῖο τῆς θυσίας ἐκείνων ποὺ μᾶς χάρισαν τὴν ἐλευθερία.

***

ΘΕΡΜΟΠΥΛΕΣ—ΑΘΗΝΑ

Βγαίνοντας ἀπὸ τὴ Λαμία προχωροῦμε πρὸς τὶς Θερμοπύλες. Εἴδαμε τὸ ὑπέροχο μνημεῖο, ποὺ στήθηκε στὸν ἱστορικὸ τοῦτο τόπο μὲ τὴν προσφορὰ τῶν ξενη-

Πρὸ τοῦ ἀγάλματος τοῦ Λεωνίδα εἰς τὰς Θερμοπύλας.

τεμένων 'Ελλήνων. 'Ο Λεωνίδας ὄρθιος, ὑπέροχος, αἰώνιος, στέκεται ἐκεῖ κρατῶντας τὴν ἀσπίδα μὲ τὴν ἐπιγραφὴ **«Η ΤΑΝ Η ΕΠΙ ΤΑΣ»**. Καὶ κάτω ἡ μνημειώδης φράσις **«ΜΟΛΩΝ ΛΑΒΕ»**.

Ὦ! 'Ελλάδα αἰώνια!! Σὲ κάθε βῆμα σου συναντάει κανεὶς τοὺς βωμούς, τοὺς τάφους, τὰ ἡρῷα, πάνω στὰ ὁποῖα θεμελιώθηκε ἡ ἔννοια τῆς ἐλευθερίας. Τί σοῦ χρωστᾷ ἡ ἀνθρωπότης ὁλόκληρη!!

Καὶ τώρα περνῶντας τὸν Μπράλο φτάνουμε στὴ Λειβαδιὰ καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ὁλοταχῶς μέσῳ Θηβῶν—Κριεκουκίου—Κάζας, μπαίνουμε στὴν 'Αθήνα καὶ ἀντικρύζουμε ἀπὸ μακρυὰ τὸν ὁλόφωτο Παρθενῶνα.

'Η ὥρα εἶναι 9.30' μ.μ. ἀκριβῶς. Τὰ πούλμαν σταματοῦν ἔξω ἀπὸ τὸν κῆπο τοῦ Μουσείου. 'Η ἐκπαιδευτικὴ μας ἐκδρομὴ τελείωσε.

Εἴδαμε καὶ θαυμάσαμε πολλά. Νοιώσαμε καὶ πιστέψαμε ὅτι ἡ 'Ελλάδα μας εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ ὡραῖες χῶρες τοῦ Κόσμου, εἶναι ἡ ὡραιότερη Χώρα τοῦ Κόσμου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΕΚΤΡΟΠΑΙ ΤΗΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΜΕΤΡΑ ΠΕΡΙΣΤΟΛΗΣ ΑΥΤΩΝ

'Ομιλία γενομένη τὴν 2-5-1957 εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Παρνασσοῦ», παρουσίᾳ τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως, ὑπὸ τοῦ τ. 'Αστυν. Δ/ντοῦ καὶ ἡδη Βουλευτοῦ 'Αθηνῶν

κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΒΡΑΝΟΠΟΥΛΟΥ**

Μεγαλειότατε,

'Η ἐλπὶς τῆς ἐπιβιώσεως καὶ τῆς προόδου ἑνὸς Λαοῦ, εἶναι ἡ Νεολαία αὐτοῦ.

Κάθε Κράτος, ποὺ ἐνδιαφέρεται διὰ τὰ ἱστορικὰ αὐτοῦ πεπρωμένα, ἐπιδεικνύει πρωτίστως τὸ ἀμέριστον αὐτοῦ ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς σωματικῆς, ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς εὐεξίας τῆς Νεολαίας του, μὲ τὴν αὐτὴν ἐπιμέλειαν, λεπτότητα καὶ φροντίδα, μὲ τὰς ὁποίας ἕνας φιλανθὴς ἀνθοκόμος περιποιεῖται τὰ ὡραῖα καὶ εὐώδη ἄνθη τοῦ κήπου του, καλλιεργῶν καὶ ἀποκαθαίρων αὐτὰ ἀπὸ τὰς ἀκάνθας καὶ λοιπὰ παράσιτα, τὰ ὁποῖα ἀπειλοῦν νὰ τὰ καταπνίξουν.

Ο κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΡΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

'Αποτελεῖ ἡ Νεολαία κάθε Λαοῦ τὸ φυτώριον αὐτοῦ. 'Απὸ αὐτὸ θὰ ἀναπηδήσουν οἱ ἡγέται καὶ τὰ στελέχη τῆς αὔριον. Εἰς αὐτὸ καλλιεργοῦνται αἱ ἠθικαὶ καὶ πνευματικαὶ ἀξίαι, αἱ ὁποῖαι θ' ἀποτελέσουν τὴν καλυτέραν ἐγγύησιν τῆς εὐημερίας του, τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ του. 'Εκεῖ θὰ σφυρηλατηθοῦν ἡ 'Εθνικὴ ὑπερηφάνεια, ἡ φιλοπατρία, ἡ ἔφεσις διὰ τὴν πρόοδον καὶ τὴν ἐργατικότητα καὶ ἡ ἠθικὴ διάπλασις τοῦ χαρακτῆρος των. Προσόντα ἱκανὰ νὰ δημιουργήσουν καὶ στερεώσουν τὴν δόξαν τῆς Πατρίδος των εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ἀνθρωπίνης δραστηριότητος.

Εἶναι δηλαδὴ ἡ Νεολαία, ἡ πηγή, ἐκ τῆς ὁποίας ἀρδεύεται τὸ Ἔθνος καὶ ἤτις μολυνομένη δύναται νὰ ὁδηγήσῃ αὐτὸ εἰς τὴν καταστροφὴν καὶ τὸν ὄλεθρον.

'Αλήθεια ἱστορικῶς βεβαιωμένη, ὥστε νὰ μὴ χρήζῃ ἐπιχειρημάτων ἡ ἀπόδειξίς της.

'Ατυχῶς ὅμως, εἰς πᾶσαν ἀνθρωπίνην κοινωνίαν, ἀκόμη καὶ εἰς τὰς πλέον προηγμένας, ἐνδημεῖ ἡ ἀσθένεια ἡ κατατρύχουσα ἠθικῶς καὶ σωματικῶς ἕνα μικρὸν ἢ μέγα τμῆμα τῆς Νεολαίας της.

Παρ' ἡμῖν, κατὰ τὸ διάστημα τῆς Κατοχῆς, οἱ Κατακτηταὶ μετῆλθον ὡς γνωστὸν ὅλα τὰ ἀνήθικα καὶ ἀπάνθωπα μέσα διὰ νὰ κάμψουν τὴν ἡρωϊκὴν ἀντίστασιν τοῦ Λαοῦ μας. 'Η πεῖνα, αἱ ὁμαδικαὶ ἐκτελέσεις καὶ τὰ ἀπάνθρωπα καὶ βάρβαρα μέτρα των, συμπαραμαρτούντων καὶ τῶν ἐκ τοῦ πολέμου δεινῶν, ἔσχον ὡς ἀποτέ-

1. Τὴν διάλεξιν ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των οἱ 'Υπουργοὶ τῶν Οἰκονομικῶν, Δικαιοσύνης, 'Εμπορίου καὶ Προνοίας. 'Ο πρόεδρος καὶ ἀντιπρόεδρος 'Αρείου Πάγου, Καθηγηταὶ ἀνωτάτων Πνευματικῶν 'Ιδρυμάτων καὶ πλῆθος ἐκλεκτοῦ κόσμου

λεσμα τὴν μείωσιν τῶν ἠθικῶν ἀξιῶν, τὴν ἐξαθλίωσιν τῶν ἠθῶν, τὴν ἄμβλυνσιν τῆς Κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης, τὴν ἔφεσιν πρὸς τὴν πλεονεξίαν καὶ τὸν εὔκολον πλουτισμὸν καὶ τὸν ἄκρατον ἐγωϊσμόν.

Πάντα ταῦτα ἔσχον δυσμενεστάτας ἐπιδράσεις ἐπὶ τῆς νεότητος.

Οἱ γονεῖς τῶν ἀπορωτέρων τάξεων, ἀπορροφημένοι καθημερινῶς μὲ τὸ τρομερὸν πρόβλημα τῆς ἐπιβιώσεως τῶν οἰκογενειῶν των, ἦτο φυσικὸν νὰ ἀδιαφορήσουν διὰ τὴν διαπαιδαγώγησιν τῶν τέκνων των.

Ἐκ παραλλήλου τὰ παιδιά, στερηθέντα τῆς οἰκογενειακῆς ἀγωγῆς, καὶ μὴ φοιτήσαντα ἢ φοιτήσαντα πλημμελῶς εἰς τὰ Σχολεῖα, λόγῳ τῶν τότε συνθηκῶν, δὲν ἔτυχον τῆς σχολικῆς ἀγωγῆς, ἥτις μεγάλως συντείνει εἰς τὴν διαμόρφωσιν τοῦ χαρακτῆρος των καὶ διάπλασιν τοῦ ἤθους των.

Ὡσαύτως πολλὰ παιδιά, στερούμενα τῶν μέσων ἐπιβιώσεώς των, ἄλλα δὲ τελείως ἀπορφανισθέντα, ἠναγκάσθησαν πολὺ ἐνωρὶς νὰ κατέλθουν εἰς τὸν σκληρὸν ἀγῶνα τῆς βιοπάλης καὶ νὰ ἐπιδοθοῦν εἰς μικροεμπόρια καὶ ἄλλας προχείρους ἐργασίας καὶ νὰ ὑποστοῦν ὅλας τὰς ἐπιβλαβεῖς ἐπιδράσεις τοῦ πεζοδρομίου.

Ὁλόκληρος τότε στρατιὰ τοιούτων παιδίων, πολλάκις καὶ μὲ τὴν ἀνοχὴν τῶν γονέων των, ἐπεδίδετο εἰς ἐπαιτείαν, μικροκλοπάς, ἁρπαγὰς καὶ μικροαπάτας.

Ἐνδεικτικῶς ἐνταῦθα ἀναφέρω ὅτι κατὰ τὸ 1943 ὅτε προϊστάμεθα τῆς Ἀστυν. Δ/νσεως Ἀθηνῶν, καθημερινῶς κατηγγέλλετο μεγάλος ἀριθμὸς κλοπῶν γυναικείων τσαντῶν, εἰς κεντρικώτατα τῶν Ἀθηνῶν σημεῖα ἐπιβιβάσεως καὶ ἀποβιβάσεως ἐπὶ τῶν ὀλίγων τότε μεταφορικῶν μέσων.

Ποῖος δὲν ἐνθυμεῖται τοὺς περιφήμους ἀνηλίκους «σαλταδόρους» τῆς Κατοχῆς ; Ἐκ τῆς Ἀστυνομικῆς μου τότε ὑπηρεσίας, διεπίστωσα μεταξὺ πλείστων ἄλλων περιστατικῶν καὶ περίπτωσιν 80 περίπου παιδιῶν, ἡλικίας 9—14 ἐτῶν, ἄτινα ἐφώρμων καθ' ὁμάδας κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἀνόδου τῶν ἐπιβατῶν καὶ ὅτε οὗτοι διηγγωνίζοντο διὰ νὰ εἰσέλθουν εἰς τὰ ὀχήματα, ἀπέκοπτον διὰ ξυριστικῆς λεπίδος τοὺς ἱμάντας τῶν τσαντῶν τῶν γυναικῶν καὶ οὕτω ἔκλεπτον αὐτάς.

Ἦτο δὲ τοιαύτη ἡ τόλμη των, ὥστε ἔζωθι τοῦ Ἀσρακείου καὶ πρὸ τῶν ὀμμάτων ἀστυνομικῆς δυνάμεως 30 ἀνδρῶν, εὑρεθείσης ἐκεῖ ἐκτάκτως, ἐκλάπησαν 10 τσάντες καὶ τὸ περιεχόμενόν των διενεμήθη ὑπὸ τῶν μικρῶν κλεπτῶν ἐπὶ τόπου, μὲ πλήρη ἀδιαφορίαν ἐκ τῆς παρουσίας τῆς ἀστυνομικῆς δυνάμεως.

Ἀλλά, ὡς νὰ μὴ ἔφθανον ὅλα αὐτὰ τὰ κακά, ἕτερος ἐχθρὸς ἐκαραδόκει νὰ συμπληρώσῃ τὸ ἀπαίσιον ἔργον τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς ἠθικῆς ἐξαθλιώσεως τῆς νεότητος, διὰ νὰ τὴν καταστήσῃ εὐάλωτον λείαν του.

Ὁ κ ο μ μ ο υ ν ι σ μ ὸ ς ἔχων πλήρη ἐπίγνωσιν τοῦ τεραστίου κέρδους, ὅπερ θὰ προσεκτᾶτο διὰ τοῦ προσηλυτισμοῦ τῆς Νεολαίας, εὐθὺς ὡς τὸ ἐπέτρεψαν αἱ συνθῆκαι, ἐκμεταλλευόμενος τὴν βαναυσότητα καὶ τὰ ἀπάνθρωπα ἐγκλήματα τῶν κατακτητῶν, ὡς καὶ τὴν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν ἐξαθλίωσιν τῶν μαζῶν, τὴν ἀναλγησίαν τῶν τότε πλουτισάντων, τὸν δοσιλογισμὸν καὶ τὸν ἀπαίσιον μαυραγοριτισμόν, ἀρχίζει τὸ ἔργον του.

Γνωρίζει πόσον εὔπλαστος εἶναι ἡ παιδικὴ ψυχὴ καὶ τὴν ροπὴν τοῦ νέου πρὸς τὰ ὑψηλὰ ἰδεώδη καὶ τοὺς ἐνθουσιασμούς του.

Μὲ ἀπατηλὰ συνθήματα ὑπὲρ Πατρίδος καὶ Ἐλευθερίας, ἐντάσσει τὸ παιδὶ εἰς τὰς ποικιλωνύμους καὶ ὑπὸ διαφόρους μεταμφιέσεις ὀργανώσεις του. Τὸ ὁπλίζει καὶ τὸ ἐθίζει εἰς τὸν χρῆσιν τῶν ὅπλων.

Ἔρχεται κατόπιν ὁ διαφωτιστής, καὶ ἐκμεταλλευόμενος τὴν ἀπειρίαν καὶ παρθενικὴν ψυχήν του, χύνει ἐντέχνως μὲ τὰ σαγηνευτικὰ κηρύγματα τῆς Κοινωνικῆς ἰσότητος, καὶ τῆς καταργήσεως τῆς ἀνθρωπίνης ἐκμεταλλεύσεως, τὸ ἀπαίσιον δηλητήριόν του.

Δυστυχῶς καὶ ἡ μεταπολεμικὴ περίοδος δὲν ὑπῆρξε καλλιτέρα διὰ τὴν Νεολαίαν μας.

Μετὰ τὸ προδοτικὸν κίνημα τοῦ Δεκεμβρίου, καθ' ὃ δὲν ὑπῆρξεν μικρὰ ἡ συμβολὴ τῆς ἤδη δηλητηριασθείσης Νεολαίας μας, ἤρχισε μὲ ὅλην τὴν ἐξοντωτικήν του ἀγριότητα ὁ πόλεμος τῶν ἀναρχικῶν.

Αἱ καταστροφαὶ καὶ ἡ ἐρήμωσις τῆς ὑπαίθρου ὑπὸ τῶν κομμουνιστικῶν συμμοριῶν, ἡ εἰς τὰ ἀστικὰ κέντρα συρροὴ ἑκατοντάδων χιλιάδων συμμοριοπλήκτων, συνέβαλε μεγάλως εἰς τὴν ἔκρυθμον κατάστασιν, ἥτις ἔσχε σοβαρωτάτας συνεπείας ἐπὶ τῆς ἠθικῆς ἀναπτύξεως τῶν νέων.

Μέσα εἰς τὴν ἀχλὺν τοῦ ἐμφυλίου σπαραγμοῦ καὶ τῆς καταστροφῆς, μέσα εἰς

Στιγμιότυπον ἀπὸ τὴν ὁμιλίαν τοῦ κ. Δημ. Βρανοπούλου εἰς τὸν «Παρνασσόν».

ἓν περιβάλλον φόβου, ἀγωνίας, πόνου, αἵματος καὶ δακρύων, τὰ παιδιὰ τῆς μεταπολεμικῆς περιόδου, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ τύχωσι καλλιτέρας ἀγωγῆς.

'Αλλὰ καὶ πολλοὶ ἄλλοι παράγοντες συνέβαλλον καὶ συμβάλλουν εἰς τὴν ἠθικὴν κατάπτωσιν τῆς νεότητος.

Γονεῖς ἐκφυλισμένοι ἠθικῶς καὶ σωματικῶς, δημιουργοῦν ἀνθρωπίνας ὑπάρξεις καταδικασμένας ἐκ τῶν προτέρων εἰς τὴν σωματικὴν καὶ διανοητικὴν ἀναπηρίαν, ἐπιρρεπεῖς πρὸς τὴν ἐγκληματικότητα καὶ ἐχθροὺς τῆς Κοινωνίας.

'Η πτῶσις τῶν ἠθικῶν ἀξιῶν, ἡ ἔλλειψις ἐπαρκοῦς Κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης, ἡ ἔλλειψις τῆς οἰκογενειακῆς ἐπιβλέψεως, λόγῳ ἀπασχολήσεως τῶν γονέων εἰς τὰς ἐργασίας των, ἡ ροπὴ πρὸς τὸν ταχὺν καὶ εὔκολον πλουτισμόν, πρὸς τὰς σαρκικὰς ἀπολαύσεις, ἡ ἀδιαφορία πρὸς τὴν δυστυχίαν τῶν ἄλλων καὶ ἡ μανία πρὸς κορεσμὸν τῶν ἐγωϊστικῶν παθῶν, ἅπαντα κακὰ ἀπότοκα τῆς Κατοχικῆς περιόδου, συνέβαλον μεγάλως εἰς τὴν ἐπίτασιν τῆς ἀνηθικότητος μερίδος τῶν νέων, διότι τὰ παιδιά, λόγῳ τῆς μιμητικῆς των προδιαθέσεως, ἀκολουθοῦν τὰς πράξεις, τὰς ἕξεις καὶ συνηθείας τῶν μεγάλων.

'Ησχολήθην μὲ τὸ πρόβλημα τοῦτο ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ ἐντεῦθεν, ὅτε διετέλεσα Διευθυντὴς 'Αστυνομίας Πειραιῶς καὶ 'Αθηνῶν, καὶ ὡς ἐκ τούτου διὰ εἰδικῆς ὑπηρεσίας, εἰδικῶς πρὸς τοῦτο ἐκπαιδευθείσης, παρηκολούθησα τὴν τρα-

γικὴν εἰκόνα τῆς ἠθικῆς καὶ σωματικῆς καταπτώσεως ἑνὸς νοσοῦντος μέρους τῆς Νεολαίας μας, ἅμα δὲ τὴν ἀντικοινωνικὴν καὶ ἐγκληματικὴν αὐτοῦ δρᾶσιν.

Ἐκ ταύτης διεπίστωσα τὰ κάτωθι :

Τὸ θέαμα ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ μεγάλου ἀριθμοῦ ἀνηλίκων συχναζόντων εἰς τὰ ὕποπτα καὶ κακόφημα κέντρα καὶ ἀσχημονούντων ἀνὰ τὰς ρύμας καὶ τὰς ὁδούς, ὡς καὶ τῶν περιφερομένων εἰς τὰ ἀπομεμακρυσμένα σημεῖα τῶν πόλεων, ἦτο σύνηθες.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιδιδομένων εἰς τοὺς ἀνωτέρω χώρους, εἰς ἀκολασίας καὶ ἀνηθίκους πράξεις, δὲν ἦτο εὐκαταφρόνητος, ὡς ἐπίσης καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν παιδιῶν τῶν ἐπιδιδομένων εἰς τὴν ἐπαιτείαν καὶ ἀλητείαν.

Δὲν ἦσαν ὀλίγαι αἱ περιπτώσεις, καθ' ἃς κατελήφθησαν νὰ συχνάζουν εἰς μυστικοὺς οἴκους ἀνήλικα κοράσια.

Ὡσαύτως καὶ αἱ περιπτώσεις ἀποπλανήσεως καὶ ἐκ μέρους ἐνηλίκων καὶ ἀνηλίκων καὶ ἐπὶ μικρῶν ἔτι παιδίων, ἀμφοτέρων τῶν φύλων, δὲν ἦσαν σπάνιαι.

Πολλάκις κατελήφθησαν ἀνήλικοι διανυκτερεύοντες εἰς διάφορα μεταφορικὰ χερσαῖα καὶ πλωτὰ μέσα, ἢ διατρίβοντες εἰς καφωδεῖα καὶ χοροδιδασκαλεῖα.

Ἐπίσης μεγάλος ἀριθμὸς ἀνηλίκων ἐπεδίδετο δημοσίως εἰς τὴν χρῆσιν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν, εἰς τὴν χαρτοπαιξίαν κ.λ.π.

Δυστυχῶς δὲ ἀρκεταὶ ἐσημειώθησαν περιπτώσεις χρήσεως ὑπὸ τῶν ἀνηλίκων ναρκωτικῶν, μὲ τὰς τεραστίας καὶ θλιβερὰς συνεπείας ἐπὶ τῆς σωματικῆς καὶ ψυχικῆς αὐτῶν καταστάσεως.

Ὁμοίως ἀξιοσημείωτος ὑπῆρξε καὶ ἐξακολουθεῖ καὶ ἐσχάτως παρατηρουμένη, ἡ διάπραξις σοβαρῶν ἐγκλημάτων, μὲ δράστας παιδιὰ νεαρᾶς ἡλικίας.

Ἀλλὰ πέραν τῶν ἀναφερθεισῶν ἤδη ἐπιδράσεων, δὲν πρέπει νὰ παροραθῇ καὶ σημαντικῶν ἑτέρων παραγόντων ἡ συμβολή, εἰς τὴν ἐκτροπὴν τῆς παιδικῆς ψυχῆς ἀπὸ τὸν ὀρθὸν δρόμον.

Οὕτω

Ἡ πενία ἀποτελεῖ ἐνισχυτικὸν παράγοντα τῆς παιδικῆς διαφθορᾶς τῶν ἀπορωτέρων στρωμάτων τοῦ πληθυσμοῦ.

Δὲν εἶναι δυστυχῶς μικρὸς ὁ ἀριθμὸς τῶν γονέων, οἵτινες ὑπὸ τὸ ἀδυσώπητον ἔνστικτον τῆς αὐτοσυντηρήσεως, ὠθοῦν τὰ ἀνήλικα τέκνα των εἰς τὸν βιοπορισμὸν τοῦ πεζοδρομίου, μὲ ὅλας τὰς συμπαρομαρτούσας ἐπιδράσεις του, εἰς τὴν ἐπαιτείαν καὶ ἐνίοτε καὶ εἰς τὴν κλοπήν, τὴν πορνείαν καὶ εἰς αὐτὸ ἀκόμη τὸ ἔγκλημα.

Ἡ ἐπίδρασις τοῦ κινηματογράφου, ἰδιαίτατα δὲ τῶν ἔργων μὲ ἔντονον σεξουαλικὸν ρεαλισμόν, ὡς καὶ πλείστων ἀστυνομικῶν ταινιῶν, εἰς τὰς ὁποίας ὁ νέος διδάσκεται τὴν μεθοδικὴν καὶ ἀριστοτεχνικὴν διάπραξιν τοῦ ἐγκλήματος ἀφ' ἑνός, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ ἠρωποίησις τοῦ ἐγκληματίου, συντελούσης καὶ τῆς ἀχαλινώτου φαντασίας τῆς παιδικῆς ψυχῆς, ρεπούσης ἐξ ἰδιοσυγκρασίας εἰς τὴν περιπέτειαν, ὑπῆρξε καὶ εἶναι σοβαρὸς παράγων ἠθικῆς ἐκτροπῆς τῆς νεότητος πρὸς τὸν τυχοδιωκτισμόν, τὴν εὔκολον ζωήν, τὰς σαρκικὰς ἀπολαύσεις καὶ τὸ ἔγκλημα.

Δὲν ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς κουράσω ἀναφέροντας παραδείγματα, ἀφοῦ καθ' ἑκάστην τὰ διαβάζετε εἰς τὰς Ἡμερησίας Ἐφημερίδας.

Εἰς τὸ αὐτὸ ἄγει ἡ ἀνάγνωσις περιπετειωδῶν ἀναγνωσμάτων καὶ τῶν ποικιλονύμων ἀσέμνων περιοδικῶν, ξενογλώσσων καὶ μή, τὰ ὁποῖα βρίθουν ἀσέμνων εἰκόνων καὶ κατακλύζουν τὰς προθήκας τῶν περιπτέρων

Καὶ τέλος

Τὸ Καφενεῖον, ἡ Χαρτοπαικτικὴ Λέσχη, ὁ Ἱππόδρομος, ἀποτελοῦν ἐπίσης παράγοντας φθοροποιοὺς διὰ τὴν διάπλασιν τῆς παιδικῆς ψυχῆς.

Μελετήσαντες τότε ἀπὸ τῆς ὑπευθύνου ἀστυνομικῆς σκοπιᾶς μας ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ τὴν ὑφισταμένην κατάστασιν, ὡς καὶ τὰ αἴτια ταύτης, ἐσκέφθημεν νὰ

προβῶμεν εἰς τὴν λῆψιν ὡρισμένων μέτρων, ἂν ὄχι πρὸς ριζικὴν ἐξάλειψιν τοῦ κακοῦ, τουλάχιστον εἰς τὴν μερικὴν περιστολὴν αὐτοῦ, ἐν τῇ περιωρισμένῃ ἁρμοδιότητι ἡμῶν, ὡς ἐκτελεστικῶν τοῦ Κράτους ὀργάνων.

Γνωρίζοντες τὰς δυσκολίας αἵτινες θὰ παρουσιάζοντο κατὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ σοβαρωτάτου τούτου Κοινωνικοῦ προβλήματος, ἐμελετήσαμεν ἐπισταμένως τὰ ληπτέα μέτρα, διὰ νὰ εἶναι ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀποτελεσματικά, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ μὴ ἔχουν ἀντίθετα ἀποτελέσματα.

Γνωρίζομεν ἐκ πείρας, ὅτι αἱ ἀπαγορεύσεις πολλάκις προκαλοῦν ἀντιδράσεις, αἱ ὁποῖαι ἔχουν χειρότερα ἀποτελέσματα.

'Επίσης γνωρίζομεν κάλλιστα, ὅτι τὸ ζήτημα δέον νὰ ἀντιμετωπισθῇ, μετὰ τῆς μεγαλυτέρας λεπτότητος, διὰ νὰ ἀποφευχθοῦν ἐνδεχόμενοι ψυχικοὶ τραυματισμοὶ τῶν παιδιῶν καὶ νὰ προληφθοῦν οἰκογενειακαὶ τραγῳδίαι.

Γνωρίζομεν καλῶς τὸ φιλότιμον, τὴν εὐθυξίαν, τὴν ὑπερηφάνειαν καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς νεαρᾶς ἡλικίας, ἥτις δὲν ἔπρεπε νὰ τραυματισθῇ ἀπὸ τὰ τυχὸν ἄστοχα μέτρα, ἢ τὴν μὴ εὔστροφον ἐνέργειαν τῶν ἐντεταλμένων διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν μέτρων τούτων ὀργάνων, διότι ἅμα τραυματισθῇ ἡ φιλοτιμία τοῦ νέου, χάνει τὴν εὐαισθησίαν του, ἐξοικειώνεται πρὸς τὸν διασυρμὸν καὶ τὴν διαπόμπευσιν, παύει πλέον νὰ ἐπηρεάζεται ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ συναισθήματα, τὰ ὁποῖα τὸν συνεκράτουν, καὶ ἡ ἀπόστασις ἀπὸ τὴν πώρωσιν δὲν εἶναι μακρά.

Μὲ γνώμονα ὅθεν τὰ ἀνωτέρω, συνεστήσαμεν κατ' ἀρχὰς παρ' ἑκάστῃ 'Αστυνομικῇ 'Υπηρεσίᾳ τῆς 'Αστυνομικῆς Διευθύνσεως Πειραιῶς καὶ μετέπειτα ἐν 'Αθήναις, ὧν τότε προϊστάμεθα, εἰδικὰς τῆς προστασίας τῆς νεότητος περιπόλους, οἱ ἄνδρες τῶν ὁποίων ἐπελέγησαν καὶ ἐξεπαιδεύθησαν πρὸς τοῦτο καὶ παρὰ τῶν Προϊσταμένων των καὶ παρὰ εἰδικῶν Καθηγητῶν τῆς 'Εγκληματολογίας, τῆς Παιδαγωγικῆς καὶ τῆς 'Ιατρικῆς.

'Αποστολὴ τῶν ὁμάδων τούτων, ὧν προϊστατο πάντοτε Διοικητὴς ἢ 'Υποδιοικητὴς τῆς 'Αστυνομικῆς 'Υπηρεσίας καὶ οὐδέποτε κατώτερος βαθμοφόρος, ἦτο ἡ παρακολούθησις τῶν νέων καὶ ἡ ἐπέμβασις ὁσάκις ἐπεβάλλετο, ἀναλόγως ἑκάστης περιπτώσεως.

Διὰ μὲν τὰς μικρὰς παρεκτροπάς, ὁ ἐπικεφαλῆς τῆς περιπόλου Διοικητὴς ἢ 'Υποδιοικητής, ἠρκεῖτο ἐπὶ τόπου εἰς συστάσεις καὶ νουθεσίας μετὰ τῆς ἀπαιτουμένης λεπτότητος πρὸς τοὺς παρεκτρεπομένους, δι' ἄλλας δὲ μείζονος βαρύτητος παρεκτροπάς, ὁ ἐπικεφαλῆς τῆς ὁμάδος μετὰ τὰς ἐπὶ τόπου συστάσεις καὶ νουθεσίας πρὸς τοὺς παρεκτρεπομένους, ἐλάμβανε τὰ στοιχεῖα τῶν γονέων των καὶ ἄφηνε τούτους ἐλευθέρους, χωρὶς ποτὲ νὰ τοὺς προσαγάγῃ εἰς τὸ 'Αστυνομικὸν Κατάστημα.

Βραδύτερον δὲ ἐκάλει εἰδικῶς τὰς μητέρας, διά τε τὰς νέας καὶ τοὺς νέους καὶ ἀπηύθυνε τὰς δεούσας συστάσεις. Διὰ τὴν λεπτὴν αὐτὴν ἀποστολὴν προετιμᾶτο ἡ μητέρα ἀντὶ τοῦ πατρὸς πρὸς ἀποφυγὴν ἀκροτήτων. Μόνον εἰς τὰς περιπτώσεις σοβαρῶν παραβάσεων ὑφισταμένων Νόμων, οἵτινες ἐπέβαλλον τὴν σύλληψιν, προσήγοντο οἱ παρεκτρεπόμενοι εἰς τὸ Τμῆμα, πρὸς ἀποφυγὴν δὲ διαπομπεύσεως πάντοτε δι' αὐτοκινήτων, ἀπαγορευομένης ρητῶς τῆς χρήσεως χειροπέδης.

'Ως πρὸς δὲ τὰ παιδιὰ τὰ στερούμενα γονέων, ἢ κηδεμόνων, τὰ ὁποῖα ἐπεδίδοντο εἰς τὴν ἀλητείαν, ταῦτα προσήγοντο εἰς τὸ Τμῆμα καὶ παρεδίδοντο εἰς τὸ "Ασυλον 'Αλητοπαίδων ἢ εἰς 'Αναμορφωτικὸν "Ιδρυμα Κορυδαλλοῦ, ἢ εἰς τὴν 'Επαγγελματικὴν Σχολὴν 'Εθνικοῦ 'Ιδρύματος Λέρου.

Κατωτέρω παραθέτομεν τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀνηλίκων, οἵτινες κατελήφθησαν παρεκτρεπόμενοι κατὰ τὰ τελευταῖα 5 ἔτη τῆς ἀστυνομικῆς μας θητείας, ὡς καὶ τὸ εἶδος τῆς παρεκτροπῆς εἰς ὃ ὑπέπεσαν κεχωρισμένως.

'Επὶ συνόλου 4.235 ἀνηλίκων :

— 325 ἐξήσκουν ὑπαίθρια ἐπαγγέλματα, παρὰ τὸ νεαρὸν τῆς ἡλικίας των.

— 145 ἐπεδίδοντο εἰς ἀκολάστους πράξεις.
— 479 κατελήφθησαν ἐντὸς μυστικῶν οἴκων καὶ κακοφήμων κέντρων, ἔνιοι δὲ ἐξ αὐτῶν κάτω τῶν 14 ἐτῶν.
— 287 κατελήφθησαν ἐντὸς ὑπόπτων κέντρων.
— 1.215 εἰς ἀκραῖα καὶ ἀπομεμακρυσμένα σημεῖα τῆς πόλεως, ἐπιδιδόμενοι εἰς ἀκολάστους πράξεις.
— 795 εἰς δεμόσια κέντρα ἄνευ συνοδῶν.
— 479 κατελήφθησαν οἰνοποτοῦντες καὶ χαρτοπαίζοντες.
— 350 κατελήφθησαν ἐπαιτοῦντες καὶ ἀλητεύοντες.
— 160 κατελήφθησαν περιφερόμενοι ὑπόπτως ἔξωθι κακοφήμων κέντρων.

Κατόπιν καὶ ἐν Ἀθήναις, κατὰ μῆνα Νοέμβριον 1952, ἐγκαινιάσαμεν ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν τότε Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Παιδείας, τὴν ἵδρυσιν Σχολῆς Ἐκπαιδεύσεως Ἀστυνομικῶν Ὀργάνων Προστασίας τῆς Νεότητος, ὅπου προθύμως ἐδέχθησαν καὶ ἐδίδαξαν Καθηγηταὶ Πανεπιστημίου καὶ ἄλλων Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἱδρυμάτων, ὡς καὶ Ἀνώτατοι Λειτουργοὶ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Κράτους.

Οἱ στατιστικοὶ καὶ γραφικοὶ πίνακες οἱ καταρτισθέντες βάσει τῶν ἀνωτέρω δεδομένων, μᾶς ἔδειξαν διὰ μέσου τῶν τελευταίων ἐτῶν παρεκτροπὴν τῆς Νεότητος ἐκ τῆς εὐθείας ὁδοῦ.

Δέον νὰ σημειωθῇ, ὅτι κατὰ τοὺς ἐαρινοὺς καὶ θερινοὺς μῆνας, παρατηρεῖται σημαντικὴ αὔξησις τῶν παρεκτροπῶν, ὀφειλομένη εἰς καθαρῶς φυσιολογικοὺς παράγοντας.

Ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῶν μέτρων τούτων ὑπὸ τῶν παιδονομικῶν ὁμάδων, διεπιστώθη ὅτι πολλοὶ ἀνήλικοι, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἀστυνομικῆς ἐπιβλέψεως, ἤρχισαν νὰ καταφεύγουν εἰς ἀπόκεντρα καὶ ἀκραῖα σημεῖα τῶν πόλεων, διὰ νὰ συνεχίσουν τὴν ἄκοσμον ζωήν των καὶ νὰ ἐπιδίδωνται εἰς τὰς κακάς των ἕξεις

Ἀλλὰ κατόπιν τῆς παρακολουθήσεως τούτων ὑπὸ τῶν εἰδικῶν περιπόλων καὶ εἰς τὰ σημεῖα ταῦτα, τὸ κακὸν τοῦτο ἤρχισε σχετικῶς νὰ περιστέλληται.

Ὡσαύτως ὡς διεπιστώσαμεν, τὸ μεγαλύτερον ποσοστὸν τῶν παρεκτρεπομένων νέων προήρχετο ἐκ τῶν Προσφυγικῶν Συνοικισμῶν καὶ ἐν γένει ἐκ τῶν Λαϊκῶν Συνοικιῶν, ἔνθα ἡ πενία καὶ ἡ ἔνδεια παρατηρεῖται εἰς μεγαλυτέραν κλίμακα, καὶ αἱ ὁποῖαι εἶναι ἡ κυριωτέρα ἀφορμὴ τῆς ἠθικῆς καταπτώσεως τῶν Νέων.

Βεβαίως δὲν πρέπει νὰ παροράται τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἀστυνομικὴ διακρίβωσις τῶν ἠθικῶν ἐκτροπῶν τῆς Νεολαίας διὰ τὰς ἀπόρους τάξεις εἶναι εὐχερής, καθίσταται ὅμως ἀδύνατος διὰ τὸ ἐκτρεπόμενον τμῆμα τῶν νέων τῶν εὐπόρων τάξεων, τμῆμα διαθέτον ἄφθονα τὰ ὑλικὰ μέσα πρὸς κάλυψιν του ἀπὸ τὴν ἀστυνομικὴν παρατήρησιν.

Ἐπ' αὐτοῦ εἶναι ἐξ ἀντικειμένου ἀδύνατος ἡ ὕπαρξις στατιστικῶν στοιχείων, χωρὶς ὅμως νὰ ἔχῃ διαφύγει τῆς προσοχῆς παντὸς ἐρευνητοῦ ἡ ἐσχάτως παρατηρουμένη ἠθικὴ ἔκλυσις ἑνὸς τμήματος τῆς Νεολαίας αὐτῆς τῆς κατηγορίας, ἡ εὐθύνη τῆς ὁποίας κατὰ μέγιστον ποσοστὸν ἀνήκει εἰς τοὺς γονεῖς.

Διότι ὅσον ἡ ἔνδεια ἀποτελεῖ κίνητρον ἐκτροπῆς, ἐξ ἴσου καὶ ἡ ἀλόγιστος παροχὴ ὑλικῶν μέσων εἰς τὸ παιδί, ἀπὸ κακῶς ἐννοουμένην ἀγάπην τῶν γονέων πρὸς αὐτό, εἰς τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα ἄγει.

Ἡ τελευταίως παρατηρουμένη συνήθεια εἰς τὰς εὐπόρους τάξεις τῶν χορευτικῶν «πάρτυ» τῆς Νεολαίας τῆς κατηγορίας αὐτῆς, ἅτινα ὀργανοῦνται εἰς τὰς οἰκίας, μὲ ὑποχρεωτικὴν ἀπουσίαν τῶν γονέων ἐξ αὐτῶν, τῶν τελευταίων ὑποκυπτόντων εἰς τὴν τοιαύτην ἀξίωσιν τῶν παιδιῶν των, ἔχει νὰ ἐμφανίσῃ κρούσματα σοβαρῶν ἐκτροπῶν.

Ἄφθονος κατανάλωσις οἰνοπνεύματος, μακρὰν πάσης ἐπιτηρήσεως, ὁ αἰσθη-

σιασμὸς τῶν μοντέρνων χορῶν, καὶ ὁ πιθηκισμὸς τῶν μιμήσεων ἐξ ἄλλων γοήτων τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἰδοὺ τὸ κλῖμα ὑπὸ τὸ ὁποῖον βλαστάνει τὸ ἄνθος τῆς ἠθικῆς ἐκλύσεως μιᾶς μερίδος τῶν νέων τῆς τάξεως αὐτῆς.

Μετὰ τὰς ἀνωτέρω διαπιστώσεις, ἃς ἴδωμεν μὲ ἁδρὰς γραμμάς, πῶς ἀσκεῖται σήμερον ἀπὸ πλευρᾶς Κρατικῆς καὶ Ἰδιωτικῆς Κοινωνικῆς ἀντιλήψεως, ἡ μέριμνα διὰ τὸ παιδὶ καὶ ἡ πρόνοια διὰ τὴν ὀρθὴν διαπαιδαγώγησίν του, διὰ νὰ καταλήξωμεν ἐν συνεχείᾳ εἰς τὰ συμπεράσματα καὶ τὰς κατὰ τὴν γνώμην μας ἀπαραιτήτους ἐνεργείας, αἵτινες ὁλοκληρούμεναι βάσει συνεποῦς προγραμματισμοῦ θὰ ἀποτελέσουν ἀνασχετικὸν φραγμὸν τῶν διαπιστωθεισῶν ἐκτροπῶν καὶ θὰ μᾶς διασφαλίσουν ἐν τῇ μεγίστῃ πλειοψηφίᾳ της, μίαν Νεολαίαν σωματικῶς καὶ ψυχικῶς εὔρωστον, θεμέλιον ἰσχυρὸν τῆς αὐριανῆς πορείας τοῦ Ἔθνους μας.

Οὕτω ἀπὸ Κρατικῆς πλευρᾶς ἔχομεν :

1) Πεντήκοντα ὀκτὼ Εἰδικὰ Δικαστήρια Ἀνηλίκων, μὲ συμπαράστασιν 190 εἰδικῶν ἐπιμελητῶν ἀνηλίκων, ἀμίσθων ἐθελοντῶν, διοριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, ἐπιλεγομένων μεταξὺ προσώπων ἐξαιρέτου ἤθους, ἀρτίας μορφώσεως, καὶ πλήρους γνώσεως τῆς ψυχολογίας τοῦ παιδιοῦ, οἱ ὁποῖοι παρακολουθοῦν τοὺς ἀνηλίκους τοὺς ἐμφανίζοντας ροπὴν πρὸς τὴν ἐγκληματικότητα, ἐν συνεχῇ ἐπαφῇ μὲ τὸ οἰκογενειακὸν καὶ τὸ σχολικόν των περιβάλλον.

2) Τρία Ἀναμορφωτικὰ Σχολεῖα, ἐξ ὧν δύο ἀρρένων εἰς Πειραιᾶ, καὶ ἓν Θηλέων εἰς Ἀθήνας, δυνάμεως ἑξακοσίων περίπου παιδιῶν συνολικῶς, εἰς τὰ ὁποῖα φοιτοῦν παιδιὰ ἀποστελλόμενα ἐκεῖ, εἴτε προληπτικῶς, ὡς ἐμφανίζοντα ροπὴν πρὸς τὸ ἔγκλημα, εἴτε κατασταλτικῶς, βάσει ἀποφάσεων τῶν Δικαστηρίων Ἀνηλίκων.

Τὰ ἀποτελέσματα αὐτῶν τῶν Ἀναμορφωτικῶν Σχολείων, ὑπῆρξαν μέχρι σήμερον ἄριστα, εἰς τρόπον ὥστε ἡ πρὸς τὴν αὔξησιν τοῦ ἀριθμοῦ των στροφὴ τῆς Κρατικῆς Προνοίας, νὰ καθίσταται ἐπιβεβλημένη.

3) Δύο Σωφρονιστικὰ Ἱδρύματα Ἀνηλίκων, εἰς ἃ ἀποστέλλονται ἀνήλικοι καταδικαζόμενοι διὰ σοβαρὰς ποινικὰς παραβάσεις, ἓν δι' ἐφήβους εἰς Πτυχία-Κερκύρας, καὶ ἕτερον μετεφηβικῆς ἡλικίας εἰς Κασαβέττειαν Βόλου.

Τὰ ἐν λόγῳ Σωφρονιστικὰ Ἱδρύματα εἶναι ἐπαρκῆ διὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν τροφίμων των ἀνηλίκων ἐγκληματιῶν, οἱ ὁποῖοι ἀπασχολοῦνται καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν, ἐν οὐσιαστικῇ ἐλευθερίᾳ εἰς τὸ ὕπαιθρον, κυρίως εἰς γεωργικὰς ἐργασίας, διαθέτουν μικρὰς βιομηχανικὰς καὶ βιοτεχνικὰς ἐγκαταστάσεις καὶ ἔχουσιν ἀποδώσει κατὰ μέγιστον ποσοστόν των εἰς τὴν Κοινωνίαν ἐντίμους πολίτας, μὴ ἐμφανίσαντας ἔκτοτε ὑποτροπὴν ἐγκληματικήν.

4) Περίπου μίαν ἑξηκοντάδα Ἑταιρειῶν Προστασίας Ἀνηλίκων καὶ ἀποφυλακιζομένων Ὀργανώσεις ἡμικρατικάς, αἱ ὁποῖαι εὑρίσκονται εἰς στενὴν ἐπαφὴν μὲ τὸ οἰκογενειακὸν περιβάλλον τοῦ ἀνηλίκου τοῦ παρουσιάζοντος ἔφεσιν πρὸς τὸ ἔγκλημα καὶ τὴν ἀνηθικότητα, τὸν βοηθοῦν εἰς τὴν ἐπαγγελματικήν του ἀποκατάστασιν διὰ τῆς ἐξευρέσεως ἐργασίας καὶ δωρεὰν παροχῆς εἰς αὐτὸν ἐργαλείων καὶ ἐνδυμάτων καὶ τοῦ παρέχουν τὴν ἠθικήν των συμπαράστασιν εἰς τὰ πρῶτα του βήματα τῆς ἐντίμου κοινωνικῆς του ζωῆς.

Τὰ Συμβούλια αὐτά, διορίζονται ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης.

Οἱ πόροι των προέρχονται κυρίως ἀπὸ ἰδιωτικὰς χορηγίας μὲ μικρὰν Κρατικὴν ἐνίσχυσιν, καὶ ἰδιαιτέρως τὰ τῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὰς λαμπρὰς Ἑλληνίδας, Κυρίας Γκινοπούλου, Δηλαβέρη καὶ Ἀλευρᾶ, διεκδικοῦν ἕνα σοβαρὸν ποσοστὸν δραστηριότητος καὶ ἀγαθοποιοῦ γονίμου ἐργασίας εἰς τὴν πρόνοιαν τοῦ παιδιοῦ.

5) Τὸ διὰ τοῦ Ν. 2330/53 συσταθὲν Συντονιστικὸν Συμβούλιον τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, εἰς τὸ ὁποῖον μετέχουν 45 ἐκπρόσωποι Κρατικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ Ἰδιωτικῶν Ὀργανώσεων, ἀσχολουμένων μὲ τὴν πρόνοιαν τοῦ παιδιοῦ, μὲ ἐκτελε-

στικὸν Γραφεῖον ἐνδεκαμελές, τὸ ὁποῖον συντονίζει, προγραμματίζει καὶ κατευθύνει τὴν ὅλην ἐπὶ μέρους δραστηριότητα τῶν ποικιλωνύμων Κρατικῶν, Ἡμικρατικῶν καὶ Ἰδιωτικῶν Ὀργανώσεων, Προστασίας τοῦ Παιδιοῦ.

Ὄργανον ἀπαραίτητον, ἀπὸ τὴν εὔρυθμον λειτουργίαν τοῦ ὁποίου πολλὰ ἐπετεύχθησαν καὶ πολλὰ προσδοκῶνται, διότι διὰ τῆς καθολικῆς ἐποπτείας θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ὀργανώσῃ εἰς τὸ μέλλον καὶ μίαν στατιστικὴν ὑπηρεσίαν, ἡ ὁποία σήμερον δὲν ὑπάρχει καὶ ἡ ὁποία θὰ ἀποτελῇ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν τὸν καθρέπτην τοῦ προβλήματος τῆς νεότητος καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς συντελουμένης ἐργασίας.

Ἀπὸ πλευρᾶς ἰδιωτικῆς, ἔχομεν τὰ ἑξῆς σημαντικωτέρας Ὀργανώσεις :

1) Τὸ Πατριωτικὸν Ἵδρυμα, τὸ ὁποῖον εἶχε τὰ τελευταῖα χρόνια τὴν εὐτυχίαν νὰ διοικῆται ἀπὸ τὴν μεγάλην Ἑλληνίδα Λίναν Τσαλδάρη, ἔχει εἰς τὸ ἐνεργητικόν του τὴν παροχὴν δεκάδων χιλιάδων παιδικῶν μερίδων συσσιτίου, καὶ τὴν δημιουργίαν δεκάδων κατασκηνώσεων παιδιῶν καθ' ἕκαστον θέρος, εἰς τὰς ὁποίας μέσα εἰς τὸ ὑγιεινὸν περιβάλλον τῆς ὑπαίθρου, μὲ στελέχη εἰδικῶς ἐκπαιδευμένα, τὰ παιδιὰ τῶν ἀπόρων τάξεων ἀναπνέουν καθαρὸν ἀέρα, διαιτῶνται καλῶς, ἀναπτύσσουν τὸ πνεῦμα τῆς ὁμαδικῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀλληλεγγύης, φρονιματίζονται ἐθνοπρεπῶς καὶ ἀπολαμβάνουν τὴν χαρὰν τῆς παιδιᾶς καὶ τῆς στοργῆς τοῦ περιβάλλοντος.

2) Τὸ Ἐθνικὸν Συμβούλιον Ἑλληνίδων, τὸ ὁποῖον παρέχει Ἑλληνοπρεπῆ ἀγωγὴν εἰς τὰς ἀπόρους νέας, τὰς προσανατολίζει ἐπαγγελματικῶς καὶ τὰς παρέχει τὴν ἠθικὴν καὶ ὑλικήν του συμπαράστασιν.

3) Τὰς ὀργανώσεις τῆς Χ.Α.Ν. καὶ τῆς Χ.Ε.Ν., ἐξ ὧν ἡ τελευταία μάλιστα διαθέτει ἓν ἄριστον μέγαρον ἐν Ἀθήναις, εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκουν εὐθηνὴν καθαρὰν τροφὴν οἱ ἄποροι καὶ ἐργαζόμενοι νέοι καὶ νεάνιδες, ἄνετον διαμονὴν εἰς τὰ εὐήλια δωμάτια, ἀπαστράπτοντα ἀπὸ καθαριότητα, ψυχαγωγικὰ ὄργανα ἐξαίρετα, ἀναγνωστήριον καὶ αἰθούσας ὑποδοχῆς, καὶ ἀποτελοῦν τὴν τελευταίαν λέξιν τῆς ἀρχιτεκτονικῆς καὶ αἰσθητικῆς.

4) Τὴν Ὀργάνωσιν «Μέριμνα τῶν Ἀνηλίκων», διευθυνομένην ἀπὸ μίαν ἐξαίρετον Ἑλληνίδα, τὴν Κυρίαν Ψάλτη, ἡ ὁποία διαθέτει καὶ μικρὸν οἰκοτροφεῖον, γιὰ ἀγόρια, ποὺ ἐργάζονται ἢ σπουδάζουν καὶ παρέχει δωρεὰν ὑγιεινὴν τροφὴν εἰς τὰ τελείως ἄπορα, καὶ εἰς ἄλλα ἐναντι ἐλαχίστης ἐπιβαρύνσεώς των.

5) Τὸ Σῶμα Ἑλλήνων Προσκόπων ὑπὸ τὴν γενικὴν Ἀρχηγίαν τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως μας καὶ τῶν Ἑλληνίδων Ὁδηγῶν, τῶν ὁποίων τὸ ὑπέροχον Ἐθνικὸν ἔργον εἶναι τόσον πασίγνωστον καὶ ἡ συμβουλή των εἰς τὴν σωματικὴν καὶ πνευματικὴν ἀλκὴν τῆς Ἑλληνικῆς Νεότητος τόσον ρωμαλέα, ὥστε παρέλκει ἀνάλυσις εὐρυτέρα, τοῦ ρόλου τὸν ὁποῖον διαδραματίζουν.

Ὁμοίως ἡ Ἐκκλησία μας, ὅπως πάντοτε, οὕτω καὶ τώρα ὑπὸ τὴν πεφωτισμένην ἡγεσίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος, Ποιμένος ὁλοκληρωμένης πνευματικῆς συγκροτήσεως καὶ ἀκτινοβολίας, καταβάλλει μεγάλας καὶ ὑπεράνθρωπους προσπαθείας διὰ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ θρησκευτικοῦ συναισθήματος καὶ τὴν ἐδραίωσιν τῆς πίστεως παρὰ τῷ Λαῷ, διὰ τῶν Θείων κηρυγμάτων της, τῆς ἱδρύσεως τῶν παντὸς ἐπαίνου Καταχητικῶν Σχολείων, καὶ Φάρων Ἑλληνικοῦ Φωτός.

Πλὴν ὅμως πρέπει εἰς τὴν προσπάθειάν της ταύτην νὰ ἔχῃ συνεπίκουρον τὸ Κράτος καὶ τὴν Κοινωνίαν, ὡς πράττει σήμερον ἡ Χριστιανικὴ Ἕνωσις Ἐπιστημόνων καὶ λοιποὶ Σύλλογοι, ἐὰν θέλωμεν νὰ ἴδωμεν τὴν Νεολαίαν μας ἐγκολπουμένην τοὺς Θείους λόγους τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ ἀποβάλλουσαν οὕτω τὰς κακὰς καὶ ἐγκληματικὰς ἕξεις καὶ ροπάς της.

6) Παραλλήλως οἱ Σύλλογοι γονέων καὶ Κηδεμόνων, ἡ Γωνιὰ τοῦ Παιδιοῦ, ἡ Πρόνοια διὰ τὸ Παιδί, ὁ Σύνδεσμος Προστασίας Παίδων, ἡ Ἑταιρεία Προστασίας Ἀναπήρων Παίδων, ἡ Πανελλήνιος Ἕνωσις Προστασίας Νεότητος, ἡ Ὀργάνωσις Φίλες τοῦ Κοριτσιοῦ, ἡ Παιδικὴ Στέγη, ἡ Ὀργάνωσις Ἠθικοῦ Ἐξοπλισμοῦ τῆς

Νεότητος, οἱ Ὅμιλοι Κυριῶν φίλων τῶν Σωμάτων 'Ασφαλείας καὶ πλειὰς ὁλόκληρος παρεμφερῶν Σωματείων, συμβάλλουν ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνατοτήτων των εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς βοηθείας καὶ τοῦ ἠθικοῦ ἐξοπλισμοῦ τῆς 'Ελληνικῆς Νεότητος.

'Επίσης τεραστία εἶναι ἡ συμβολὴ εἰς τὴν προστασίαν τῆς Νεότητος τοῦ Λυκείου τῶν 'Ελληνίδων, ὑπὸ τὴν Δ/νσιν τῆς ὑπερόχου 'Ελληνίδος Κυρίας Τριανταφυλλίδου.

'Αφῆκα τελευταίας, ἀκριβῶς διὰ νὰ τὰς ἐξάρω, τὰς μεγάλας εἰς σύλληψιν, ἀριστοτεχνικὰς εἰς ὀργάνωσιν καὶ ἐκπληκτικὰς διὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ 'Ελληνικοῦ Ἔθνους εἰς ἀποτελέσματα, πρωτοβουλίας τῶν Λαοφιλῶν Βασιλέων μας, ὑπὲρ τοῦ Παιδιοῦ, τὰς ἐπιτελουμένας ὑπὸ τὴν ἄμεσον, ἄγρυπνον καὶ στοργικὴν προσωπικήν Των ἐπιμέλειαν καὶ φροντίδα, ἀντιστοίχως ὑπὸ τῶν ὑπ' Αὐτῶν ὀργανωθέντων 'Ιδρυμάτων, «Βασιλικοῦ 'Εθνικοῦ 'Ιδρύματος», καὶ τῆς «Βασιλικῆς Προνοίας».

Δὲν ἀποτελεῖ ὑπερβολήν, οὔτε πηγάζει ἀπὸ ὑποκειμενικοὺς αἰσθηματικοὺς παράγοντας ἡ διαπίστωσις, ὅτι ἀπὸ ἱδρύσεως τοῦ ἐλευθέρου 'Ελληνικοῦ Κράτους, ο ὐ δ ε ί ς, οὔτε φορεὺς τῆς 'Εξουσίας ὑπῆρξε, εἴτε ὁραματιστὴς ἰδιώτης φιλάνθρωπος, ὁ ὁποῖος νὰ συνέλαβε, μὲ τόσην καθολικότητα τὸ πρόβλημα τῆς 'Ελληνικῆς Νεότητος καὶ νὰ ἐχώρησε μὲ τόσον πρακτικὸν πνεῦμα, τὲ τόσην πίστιν καὶ ἐνθουσιασμόν, ἄνευ τυμπανοκρουσίας καὶ θορύβου εἰς τὴν θεραπείαν του.

Κράτος καὶ ἰδιῶται, ἂς ἀντλήσουν διδάγματα ἀπὸ τὰς δύο αὐτὰς πρωτοβουλίας, τῶν ὁποίων τοὺς καρποὺς ἔδρεψε, δρέπει καὶ θὰ δρέπῃ τὸ Ἔθνος, τοῦ ὁποίου ἕνα τεράστιον τμῆμα τῆς χρυσῆς του Νεότητος διεσώθη ἀπὸ τὸν κρημνόν, οὐσιαστικὰ διηρπάγη ἀπὸ τὸ χεῖλος του, χάρις εἰς τὰ δύο αὐτὰ 'Ιδρύματα τῶν Σεπτῶν Βασιλέων μας, διὰ νὰ ἀποτελέσῃ αὖριον τὴν χρυσῆν παρακαταθήκην τῆς Πατρίδος, τὸ ρωμαλέον ὑπόβαθρον τῆς μελλοντικῆς 'Εθνικῆς μας ἐξελίξεως.

Τὰ ἔργα τὰ ἐπιτελεσθέντα ὑπὸ τῶν δύο αὐτῶν 'Ιδρυμάτων, εἶναι ἀρκετὰ διὰ νὰ καλύψουν τὸν χῶρον δεκάδων διαλέξεων.

'Αμυδρῶς, εἰς τὸν περιωρισμένον χρόνον μας, θὰ τ ὰ δ ι ε ξ έ λ θ ω μ ε ν.

Τὸ 'Εθνικὸν Βασιλικὸν Ἵδρυμα, διευθυνόμενον ὑπὸ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀποτελουμένου ἀπὸ τοὺς κορυφαίους ἐκπροσώπους τῆς 'Εκκλησίας καὶ τῶν Γραμμάτων, τοὺς ὁποίους διαθέτει ἡ Χώρα μας, προεδρεύεται ὑπὸ τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως Παύλου, ὁ ὁποῖος—εἶναι χαρακτηριστικόν—οὐδέποτε μέχρι σήμερον ἀπουσίασε συνεδριάσεως αὐτοῦ, παρὰ τὰς πολλαπλᾶς Ὑψηλὰς ἀπασχολήσεις Του.

Οἱ πόροι του καθαρῶς ἰδιωτικοί.

'Εθελοντικαὶ εἰσφοραί, δωρεαὶ ἰδιωτικαί, κληροδοτήματα καὶ κονδύλια ἐκ τῆς «Βασιλικῆς Προνοίας».

Συνήγειρε ἡ Βασιλικὴ Πρωτοβουλία τὴν Λαϊκὴν ψυχήν. Καὶ ἀρδεύει ἀνεξάντλητα ἀπὸ τοῦ πλουσίου τὸν χρυσόν, ἀπὸ τοῦ πτωχοῦ τὸ ἐθελοντικὸν ὑστέρημα.

'Εκρατήθη τὸ Ἵδρυμα μακρὰν πάσης κομματικῆς χροιᾶς. Ἄθλος διὰ τὴν 'Ελλάδα, εἰς τὴν ὁποίαν τὸ Πολιτικὸν μικρόβιον εἶναι διαδεδομένον καὶ εἰς τὸν τελευταῖον της κάτοικον.

Τοῦτο ἐπετεύχθη, χάρις εἰς τὴν σιδηρᾶν θέλησιν τοῦ Ἄνακτος, χάρις εἰς τὸ σεβασμὸν καὶ τὴν ἀγάπην ποὺ εἶναι ἱκανὸς νὰ ἀκτινοβολῇ γύρω Του καὶ νὰ ἐμπνέῃ.

Δεκάδες Παραρτημάτων τοῦ 'Εθνικοῦ 'Ιδρύματος εἰς τὴν 'Ελληνικὴν 'Επαρχίαν, πλαισιώνουν τὴν Κεντρικήν.του Διοίκησιν καὶ εἰσφέρουν τὴν δραστηριότητά των καὶ τὴν πολύτιμον πεῖραν των.

'Ο Γεωργικὸς Τομεύς, μὲ δεκάδας Γεωργικῶν Σχολείων, ἀπετέλεσε τὸ φυτώριον, τὸ ὁποῖον κατ' ἔτος πλουτίζει τὴν 'Ελληνικὴν ὕπαιθρον μὲ χιλιάδας ἀγροτόπαιδας, πλήρως κατηρτισμένους εἰς τὰς συγχρόνους ἐπιστημονικὰς καλλιεργητικὰς μεθόδους, οἱ ὁποῖοι ἀπέκτησαν εἰς αὐτὰ παραλλήλως γνώσεις 'Ιστορίας, Γεωγραφίας, Φυσικῆς, Θρησκευτικῶν καὶ 'Αγωγῆς, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀποτελοῦν εἰς τὰ χωριά

των ὑγιᾶ Κοινωνικὰ κύτταρα, ἀκτινοβολοῦντα εἰς τὸ περιβάλλον των, φορεῖς προόδου καὶ ἐκπολιτιστικῆς ἀνόδου, σκαπανεῖς ἀναπτύξεως τῆς γεωργικῆς μας καὶ γενικώτερον τῆς Ἐθνικῆς μας Οἰκονομίας.

Δὲν ὑπῆρξε τομεὺς δράσεως εἰς τὸν ὁποῖον νὰ μὴ ἔχῃ ἁπλωθῇ ἡ μέριμνα τοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος.

Σχολεῖα Μηχανικῆς Καλλιεργείας παρέχουν κατὰ χιλιάδας νέους τεχνικοὺς χειριστὰς καὶ συντηρητὰς τῶν γεωργικῶν μηχανημάτων.

Ἐκπαιδευταὶ μελισσοκόμοι τοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος, διατρέχουν τὴν Ἑλληνικὴν ὕπαιθρον καὶ διδάσκουν ἐπιτοπίως τοὺς χωρικούς μας.

Περίπου 15 ἑκατομμύρια δενδρυλλίων κατὰ τὴν ὀκταετίαν 1947—1955, ἐφυτεύθησαν χάρις εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος διὰ τὴν ἀναδάσωσιν.

Καὶ τὸ κυριώτερον :

Ἐδημιουργήθη παράδοσις καὶ τώρα εὐχερῶς κινητοποιεῖται πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτήν, ἡ Τοπικὴ Διοίκησις καὶ αἱ ποικιλώνυμοι Ἰδιωτικαὶ Ὀργανώσεις.

Δεκάδες ὁλόκληροι Τεχνικῶν Σχολῶν ἱδρύθησαν εἰς τὰ διάφορα ἐπαρχιακὰ Κέντρα, εἰς τὰς ὁποίας τὰ ἄπορα παιδιά μας, ἐκπαιδεύονται ἀρτίως εἰς τριακοντάδας περίπου πρακτικῶν τεχνικῶν εἰδικοτήτων.

Κορωνίδα ὅμως τῶν ἀνωτέρω ἀποτελοῦσιν αἱ Βασιλικαὶ Τεχνικαὶ Σχολαὶ Λέρου.

Παρέλαβαν νέους ἀπὸ τὸ πεδίον τῆς μάχης, μὲ τὸ ὅπλον ἀνὰ χεῖρας καὶ τὴν κάννην ἐστραμμένην κατὰ τῆς Πατρίδος των. Νέους χωρὶς πίστιν εἰς τὸν Θεόν, τὴν Πατρίδα καὶ τὸν ἑαυτόν των.

Ἀντὶ τοῦ Στρατοδικείου, τοῦ ἀποσπάσματος καὶ τῆς καθείρξεως εἰς τὰς φυλακάς, ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεύς, ἐπέλεξε τὰς Σχολάς Του, τῆς Λέρου.

Ἐπικίνδυνον τὸ πείραμα, Θρίαμβος ὅμως τοῦ εὐγενοῦς ὁραματιστοῦ τὸ ἀποτέλεσμα.

Ἄνευ πειθαναγκασμοῦ, μὲ τὴν Θείαν Διδασκαλίαν, μὲ ὑπομονήν, μὲ σύστημα, μὲ τὴν ἐλευθέραν ἐπιλογὴν τῆς τέχνης ἀπὸ τὸ ἴδιο τὸ παραπλανημένο παιδί, μὲ ἄθλησιν, Χριστιανικὸν κήρυγμα καὶ πολλὴν στοργήν, ἀγάπην καὶ φροντίδα, μία δεκὰς χιλιάδων νέων ἀπεφοίτησε ἀπὸ τὰς Σχολὰς ἐξωπλισμένη μὲ μίαν τέχνην.

Καὶ τὸ καταπληκτικώτερον, οὐδεμία σχεδὸν ὑποτροπὴ ἐνεφανίσθη ἔκτοτε εἰς τὰς χιλιάδας αὐτὰς τῶν νέων, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν ζωντανὰ παραδείγματα εἰς τὰ χωριά των, τοῦ τί μπορεῖ νὰ ἐπιτελέσῃ ἡ ὀρθὴ ἀντιμετώπισις τοῦ θέματος, ὅταν ἀσκῆται μὲ πίστιν καὶ φανατισμὸν καὶ ὄχι μὲ ἐξαλλωσύνην.

Θὰ εἶχον πολλὰ ν' ἀναφέρω διὰ τὸ πλοῖον «Μαχητὴς» τοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος, τὰς Τεχνικὰς Σχολὰς Καταδίκων Ἀνηλίκων τῆς Κῶ, διὰ τὰς Οἰκοκυρικὰς Σχολὰς τῆς Κρήτης, τῆς Κατερίνης, τῆς Λέρου καὶ τῆς Σάμου, ἀπὸ τὶς ὁποίες βγῆκαν μέχρι σήμερα πέντε ἕως ἓξ χιλιάδες νέες κοπέλλες, στελέχη ποὺ διδάσκουν οἰκοκυρική, οἰκιακὴ οἰκονομία, ὑγιεινὴ βρεφῶν, στὶς χιλιάδες ἀγροτολέσχες τοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος, τὶς ἐγκατεσπαρμένες σὲ κάθε γωνιὰ τῆς Ἑλληνικῆς ὑπαίθρου. Διὰ τὸν μορφωτικὸν τομέα, διὰ τὰς Ἐθνικὰς Ἑστίας τοῦ Βασιλικοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος, διὰ τὸν τουριστικόν, τὸν καλλιτεχνικὸν καὶ τὸν Κοινωφελῆ τομέα.

Ἅπαντα τὰ ἀνωτέρω, τὰ ὀφείλομεν εἰς τὸν Βασιλέα μας.

Ὁ χρόνος δὲν ἐπαρκεῖ δυστυχῶς. Καὶ πρέπει ὀλίγαι γραμμαὶ νὰ ἀφιερωθοῦν εἰς τὴν «Βασιλικὴν Πρόνοιαν», σύλληψιν καὶ ἐπίτευγμα τῆς στοργικῆς Μάννας τοῦ Λαοῦ μας, τῆς Μεγάλης καὶ Σεπτῆς Βασίλισσάς μας.

Χιλιάδες ἀνταρτόπαιδα καὶ ἀνταρτόπληκτα παιδιά, ὀρφανά, παιδιὰ ἄπορα, βρῆκαν καὶ βρίσκουν τροφὴ ὑγιεινή, διαπαιδαγώγησιν ἠθικὴν καὶ ἐθνοπρεπῆ, σύμμετρον σωματικὴν καὶ ψυχικὴν ἀνάπτυξιν, μέσα στὶς θαυμάσια ὠργανωμένες Παιδοπόλεις τῆς Βασιλικῆς Προνοίας, ποὺ φέρουν τὴν σφραγῖδα τοῦ ἀφανοῦς, τοῦ Σεμνοῦ

μόχθου τῆς Βασιλίσσης μας, τῆς ἀπέραντης στοργῆς καὶ ἀγάπης Της πρὸς ὅλα τὰ πτωχὰ παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος μας.

Σχολεῖα μοντέρνα, ὑγιεινά, μὲ ἄρτια ἐποπτικὰ μέσα, φυτρώνουν καθημερινῶς εἰς τὴν Πρωτεύουσαν καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ὕπαιθρον, χάρις εἰς τὴν Βασιλικὴν Πρόνοιαν.

Κέντρα Βρεφῶν καὶ Παιδικῆς χαρᾶς.

Πρέπει μόνον νὰ γίνουν ἀκόμη περισσότερα, ἀλλὰ χρειάζονται χρήματα καὶ πρέπει αὐτὰ νὰ τὰ δώσουν οἱ πλουσιώτεροι, διὰ νὰ λείψουν τὰ δυστυχήματα τῶν παιδιῶν τῶν ἐργαζομένων μητέρων, ποὺ τὰ ἐγκαταλείπουν μέσα εἰς τοὺς δρόμους κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἐργασίας των.

Ὁ ὁμιλῶν αἰσθάνεται ὡς Ἕλλην ὑπερηφάνειαν, διὰ τὸ ὑπὸ τῶν Βασιλέων μας συντελούμενον ἔργον ὑπὲρ τοῦ παιδιοῦ τῆς Ἑλλάδος. Ἔργον διὰ τὸ ὁποῖον ὡς μοναδικὸν ἀλλὰ πολύτιμον ἔπαθλόν Των οἱ Βασιλεῖς μας, ἔχουν ἐξασφαλίσει τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ Λαοῦ Των.

Ἀναλύσαντες τὰ πορίσματά μας ἐπὶ τῶν αἰτίων τὰ ὁποῖα προκαλοῦν τὰς ἠθικὰς ἐκτροπὰς ἑνὸς τμήματος τῆς Ἑλληνικῆς Νεότητος, ὡς καὶ τοῦ τί ἔχει ἐπιτελεσθῆ εἰς τὸν τομέα τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας τοῦ Παιδιοῦ, ἀπὸ πλευρᾶς Κρατικῆς καὶ Ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας, κρίνομεν σκόπιμον νὰ προβῶμεν ἐν κατακλεῖδι εἰς ὡρισμένας ὑποδείξεις μέτρων ἠθοπλαστικῆς, προληπτικῆς καὶ κατασταλτικῆς μορφῆς, ὡς καὶ μέτρων ὀργανωτικῶν, τὰ ὁποῖα ἐφαρμοζόμενα μὲ ἄγρυπνον συνέπειαν καὶ παρακολούθησιν, θέλουσι περιορίσῃ εἰς φυσιολογικὰ ὅρια τὰς διαπιστωθείσας ἐκτροπάς. Οὕτω κατὰ τὴν ἐμὴν ἀντίληψιν ἀνάγκη τὰ ληφθοῦν τὰ κάτωθι μέτρα :

Α'. Μ έ τ ρ α π ρ ο λ η π τ ι κ ὰ κ α ὶ κ α τ α σ τ α λ τ ι κ ά.

Νὰ ἀπαγορευθῇ ὁ γάμος εἰς ἄτομα πάσχοντα ἐκ ψυχικῶν ἢ μεταδοτικῶν διὰ τῆς κληρονομικότητος νοσημάτων καὶ νὰ καθιερωθῇ τὸ ἰατρικὸν πιστοποιητικὸν διὰ τοὺς μέλλοντας νὰ ἕλθωσιν εἰς γάμου κοινωνίαν, πρὸς περιστολὴν τοῦ ἐκ τῆς κληρονομικότητος κινδύνου.

Νὰ ἀπαγορευθῇ ἡ παραμονὴ νέων καὶ νεανίδων ἡλικίας 18 ἐτῶν καὶ κάτω ἄνευ κηδεμόνων εἰς καφενεῖα, οἰνοπωλεῖα, σφαιριστήρια, χοροδιδασκαλεῖα καὶ ἄλλα κέντρα διασκεδάσεως.

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι εἰς τὴν κατ' ἐξοχὴν φιλελευθέραν καὶ Δημοκρατικὴν χώραν, τὴν Ἑλβετίαν, μόλις πρὸ ἡμερῶν καθιερώθησαν εἰδικαὶ ταυτότητες διὰ τοὺς μὴ συμπληρώσαντας τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας των Ἑλβετόπαιδας, πρὸς εὐχερῆ ἄσκησιν ἐλέγχου ἀστυνομικοῦ κατὰ τὴν εἴσοδόν των εἰς θεάματα, δημοσίους χορούς, κέντρα νυκτερινά, μπὰρ κλπ., ὁπόταν καὶ ἀπαιτεῖται καὶ εἰδικὴ ἔγγραφος ἄδεια τῶν γονέων ἢ κηδεμόνων των.

Νὰ ἀπαγορευθῇ ἡ εἴσοδος καὶ παραμονὴ εἰς τοὺς ἰδίους εἰς κακόφημα ἢ ὕποπτα κέντρα.

Νὰ τύχῃ αὐστηρᾶς ἐφαρμογῆς ὁ Νόμος περὶ Κινηματογράφων, ὁ ἀπαγορεύων τὴν εἴσοδον ἀνηλίκων εἰς ἔργα ἀκατάλληλα δι' αὐτούς.

Ταυτοχρόνως νὰ ἱδρυθοῦν, μερίμνῃ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, κινηματογράφοι καὶ θέατρα ἀποκλειστικῶς παιδικά, ἀπαγορευομένης τῆς εἰσόδου ἐνηλίκων εἰς αὐτά, πλὴν τῶν συνοδῶν τῶν παιδιῶν.

Νὰ ἐφοδιασθοῦν δὲ τὰ Σχολεῖα τῆς ὑπαίθρου μὲ μικρὰς μηχανὰς κινηματογραφικῶν προβολῶν καὶ ταινίας μορφωτικὰς καὶ ψυχαγωγικὰς τῶν παιδιῶν, ὑποχρεουμένων τῶν διδασκάλων ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος νὰ ὀργανώνουν μίαν τοιαύτην προβολήν.

Νὰ ἐξετάζωνται ὑπὸ τῶν Καθηγητῶν τὰ αἴτια τῆς ἀδικαιολογήτου ἀπουσίας τῶν μαθητῶν ἐκ τῶν Σχολείων των, κατὰ τὰς ὥρας τῶν μαθημάτων των.

Προϋπόθεσις ὅμως πρὸς ἐπιτυχίαν τούτου εἶναι ἡ ἐξάλειψις τοῦ αἴσχους, ἀκόμη καὶ ἐν μέσαις Ἀθήναις, νὰ στεγάζωνται Σχολεῖα εἰς ἀνθυγιεινὰς ἀποθήκας καὶ πρώην

σταύλους καὶ εἰς αἰθούσας μικρὰς νὰ στιβάζωνται, δίκην ποιμνίου ζώων, ἑκατοντάδες παιδιῶν τῆς Δημοτικῆς καὶ τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

Δημιουργία Γυμναστηρίων καὶ Γηπέδων ἀθλήσεως, ἵνα ἔχωμεν ὄχι μόνον ὡραῖα σώματα ἀλλὰ καὶ ὡραίας ψυχάς, Παιδικοὶ Κῆποι μὲ ὄργανα ψυχαγωγίας, Παιδικοὶ Σταθμοὶ διὰ τὰς ἐργαζομένας μητέρας.

Νὰ θεσπισθοῦν βαρύταται ποιναὶ κυρώσεις διὰ τὰς πράξεις ἀσελγείας ἐνηλίκων ἐπὶ ἀνηλίκων, ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ὡς καὶ διὰ τὰ πληθυνόμενα κρούσματα παιδεραστίας καὶ ὁμοφυλοφιλίας, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι πλημμελὴς εἶναι σήμερον ἡ δίωξις καὶ ἀνύπαρκτος σχεδὸν ὁ κολασμός.

Νὰ ἀπαγορευθῇ τὸ χαρτοπαίζειν εἰς τοὺς νέους καὶ νεάνιδας ἡλικίας 18 ἐτῶν καὶ κάτω, εἰς δημόσια κέντρα.

Νὰ ἀπαγορευθῇ ἡ χρῆσις οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν εἰς νέους καὶ νεάνιδας ἡλικίας 18 ἐτῶν καὶ κάτω.

Νὰ ἀπαγορευθῇ ἡ παρακολούθησις ὑπὸ τῶν νέων καὶ νεανίδων κάτω τῶν 18 ἐτῶν θεατρικῶν ἐπιθεωρήσεων.

Νὰ ἀπαγορευθῇ ἡ ἔκθεσις ὑπὸ τῶν περιπτέρων βιβλίων καὶ περιοδικῶν, ἐκδιδομένων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καὶ ἡμεδαπῇ καὶ περιεχόντων ἀσέμνους εἰκόνας. (Παράδειγμα «Χτυποκάρδι» κυκλοφορία 70 χιλιάδων).

Ἀναγνωστικὸν κοινὸν κατὰ πλειοψηφίαν ἀνήλικοι μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι.

Β'. Μέτρα ἠθοπλαστικά.

Εἰς τὸ Σχολεῖον νὰ δίδωνται τακτικῶς διαλέξεις μὲ θέματα πατριωτικοῦ καὶ χριστιανικοῦ περιεχομένου, διὰ νὰ τονωθῇ εἰς τὰ παιδιὰ τὸ αἴσθημα τῆς φιλοπατρίας καὶ τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν θρησκείαν.

Ἐνίσχυσις καὶ διάδοσις μεταξὺ τῆς Νεολαίας περιοδικῶν Πατριωτικῶν καὶ Χριστιανικῶν, μὲ ἐπιστημονικὰ θέματα ἐκλαϊκευμένα, μὲ ἐκλεκτὰ διηγήματα καὶ ποιήματα καὶ γενικῶς, νὰ ἐνισχυθῇ ἡ διάδοσις ὠφελίμων βιβλίων.

Εἰς τὰ Σχολεῖα νὰ δίδωνται διαλέξεις πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ ἀναπτυχθῇ ἡ ἀγάπη τοῦ παιδιοῦ πρὸς τὸ ὕπαιθρον, πρὸς τὰ πτηνὰ καὶ τὰ ζῷα καὶ πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ γενικῶς πρὸς τὴν διάπλασιν τοῦ χαρακτῆρος τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν.

Τὰ Θέατρα καὶ οἱ Κινηματογράφοι, ὅταν τὰ ἔργα των εἶναι πατριωτικοῦ καὶ ἠθοπλαστικοῦ περιεχομένου, νὰ δίδωσιν εἰδικὰς παραστάσεις εἰς τοὺς μαθητὰς καὶ ἄλλους νέους ἡλικίας κάτω τῶν 18 ἐτῶν, μὲ μειωμένα εἰσιτήρια, ἀπηλλαγμένα ἀπὸ φόρον δημοσίων θεαμάτων, ἐνῷ ταυτοχρόνως ἡ Ἐργατικὴ Ἑστία νὰ δίδῃ δωρεὰν εἰσιτήρια εἰς τὰ ἄπορα παιδιὰ τῶν ἐργαζομένων, πρὸς παρακολούθησιν θεατρικῶν παιδικῶν παραστάσεων καὶ κινηματογραφικῶν τοιούτων, ἠθοπλαστικοῦ καὶ μορφωτικοῦ περιεχομένου, ὡς πράττει μέχρι σήμερον διὰ τοὺς ἐνηλίκους ἐργαζομένους.

Ὁ Ραδιοφωνικὸς Σταθμός, νὰ διαθέσῃ περισσοτέρας ὥρας καθ' ἑκάστην διὰ τοὺς νέους καὶ νεάνιδας, μὲ ἠθοπλαστικὰς καὶ πατριωτικὰς διαλέξεις ἢ μὲ ὠφέλιμα διηγήματα.

Προϋπόθεσις ὅμως ἀπαραίτητος πρὸς συντονισμὸν καὶ ἐπιτυχίαν μιᾶς τοιαύτης σταυροφορίας ὑπὲρ τοῦ παιδιοῦ, εἶναι ἡ δημιουργία ἑνὸς Αὐτονόμου Κρατικοῦ Ὀργανισμοῦ Νεότητος.

Ὅλοι οἱ λοιποὶ κλάδοι τῆς Δημοσίας ζωῆς ἔρχονται εἰς δευτερεύουσαν μοῖραν, ὅταν τεθοῦν εἰς σύγκρισιν μὲ τὸν ἀκρογωνιαῖον αὐτὸν λίθον τῆς Ἐθνικῆς μας ὑπάρξεως, ποὺ λέγεται παιδί.

Τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας ἔχει τὴν ἁρμοδιότητα ἐπὶ ἑνὸς μόνον Τμήματος τῶν νέων μας τοῦ μαθητιῶντος.

Ἡ γενικὴ πρόνοια εἶναι ἄλλου Ὑπουργείου τομεύς.

Ἕνας Ὀργανισμὸς ὅστις θὰ ἔχῃ ὁλοκληρωμένην ἁρμοδιότητα γιὰ τὸ παιδί, τὸ σχολικὸ καὶ τὸ ἐξωσχολικό, μὲ τὴν πρόνοιάν του, μὲ τὸν ὁλοκληρωμένον προγραμ-

ματισμόν, καὶ τὴν μελέτην τοῦ θέματος τοῦ παιδιοῦ, μὲ τὴν ἰδίαν του στατιστικὴν ὑπηρεσίαν, μὲ συγκεντρωμένους τοὺς πόρους του.

Αὐτὸς θὰ πρέπῃ νὰ ἀποτελῇ τὸν ἐπιτελικὸν ἐγκέφαλον καὶ τὸ μόνιμον συντονιστικὸν ὄργανον, μιᾶς εἰρηνικῆς μάχης, τὴν μάχης διὰ τὴν διάσωσιν καὶ τὴν προστασίαν τῆς Νεότητος.

Ὅλοι οἱ παράγοντες οἱ ὁποῖοι ἀσκοῦν, ἢ δύνανται ν' ἀσκήσουν τὴν εὐεργετικήν των ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς Νεότητος, μὲ πίστιν, ζῆλον καὶ ἐνθουσιασμόν, ἂς στρατευθοῦν εἰς αὐτὸν τὸν ὡραῖον ἀγῶνα, ὁ ὁποῖος ταυτίζεται μὲ τὸν ἀθάνατον ἀγῶνα τῆς ἐπιβιώσεως τῆς φυλῆς μας.

Ἡ Ἐκκλησία, τὸ Σχολεῖον, τὸ Ραδιόφωνον, αἱ Φιλανθρωπικαὶ Ὀργανώσεις, ὁ Τύπος, αἱ Ἐκπολιτιστικαὶ Ὀργανώσεις, αἱ Συνδικαλιστικαὶ Ἑνώσεις, οἱ Σύνδεσμοι Κηδεμόνων καὶ Γονέων, τὰ Ἀθλητικὰ Σωματεῖα, τὰ Σώματα Προσκόπων καὶ Ὁδηγῶν, ἂς ἐπιλέξουν τὰ ἱκανώτερα καὶ φλογερώτερα στελέχη των, τὰ ὁποῖα νὰ ἐπανδρώσουν τὸν ὀργανισμὸν αὐτὸν ἀφιερώνοντα ὁλοκληρωτικῶς εἰς αὐτὸν τὰς δυνάμεις των.

Οἱ Λαοφιλεῖς Βασιλεῖς μας ἐχάραξαν τὸν δρόμον μὲ τὸ ὑψηλόν Των παράδειγμα.

Ἂς ἑνωτισθῶμεν ὅλοι, Πολιτεία καὶ πολῖται ἀπὸ αὐτό.

Τοῦ παιδιοῦ ἡ προστασία δὲν εἶναι καὶ δὲν πρέπει νὰ εἶναι τοῦ χωροφύλακος καὶ τοῦ ἀστυφύλακος ἔργον. Εἶναι ἔργον τῆς Κοινωνίας ἐν τῷ συνόλῳ της καὶ τοῦ κάθε ἀτόμου χωριστά.

Καὶ νῦν ὑπὲρ πάντων ὁ ἀγὼν διὰ τὴν χρυσῆν Νεολαίαν τῆς Ἑλλάδος.

ΛΥΣΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ

Ἡ λύσις τοῦ Ἀστυνομικοῦ προβλήματος τοῦ 95ου τεύχους, ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὸ μαγνητόφωνο προδίδει...» εἶναι ἡ ἑξῆς :

Αὐτὸ ποὺ ἔκανε ἐντύπωσι στὸν Συνεργάτη μας, δὲν ἦτο κάτι τὸ ὁποῖον ἄκουσε στὸ μαγνητόφωνο, ἀλλὰ κάτι ποὺ δὲν ἄκουσε. Δηλαδὴ τοὺς 12 «μεταλλικοὺς» κτύπους τοῦ ρολογιοῦ.

Ἐὰν πράγματι τὸ ἀδίκημα ἐλάμβανε χώραν μεταξὺ 11.50'—12.20', τότε θἄπρεπε τὴν 12ην ὥραν τὸ ρολόϊ ποὺ βρισκόταν πάνω στὸ τραπέζι, νὰ κτυπήσῃ 12 φορές, ὅπως ἐκτύπησε μ ί α, ὅταν ὁ Συνεργάτης μας μπῆκε στὸ γραφεῖο τοῦ κ. Μπένου.

Ἡ ἠχοληψία εἶχε σκηνοθετηθῆ. Ὁ κ. Μπένος εἶχεν ἐπινοήσει ἕνα θαυμάσιο πράγματι ἰσχυρισμό, πλὴν... :

Ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀπέστειλαν ὀρθὴν λύσιν οἱ :

1) Ἀστυφύλαξ Ψαράκης Ἐμμανουὴλ καὶ 2) Παναγιωτόπουλος Κωνσταντῖνος, ἰδιώτης.

Η ΑΓΡΙΑ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ Γ. ΠΟΛΚ ΚΑΙ Η ΕΞΙΧΝΙΑΣΙΣ ΑΥΤΗΣ ΔΙΑ ΤΗΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΓΡΑΦΟΛΟΓΙΑΣ

Ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Δικαστικῆς Γραφολογίας καὶ ἑταίρου τῆς Διεθνοῦς Ἀκαδημίας Ἐγκληματολογίας κ. **ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ Ν. ΠΟΥΛΑΝΤΖΑ**

Ἐννέα ὁλόκληρα ἔτη συμπληροῦνται, ἀφ' ὅτου ὑπὸ τὰς σφαίρας κομμουνιστῶν ἐνεργούντων κατ' ἐπιταγὴν τοῦ Κ.Κ.Ε. ἔπιπτε δολοφονούμενος ἐν Θεσ/νίκῃ ὑπὸ μυστηριώδεις συνθήκας τὴν 8 Μαΐου 1948 καὶ μάλιστα ὀλίγας ἑβδομάδας μετὰ τὴν τραγικὴν δολοφονίαν τοῦ τότε Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης Χρ. Λαδᾶ, ὁ παγκοσμίου φήμης δημοσιογράφος Γεώργιος Πόλκ, ἀνταποκριτὴς τοῦ Ραδιοσταθμοῦ «Κολούμπια» καὶ πολλῶν διεθνῶν πρακτορείων εἰδήσεων. Αἱ συνθῆκαι ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐξετελέσθη τὸ μυσαρὸν τοῦτο ἔγκλημα, ὡς καὶ οἱ δρᾶσται αὐτοῦ, ἀπεκαλύφθησαν μετὰ τρίμηνον καὶ τῇ συνδρομῇ μόνον τῶν μεθόδων τῆς Δικαστικῆς Γραφολογίας.

Ι. Ἡ δολοφονία τοῦ δημοσιογράφου Πόλκ προὐκάλεσε τεράστιον παγκόσμιον ἐνδιαφέρον, συγκινήσασα ἰδιαιτέρως καὶ μάλιστα βαθύτατα τὴν Ἀμερικανικήν, ὡς καὶ τὴν Ἑλληνικὴν δημοσίαν γνώμην, ἕνεκα ἰδίως καὶ τῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐπικρατουσῶν πολιτικῶν συνθηκῶν. Ἡ συγκίνησις τῆς δημοσίας Ἀμερικανικῆς γνώμης ἔφθασε μέχρι τοιούτου σημείου, ὥστε ν' ἀσχολοῦνται συνεχῶς ἐπὶ μῆνας ὅλαι αἱ ἐφημερίδες καὶ οἱ ραδιοφωνικοὶ σταθμοί, ἀλλ' ἀκόμη ν' ἀσχοληθῇ ἐπὶ τῆς δολοφονίας ταύτης διὰ μακρῶν καὶ αὐτὸ τὸ Ἀμερικανικὸν Κογκρέσσον καὶ ν' ἀποσταλῇ ἐντεῦθεν, ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ αὐτὸς ὁ στρατηγὸς Ντόνοβαν, ὁ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου διατελέσας ἀρχηγὸς τῶν Ἀμερικανικῶν μυστικῶν ὑπηρεσιῶν, μὲ τὴν ἐντολὴν παρακολουθήσεως τῶν ἐνεργειῶν πρὸς διαλεύκανσιν τοῦ ἐγκλήματος.

ΙΙ. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἡ Ἑλλάς, ἥτις εἶχεν ἐξέλθει καθημαγμένη καὶ οἰκονομικῶς παντελῶς κατεστραμμένη, ἐκ μιᾶς τρομακτικῆς τετραετοῦς ἐξαντλητικῆς διπλῆς ἐχθρικῆς κατοχῆς δύο μεγάλων καὶ ἀδυσωπήτων αὐτοκρατοριῶν, ἠγωνίζετο ἀπεγνωσμένως δι' ὅλων τῶν μικρῶν καὶ περιωρισμένων δυνάμεών της πρὸς κατάπνιξιν τοῦ κομμουνιστικοῦ συμμοριτοπολέμου, τοῦ ἀρξαμένου ἀπὸ τοῦ Μαρτίου 1946 καὶ διὰ τοῦ ὁποίου ἐπεδιώκετο ἡ ἐπικράτησις τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος καὶ ἡ ὑπαγωγὴ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ σιδηροῦν παραπέτασμα. Ὁ συμμοριτοπόλεμος ἐσυνεχίζετο καὶ ἡ χώρα ἐκ τῶν δηώσεων καὶ τῶν παντὸς εἴδους καταστροφῶν καὶ τοῦ ἐξανδραποδισμοῦ τοῦ ἀκριτικοῦ πληθυσμοῦ της ὑπὸ τῶν συμμοριτῶν καὶ ἐκ τῶν διεξαγομένων μαχῶν ἠρημοῦτο, μὲ ἄμεσον κίνδυνον ὁλοσχεροῦς καταρρεύσεως καὶ ἐπικρατήσεως τῶν κομμουνιστῶν, ἕνεκα καὶ τῆς πρὸς αὐτοὺς παρεχομένης ἀφθόνως παντοειδοῦς βοηθείας ὑπὸ τῶν γειτονικῶν κομμουνιστικῶν κρατῶν. Τότε, ἐπὶ τῇ βάσει μὲν τοῦ σχεδίου Μάρσαλ, ἐν συνδυασμῷ καὶ πρὸς τὸ ἐξαγγελθὲν δόγμα Τροῦμαν πρὸς ἀνάσχεσιν τῆς ἐξαπλώσεως τοῦ κομμουνισμοῦ, αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς ἔσπευσαν νὰ παράσχουν οἰκονομικὴν βοήθειαν, ὁ δὲ ὀργανισμὸς τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν νὰ ἐγκαταστήσῃ ἐν Θεσ/νίκῃ εἰδικὴν ἐπιτροπὴν πρὸς παρακολούθησιν καὶ διαπίστωσιν τῆς ὑπὸ τῶν διαφόρων κομμουνιστικῶν κρατῶν παρεχομένης εἰς τοὺς συμμορίτας συνδρομῆς. Διὰ τῆς χορηγουμένης Ἀμερικανικῆς βοηθείας ἠδυνήθη ἡ Ἑλλὰς νὰ προμηθευθῇ τὰ ἀπαραίτητα πρὸς καταστολὴν τῆς ἀνταρσίας ἐφόδια, τῆς ὁποίας πλέον τὸ τέρμα προοιωνίζετο ταχὺ καὶ ἀσφαλές. Διακοπὴ ὅμως οἱαδήποτε τῆς συνεχιζομένης ἀμερικανικῆς οἰκονομικῆς βοηθείας θ' ἀνέτρεπε τὰς ἐν

λόγῳ προβλέψεις. Ἀκριβῶς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, τῆς ἐπιτεύξεως δηλαδὴ τῆς διακοπῆς τῆς ἀμερικανικῆς ταύτης οἰκονομικῆς βοηθείας καὶ τῆς ἐντεῦθεν ἐπιδιωκομένης καταρρεύσεως ὑπὸ τὰ ὀγκούμενα πλήγματα τῶν συμμοριτῶν, ἐχρησιμοποιήθησαν μύρια ὅσα καταχθόνια μέσα καὶ δὴ καὶ τοιαῦτα πρὸς ἐπηρεασμὸν τῆς δημοσίας ἀμερικανικῆς κοινῆς γνώμης ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος, ἥτις παρέσχεν ἑαυτὴν ὁλοκαύτωμα εἰς τὸν συμμαχικὸν ἀγῶνα κατὰ τὸν δεύτερον παγκόσμιον πόλεμον ὑπὲρ τῆς Ἐλευθερίας. Δὲν πρέπει ἐπίσης νὰ λησμονῆται, ὅτι τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐπεκράτει εἰς τὴν Ἀμερικήν, ἂν μὴ ἀμιγές, πάντως ὅμως ζωηρὸν συνοδοιπορίακὸν πνεῦμα μὲ ἔκδηλον ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος προκατάληψιν, καλλιεργουμένην ἐπιμελῶς ὑπὸ τῶν διαφόρων συνοδοιπορίακῶν κύκλων.

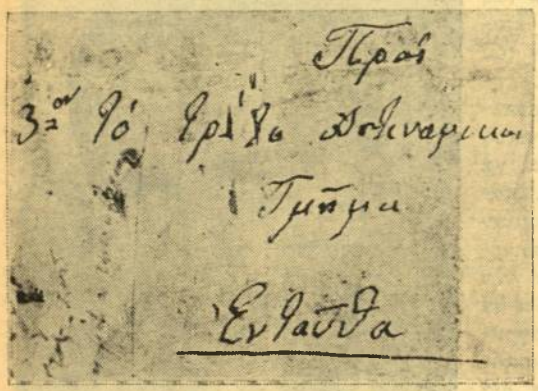
III. Τότε ἐν τῷ μέσῳ τῶν συνεχιζομένων ἐκ τοῦ συμμοριτοπολέμου φλογῶν, ἔφθασε κατὰ Μάρτιον 1948 εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ Πόλκ, ὡς ἀνταποκριτὴς τοῦ μεγάλου Ραδιοσταθμοῦ «Κολούμπια» καὶ ἄλλων διεθνῶν πρακτορείων εἰδήσεων, πρὸς παρακολούθησιν τῶν διεξαγομένων μαχῶν. Ὁ Πόλκ ἦτο παγκοσμίως διάσημος διὰ τὰς συνταρακτικὰς δημοσιογραφικάς του ἐπιτυχίας καὶ διὰ τὴν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου περιπέτειάν του, καθ' ἣν συλληφθεὶς αἰχμάλωτος καὶ βαρέως τραυματισθεὶς εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ Εἰρηνικοῦ κατώρθωσε, μετὰ δραματικὸν ἀγῶνα, νὰ διαφύγῃ. Ὁ Πόλκ, ἀπὸ τοῦ ἔτους 1947, ἐπανειλημμένως εἶχεν ἐκδηλώσει τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἐπιτύχῃ μίαν συνέντευξιν μετὰ τοῦ τότε ἀρχηγοῦ τῶν συμμοριτῶν Μάρκου, τὴν ὁποίαν ὁ ἴδιος εἶχε χαρακτηρίσει, ὅτι θὰ ἀπετέλει τὸ ἐπιστέγασμα τῆς δημοσιογραφικῆς του σταδιοδρομίας. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀπετάνθη εἰς διάφορα πρόσωπα, διὰ τῶν ὁποίων ἐπεζήτησεν ἐπαφὴν μετὰ σοβαρῶν κομμουνιστικῶν παραγόντων, δυναμένων νὰ τοῦ διευκολύνουν μίαν ἀνάβασιν «εἰς τὸ βουνό», ἵνα ἐκεῖ συναντήσῃ εἰς τὸ «Ἀρχηγεῖον του» τὸν Μάρκον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον θὰ ἐλάμβανε μίαν συνέντευξιν, τὴν ὁποίαν θὰ μετέδιδε διὰ τοῦ Ραδιοσταθμοῦ G.B.S. Αἱ ἐπίμονοι προσπάθειαι τοῦ Πόλκ διὰ τὸν ἀνωτέρω σκοπὸν ἔφθασαν μέχρι τῆς ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε., ἥτις ἀπεφάσισε νὰ ἐκμεταλλευθῇ καταλλήλως ὑπὲρ τῶν σκοπῶν της τὴν τοιαύτην του ζωηρὰν ἐπιθυμίαν. Τὴν 7 Μαΐου 1948 φθάνει ὁ Πόλκ εἰς τὴν Θεσ/νίκην, εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἐμμόνου ἐπιδιώξεώς του καὶ τὸ ἑσπέρας τῆς 8-5-48 ἐξαφανίζεται ἐκ τοῦ ξενοδοχείου «Ἀστόρια» ἔνθα διέμενεν, ἀφ' οὗ προηγουμένως ἦλθεν εἰς ἐπαφὴν μετὰ διαφόρων κομμουνιστῶν καὶ δὴ μεταξὺ ἄλλων καὶ μετὰ τοῦ ἐν Θεσ/νίκῃ δημοσιογράφου Γρηγ. Στακτοπούλου, Ἀγγλομαθοῦς, ἀποφοίτου τοῦ Ἀμερικανικοῦ Κολλεγίου Θεσ/νίκης, ἀνταποκριτοῦ τοῦ Πρακτορείου Ρώϋτερ, συντάκτου τῆς ἐφημερίδος «Μακεδονία» τῆς Θεσ/νίκης καὶ γνωστοῦ διὰ τὰς μετὰ τῶν κομμουνιστῶν σχέσεις.

Ὁ Γεώργιος Πόλκ, τὸ θῦμα τῆς μυσαρᾶς πλεκτάνης τῶν ἐρυθρῶν δολοφόνων.

IV. Τὴν 11 Μαΐου 1948 εἰς τὸ Γ' Ἀστυνομικὸν Τμῆμα Θεσ/νίκης φθάνει φάκελλος μὲ τὴν χειρόγραφον ἐπιγραφὴν «Πρὸς Ζον τὸ τρίτο Ἀστινομικὸν Τμῆμα Ἐνταῦθα» περιέχον τήν, μὲ ἀδιάβροχον κάλυμμα ἐντὸς ζελατίνης, ταὐτότητα

τοῦ πολεμικοῦ ἀνταποκριτοῦ, τοῦ δημοσιογράφου Γεωργίου Πόλκ καὶ δελτίον τῆς 'Αμερικανικῆς ἀεροπορικῆς ἑταιρείας «Παναμέρικαν» ἄνευ ἐνδείξεώς τινος τοῦ ἀποστολέως. Τοῦτο ἐμβάλλει ἀμέσως εἰς ἀνησυχίαν τὰς 'Αστυνομικὰς 'Αρχάς, αἱ ὁποῖαι ἀναζητήσασαι τὸν Πόλκ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον του πληροφοροῦνται, ὅτι οὗτος δὲν ἐθεάθη ἀπὸ τῆς ἑσπέρας τῆς 8 Μαΐου, χωρὶς νὰ ἔχῃ εἰδοποιήσει ποῦ θὰ μεταβῇ. Αἱ πρῶται ἀστυνομικαὶ ἔρευναι στρέφονται πρὸς τοὺς ἐπικοινωνήσαντας μετὰ τοῦ Πόλκ Ἕλληνας καὶ ξένους, παρ' ὧν ζητεῖται ἡ παροχὴ πάσης διαφωτιστικῆς πληροφορίας. Τότε ἐνομίσθη, ὅτι πράγματι ὁ Πόλκ, ἐκτελῶν τὸ σχέδιόν του πρὸς μετάβασιν εἰς τὸ 'Αρχηγεῖον τῶν συμμοριτῶν, θὰ ἔφθανεν εἰς τὰς μέχρις ὀλίγων χιλιομέτρων ἔξω τῆς Θεσ/νίκης τότε εὑρισκομένας γραμμὰς τῶν κομμουνιστῶν. Οὕτως εἶχον τὰ πράγματα, ὅτε μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐξαφανίσεως καὶ δὴ τὴν Κυριακὴν 16 Μαΐου ἐθεάθη τὸ πτῶμα τοῦ Πόλκ ἐπιπλέον ἐντὸς τοῦ λιμένος καὶ εἰς μικρὰν ἀπὸ τῆς προκυμαίας τοῦ Λευκοῦ Πύργου ἀπόστασιν, μὲ τὰς χεῖρας δεδεμένας. Τὸ ἔγκλημα ὅμως καλύπτεται ὑπὸ σκότους, λόγῳ τοῦ μεσολαβήσαντος πολυημέρου χρονικοῦ διαστήματος, μεταξὺ τοῦ φόνου καὶ τῆς ἀνευρέσεως τοῦ πτώματος, καθ' ὃ οἱ ἔνοχοι εἶχον ὅλην τὴν ἄνεσιν νὰ ἐξαφανίσουν τὰ ἴχνη τοῦ ἐγκλήματός των.

'Η ἐπιγραφὴ τοῦ φακέλλου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐστάλη ἡ ταυτότης τοῦ δολοφονηθέντος Γ. Πόλκ.

V. 'Η γενομένη ἀμέσως ἔρευνα ὑπὸ τῶν 'Αρχῶν εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ ξενοδοχείου του ἔφερεν εἰς φῶς ὅτι ὁ Πόλκ δι' ἐπιστολῶν του πρὸς τοὺς ἐν 'Αμερικῇ προϊσταμένους του ἐδήλου ὅτι ἀφίκετο εἰς Θεσσαλονίκην καὶ ὅτι ἐθεώρει μεγάλην ἐπιτυχίαν νὰ φθάσῃ εἰς τὸ «στρατηγεῖον» τοῦ Μάρκου, ἔστω καὶ μὲ «δεμένα τὰ μάτια», ὡς χαρακτηριστικῶς ἔγραφεν.

Αἱ κινητοποιηθεῖσαι Δικαστικαὶ καὶ 'Αστυνομικαὶ 'Αρχαὶ ἠρεύνων πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν, πρὸς διαφώτισιν τοῦ ἐγκλήματος, ἐξεταζομένων ὅλων τῶν πιθανῶν ἐκδοχῶν, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ προκύψῃ θετικὸν καὶ διαφωτιστικόν τι στοιχεῖον, ἱκανὸν καὶ κατάλληλον νὰ ὁδηγήσῃ εἰς τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ τρόπου τελέσεως ὡς καὶ τῶν δραστῶν. Τότε, ὡς ἀπὸ συνθήματος, ὅλοι οἱ κομμουνιστικοὶ ραδιοσταθμοὶ τοῦ παραπετάσματος καὶ οἱ κύκλοι τῶν συνοδοιπόρων, ἤρξαντο μίαν, ἄνευ προηγουμένου, ἀγρίαν καὶ συκοφαντικὴν κατὰ τῆς 'Ελλάδος ἐπίθεσιν ἀποδίδοντες εἰς τὰς ἐπισήμους ταύτης 'Αρχὰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἐγκλήματος, διὰ νὰ ἐμποδισθῇ, τάχα, ἡ μετάβασις τοῦ Πόλκ εἰς τὸ ἀρχηγεῖον τῶν κομμουνιστοσυμμοριτῶν καὶ μὲ τὸν προφανῆ σκοπὸν τοῦ ἐπηρεασμοῦ τῆς 'Αμερικανικῆς δημοσίας γνώμης, πρὸς διακοπὴν τῆς χορηγουμένης οἰκονομικῆς βοηθείας «ἀφ' οὗ οἱ 'Αμερικανοὶ σκοτώνονται στὴν 'Ελλάδα». Παρ' ὅλον τὸ ἀνόητον τοῦ κομμουνιστικοῦ τούτου ἰσχυρισμοῦ, ἡ ἀναταραχὴ εἰς τὴν 'Αμερικὴν ἦτο μεγίστη, συνεπικουρούσης εἰς τοῦτο καὶ τῆς τότε ἐκεῖ ἐπικρατούσης συνοδοιπορικῆς προδιαθέσεως. Συμφέρον ἐκ τῆς δολοφονίας τοῦ Πόλκ μόνον οἱ συμμορῖται ἠδύναντο νὰ προσδοκοῦν καὶ ὄχι ἡ 'Ελλάς, ἡ ὁποία πρὸς ἀπόκρουσιν τῆς συντονισμένης ἐπιθέσεως τῶν κρατῶν τοῦ κομμουνιστικοῦ μπλὸκ εἶχεν ἀνάγκην τῆς βοηθείας ὅλου τοῦ ἐλευθέρου κόσμου καὶ ἰδίως τῆς 'Αμερικῆς. Τὸ γεγονὸς ἄλλως τε τῆς ἀποστολῆς ἐντὸς φακέλλου τῆς ταυτότητος τοῦ δολοφονηθέντος εἰς τὰς 'Αστυνομικὰς 'Αρχὰς ἐλάλει σαφῶς περὶ αὐτοῦ, διότι διὰ τῆς εὐθὺς μετὰ τὴν δολοφονίαν

ἀποστολῆς ταύτης ἐπεζητεῖτο ὑπὸ τῶν δολοφόνων νὰ καταδειχθῇ, ὅτι ἡ δολοφονία ἐγένετο ἐν Θεσ/νίκῃ καὶ ἄρα οὐχὶ ὑπὸ τῶν συμμοριτῶν εἰς οὓς ἐπρόκειτο νὰ μεταβῇ. Ἂν, τοὐναντίον, ἡ δολοφονία τοῦ Πόλκ ἐξετελεῖτο ὑπὸ οἱωνδήποτε ἀντικομμουνιστῶν, τότε, ὡς εὐνόητον, ἀφ' ἑνὸς μὲν οὗτοι θὰ εἶχον ὅλον τὸν πρὸς τοῦτο ἀναγκαῖον χρόνον διὰ νὰ θάψουν τὸ πτῶμα τοῦ δολοφονηθέντος εἰς μέρος ἀσφαλὲς καὶ δὲν θὰ ἐρρίπτετο εἰς τὴν θάλασσαν διὰ ν' ἀναδυθῇ μεθ' ἡμέρας τινάς, ἀφ' ἑτέρου δὲ δὲν θὰ ἐστέλλετο τὸ δελτίον ταὐτότητος ἐντὸς φακέλλου εἰς τὰς Ἀστυνομικὰς Ἀρχάς, τῆς ὁποίας ἡ ἀποστολὴ ἐδείκνυεν ὅτι ἡ δολοφονία ἐγένετο εἰς Θεσ/νίκην. Ἡ ἐξαφάνισις τοῦ Πόλκ θὰ ἀπεδίδετο τότε εὐθέως καὶ ἀμέσως εἰς τοὺς συμμορίτας, εἰς τὸ ἀρχηγεῖον τῶν ὁποίων, ὡς ἦτο γνωστόν, ἐσκόπει νὰ μεταβῇ. Πρὸς ἀποφυγὴν τούτου καὶ πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ, ἤτοι τῆς ἀποδόσεως τῆς δολοφονίας εἰς τὰς Ἀρχὰς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἡ κομμουνιστικὴ ἡγεσία διέταξε τὸν Στακτόπουλον νὰ στείλῃ ἀμέσως τὴν ταὐτότητα τοῦ δολοφονηθέντος, διὰ νὰ κάμῃ πιστευτὸν ὅτι ἡ δολοφονία ἔλαβε χώραν ἐντὸς τῆς πόλεως τῆς Θεσ/νίκης καὶ ὅτι αὕτη ἄρα ἐξετελέσθη ὑπὸ προσώπων ἐνεργούντων κατ' ἐντολὴν αὐτῶν. Καὶ ὁ Στακτόπουλος, ἐκτελῶν τὴν ληφθεῖσαν διαταγήν, ἔβαλε τὴν μητέρα του νὰ γράψῃ τὴν διεύθυνσιν διὰ ν' ἀποφευχθῇ ἡ ἄφεσις οἱουδήποτε ἰδικοῦ του ἴχνους.

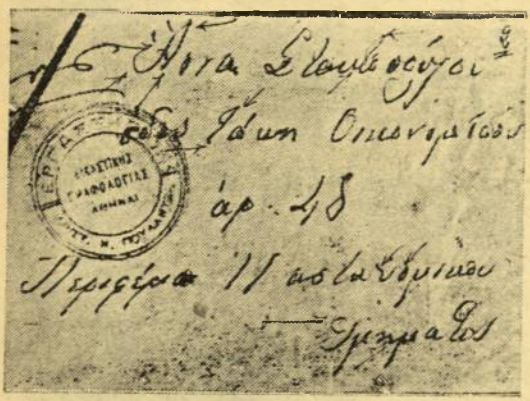

Ὁ Γρηγόριος Στακτόπουλος

VI. Καὶ τὸ στυγερὸν τοῦτο ἔγκλημα, τὸ ὁποῖον προὐκάλεσε τὸν ἀποτροπιασμὸν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ παντὸς Ἕλληνος, ὡς προσβάλλοντος καιρίως τὸ πατροπαράδοτον αἴσθημα τῆς φιλοξενίας, ὅπερ ἀποτελεῖ ἓν ἐκ τῶν κυρίων χαρακτηριστικῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, παρέμενε, παρ' ὅλας τὰς συνεχεῖς, ἀόκνους, τῶν ἐπιληφθεισῶν ἁρμοδίων Ἀρχῶν προσπαθείας, ἀνεξιχνίαστον. Ἡ κατὰ τῆς Ἑλλάδος δυσφορία τῆς Ἀμερικανικῆς κοινῆς γνώμης, ἣν ἐφρόντιζον παντὶ τρόπῳ νὰ ὑπεκκαίουν καὶ νὰ ἐπαυξάνουν τὰ κομμουνιστικὰ κράτη, ἐγιγαντοῦτο διὰ τὴν μὴ ἀποκάλυψιν τῶν δραστῶν. Ὁ στρατηγὸς Ντόνοβαν ἐπὶ κεφαλῆς διαφόρων εἰδικῶν παρηκολούθει τὰς καταβαλλομένας πρὸς ἐξιχνίασιν προσπαθείας, δυσανασχετῶν ἐμφανῶς διὰ τὴν ἀποτελμάτωσιν τῶν σχετικῶν ἐρευνῶν. Οὗτος, μάλιστα, ἀποδεικνύων ἐν τούτῳ τὴν δυσπιστίαν του πρὸς τὰς ἐνεργείας τῶν Ἀνακριτικῶν καὶ Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν καὶ διὰ νὰ μειώσῃ ταύτας, προεκήρυξεν ἀμοιβὴν ἐκ πολλῶν χιλιάδων δολλαρίων, δι' ὃν τινα ἤθελε συντελέσῃ εἰς τὴν ἐξιχνίασιν τῆς δολοφονίας τοῦ Πόλκ καὶ ἣν τινα ὅμως ἀμοιβὴν οὐδεὶς ἐκ τῶν συντελεσάντων εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τῶν δολοφόνων τοῦ Πόλκ ἐδέχθη μετέπειτα νὰ λάβῃ. Διέρρευσε τρίμηνον ἀπὸ τῆς δολοφονίας καθ' ὃ ἐζητάσθησαν ἑκατοντάδες μαρτύρων, ἠρευνήθησαν διάφοροι ἐκδοχαὶ καὶ ὑποθέσεις, ὡς καὶ γραφαὶ πολλῶν προσώπων πρὸς ἐξιχνίασιν τοῦ γράψαντος τὴν χειρόγραφον, ἐπὶ τοῦ φακέλλου, δι' οὗ ἐστάλη τὸ δελτίον ταὐτότητος τοῦ δολοφονηθέντος, διεύθυνσιν ἤτοι τοῦ μοναδικοῦ ἴχνους, ὅπερ ἀφῆκαν οἱ δολοφόνοι, ἀφ' οὗ ὁ γράψας τὴν διεύθυνσιν καὶ ἐσωκλείσας τὸ δελτίον ταὐτότητος τοῦ Πόλκ, θὰ ἐγνώριζεν ὁπωσδήποτε τοὺς αὐτουργοὺς ἢ τοὺς συνεργοὺς τῆς δολοφονίας, δοθέντος ὅτι ἐντὸς τοῦ φακέλλου ἐτέθη ἡ ταὐτότης τοῦ δολοφονηθέντος, χωρὶς ὅμως νὰ προκύψῃ ἐντεῦθεν θετικὸν καὶ διαφω-

τιστικὸν στοιχεῖον καὶ χωρὶς νὰ διαπιστωθῇ ὁ γράψας ταύτην ἢ ἄλλη οἱαδήποτε σοβαρὰ ἔνδειξις πρὸς ἀποκάλυψιν τοῦ τρόπου τελέσεως καὶ τῶν δραστῶν τοῦ ἀποτροπαίου τούτου ἐγκλήματος. Αἱ Δικαστικαὶ 'Αρχαὶ καὶ αἱ 'Αστυνομικαὶ τοιαῦται τῆς Θεσ/νίκης καὶ τῶν 'Αθηνῶν, ἐσυνέχιζον μετ' ἀδαμάστου ἐπιμονῆς τὰς προσπαθείας πρὸς ἐξιχνίασιν, χωρὶς νὰ παραλείπουν τὴν διερεύνησιν καὶ τῆς μικροτέρας λεπτομερείας, ὡς καὶ τὴν ἐξέτασιν καὶ τῆς πλέον ἀπιθάνου ἐκδοχῆς.

VII. Οὕτως εἶχον τὰ πράγματα ὅτε κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Αὐγούστου 1948 ἐκλήθησαν διὰ πολλοστὴν φορὰν πρὸς ἐξέτασιν οἱ ὑπάλληλοι τοῦ ξενοχείου «ΑΣΤΟΡΙΑ» καὶ ὁ δημοσιογράφος Γρηγ. Στακτόπουλος, ὅστις λόγῳ τῶν στενῶν, μετὰ τῶν κομμουνιστῶν, σχέσεών του εἶχε γεννήσει ἀορίστους ὑπονοίας συμμετοχῆς εἰς τὴν δολοφονίαν ἢ πάντως γνώσεως τοῦ τρόπου καὶ τῶν προσώπων παρ' ὧν αὕτη ἐξετελέσθη. Τὴν 14 Αὐγούστου ἐνεργεῖται ἔρευνα εἰς τὴν οἰκίαν ἀπάντων τῶν ὑπόπτων. Τότε κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐν λόγῳ ἐρεύνης καὶ εἰς τὴν οἰκίαν τῆς μητρὸς τοῦ Στακτοπούλου, μεθ' ἧς οὗτος διέμενεν, ἔσχε τὴν εὐτυχῆ ἔμπνευσιν ὁ ἐνεργήσας τὴν ἔρευναν μοίραρχος Τσῶνος, ὑπὸ τὴν δικαιολογίαν λήψεως ἀποδείξεως διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῶν κατασχεθέντων, νὰ ζητήσῃ χειρόγραφον ἀπόδειξιν τῆς μητρὸς Στακτοπούλου μὲ τὸ ὄνομα καὶ τὴν διεύθυνσιν ταύτης, ὡς εἶχε πράξει καὶ διὰ πολλοὺς ἄλλους τῶν ὁποίων ἐπίσης αἱ γραφαὶ ἐξητάσθησαν γραφολογικῶς ἐν ἀντιπαραβολῇ πρὸς τὴν γραφὴν τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ φακέλλου. Ἡ Στακτοπούλου βεβαία οὖσα ὅτι οὐδεμία ὑπῆρχε κατ' αὐτῆς ὑπόνοια, ἀφ' οὗ μάλιστα ἐπεστρέφοντο εἰς αὐτὴν τὰ κατασχεθέντα «ὡς ἐκ παρεξηγήσεως γενομένης τῆς κατασχέσεως». Οἱ ἀμέσως τότε ἐπιληφθέντες τῆς γραφοτεχνικῆς διερευνήσεως τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ φακέλλου ἐν ἀντιπαραβολῇ πρὸς τὰς γραφὰς διαφόρων ὑπόπτων, διεπίστωσαν κατὰ τρόπον σαφῆ καὶ ἀνενδοίαστον, ὅτι ἡ ἐπὶ τοῦ φακέλλου ἐπιγραφή, πλὴν τοῦ ἀριθμητικοῦ ψηφίου «3» καὶ τῆς συλλαβῆς «ον», ἤτοι ὁλοκλήρου τοῦ «3ον», ἐγράφη διὰ χειρὸς τῆς Ἄννης Στακτοπούλου, μητρὸς τοῦ Γρηγορίου Στακτοπούλου καὶ ὅτι τὸ ψηφίον «3» καὶ ἡ συλλαβὴ «ον» ἐγράφησαν διὰ τῆς χειρὸς ἄλλου προσώπου. Ἡ διὰ τῆς ἐν λόγῳ ὑπευθύνου καὶ πλήρως ἠτιολογημένης γραφολογικῆς ἐκθέσεως γενομένη διαπίστωσις καὶ ἡ ἐντεῦθεν ἀποκάλυψις ὅτι ἡ Ἄννα Στακτοπούλου ἔγραψε τὴν ἐπὶ τοῦ φακέλλου χειρόγραφον διεύθυνσιν καὶ ὅτι μετ' αὐτῆς συνειργάσθη καὶ δεύτερον, ἄλλο, διάφορον πρόσωπον, ἀπετέλεσε τὸν μίτον τῆς 'Αριάδνης διὰ τὴν ἐξιχνίασιν τοῦ μυσαροῦ τούτου ἐγκλήματος καὶ «ἔθεσεν αὕτη τὰς βάσεις τῆς περαιτέρω ἀνακριτικῆς ἐρεύνης καὶ ἀπετέλεσε τὴν ἀφετηρίαν τῆς ὁριστικῆς καὶ πλήρους διαλευκάνσεως τῆς ὑποθέσεως», ὡς ἐπακριβῶς ἀναφέρει ἡ γενομένη διὰ τοῦ τότε Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης Γεωργίου Μελᾶ, τὴν 17 'Οκτωβρίου 1948, ἐπίσημος ἀνακοίνωσις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως παραλαβῆς τῶν «κατεσχημένων» γραφὴ καὶ ὑπογραφὴ τῆς Ἄννας Στακτοπούλου, ἐξ ἀφορμῆς τῆς ὁποίας ἀπεκαλύφθη τὸ σκοτεινὸν ἔγκλημα τῆς δολοφονίας τοῦ Γ. Πόλκ.

VIII. Εἰς τὴν μακρὰν καὶ ἠτιολογημένην ἔκθεσιν τῆς γραφοτεχνικῆς διερευνήσεως ἑρμηνεύεται, μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ ὁ ἐμφανιζόμενος εἰς τὴν γραφὴν τῆς ἐπι-

γραφῆς τοῦ φακέλλου τρόπος καὶ ἡ γραφικὴ ἀταξία, ὡς ἀποτέλεσμα προκληθὲν ἐκ τῆς ὑπάρξεως ἐντὸς τοῦ φακέλλου, καθ' ὃν χρόνον ἐγράφη ἡ ἐπιγραφή, ἄλλων ἀντικειμένων, ἤτοι τοῦ ἐντὸς ζελατίνης δελτίου ταυτότητος τοῦ δολοφονηθέντος. Καθωρίσθη ἐπίσης ὅτι τὸ ψηφίον καὶ ἡ συλλαβὴ «Ζον», ἅτινα φέρονται ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς προηγούμενα τοῦ «τρίτον Ἀστινομικὸν Τμῆμα» δὲν ἐγράφησαν διὰ τῆς χειρὸς τῆς Ἄννης Στακτοπούλου, ἀλλὰ διὰ χειρὸς τινὸς καὶ δὴ ἀφ' οὗ εἶχεν ἤδη γραφῆ ἡ διεύθυνσις «Πρὸς τὸ τρίτον Ἀστινομικὸν Τμῆμα Ἐνταῦθα», προστεθέντων τούτων μεταγενεστέρως πρὸς εὐχερεστέραν ἔνδειξιν τοῦ παραλήπτου, πρὸς ὃν ἀπηυθύνετο ὁ φάκελλος. Ὅτι δὲ τὸ «Ζον» προσετέθη ἐκ τῶν ὑστέρων δείκνυται ἐξ ἄλλου καὶ ἐκ τῆς ὑπαρχούσης προφανοῦς γλωσσικῆς χασμωδίας, ἥτις δὲν θὰ ἐσημειοῦτο ἂν ἐτίθετο εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς

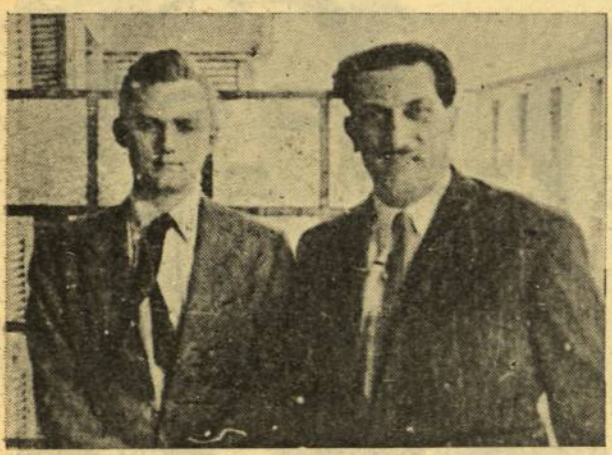
Ἀριστερά : Ὁ ἐκτελεστὴς Ἀδὰμ Μουζενίδης, μέλος τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ. Δεξιά : Ὁ συνεργὸς Εὐάγγελος Βασβανᾶς.

καὶ ἐν συνεχείᾳ, ὁπότε τὸ «Ζον» θὰ εἵπετο τῆς λέξεως «τρίτον» καὶ ἡ διεύθυνσις θὰ εἶχε τότε «Πρὸς τὸ τρίτον Ζον Ἀστινομικὸν Τμῆμα Ἐνταῦθα». Τὸ μὲν γεγονὸς ὅτι τὸ «Ζον» προηγεῖτο ἦτο ἀπόδειξις ὅτι ἐτέθη ἐκ τῶν ὑστέρων, ἡ δὲ διάφορος τούτου διαμόρφωσις, ὅτι τοῦτο ἐγράφη διὰ χειρὸς ἄλλου προσώπου καὶ οὐχὶ τῆς τοιαύτης τῆς Ἄννης Στακτοπούλου, ἤτοι διὰ τῆς γραφοτεχνικῆς διερευνήσεως διεπιστώθη καὶ καθωρίσθη ὅτι τὸ κύριον μέρος τῆς ἐπιγραφῆς «Πρὸς τὸ τρίτον Ἀστινομικὸν Τμῆμα Ἐνταῦθα» ἐγράφη διὰ χειρὸς τῆς Ἄννης Στακτοπούλου καὶ ὅτι τὸ «Ζον» ἐγράφη διὰ τῆς χειρὸς ἄλλου προσώπου καὶ κατὰ συνέπειαν ὅτι μὲ τὴν ὅλην γραφὴν τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ φακέλλου, δι' οὗ ἐστάλη τὸ δελτίον ταυτότητος τοῦ δολοφονηθέντος Πόλκ, ἠσχολήθη οὐχὶ ἓν ἀλλὰ δύο διάφορα πρόσωπα, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἓν ἦτο ἡ Ἄννα Στακτοπούλου.

Μετὰ τὴν ἐν λόγῳ ἐπιστημονικὴν διαπίστωσιν καὶ τήν, ἐκ τοῦ αἰφνιδιασμοῦ τῆς Ἄννης Στακτοπούλου ἐκ τῶν ὡς ἄνω γραφοτεχνικῶν διαπιστώσεων τὰς ὁποίας

αὕτη ἐξέλαβεν ὡς ὁμολογίας τοῦ ἐν ἀπομονώσει κρατηθέντος τότε υἱοῦ της, ἀποκάλυψιν, ὅτι τῷ ὄντι οὕτως εἶχον τὰ πράγματα, ἡ ἀνάκρισις, μὲ βάσιν τὴν ὡς ἄνω διαπίστωσιν, ἠδυνήθη νὰ διαλευκάνῃ πλήρως τό σκοτεινὸν ἔγκλημα, ἀπεδειχθέντος ὅτι τοῦτο ἐξετελέσθη ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν Βασβανᾶ καὶ Μουζενίδη, διαφυγόντων, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Στακτοπούλου.

IX. Κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ Κακουργιοδικείου Θεσ/νίκης κατ' 'Απρίλιον 1949 διεξαχθεῖσαν πολυήμερον δίκην, ἀπεκαλύφθησαν ὅλαι αἱ συνθῆκαι, ὑφ' ἃς ἐξετελέσθη ἡ μετὰ διαταγὴν τῆς ἡγεσίας τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος ἀγρία δολοφονία τοῦ ἀτυχοῦς Πόλκ, λαβοῦσα χώραν ἐντὸς λέμβου εἰς ἣν παρεσύρθη οὗτος διὰ τὴν ἐντὸς τοῦ κόλπου τῆς Θεσ/νίκης μετάβασιν εἰς τὸ Λιτόχωρον (γραμμὴν τῶν συμμοριτῶν) καὶ ἀφ'οὗ ἐδέθησαν αἱ χεῖρες αὐτοῦ καὶ ἐδέθη καὶ μανδήλιον ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν του καὶ μάλιστα διὰ περιστρόφου καὶ ἐξ ἐπαφῆς, ἐπιβληθείσης εἰς τὸν Στακτόπουλον τῆς ποινῆς τῶν ἰσοβίων δεσμῶν. Πάντως παρέμεινε σκοτεινὸν τὸ ἔργον τοῦ τότε ὑπαλλήλου εἰς τὴν ὑπηρεσίαν πληροφοριῶν τοῦ ἐν Θεσ/νίκῃ Προξενείου Ράνταλ Κόατς, ὅστις εὐθὺς ἅμα τῇ ἀναδύσει τοῦ πτώματος τοῦ δολοφονηθέντος Πόλκ, ἀνεχώρησε κατεσπευσμένως ἐξ 'Ελλάδος διὰ φαινομενικῆς του μεταθέσεως εἰς Νορβηγίαν, χωρὶς ν' ἀποτολμήσῃ οὗτος ἔκτοτε νὰ διέλθῃ ἐντεῦθεν καὶ δι' ὃν ἐλέχθη ὅτι εἶχε παίξει ρόλον εἰς τὸ ὅλον συγκλονιστικὸν δρᾶμα διὰ τοῦ ὁποίου ἐπεδιώκετο ἡ διακοπὴ τῆς 'Αμερικανικῆς βοηθείας, ἡ ἐνίσχυσις τῶν συμμοριτῶν καὶ ἡ πιθανὴ ἐκ νέου ἐκ τῆς 'Αγγλίας ἐξάρτησις ἡμῶν, ὅτε καὶ θὰ κατηύθυνεν, ὡς ἐπεδίωκεν αὕτη, ἡμᾶς κατὰ βούλησιν.

'Ο κατὰ τὴν δίκην παραστὰς ἀδελφὸς τοῦ δολοφονηθέντος κ. Ρ. Πόλκ (ἀριστερὰ) μετὰ τοῦ κ. 'Αριστ. Πουλαντζᾶ (δεξιά).

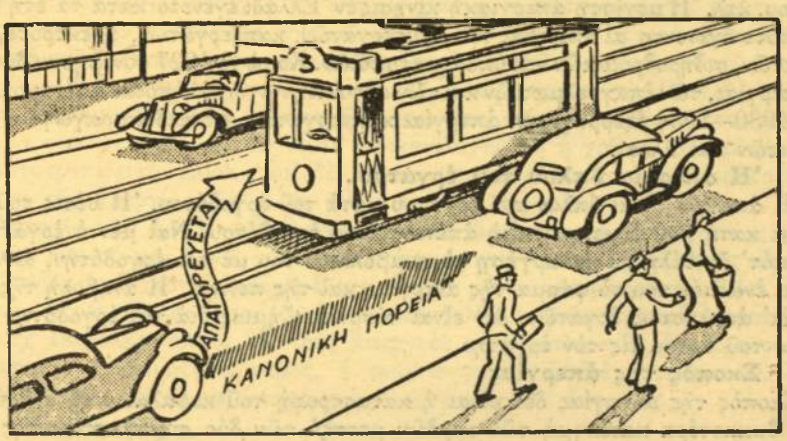
X. "Αμα τῷ πέρατι τῆς δίκης, ἥτις ἐκίνησε παγκοσμίως ζωηρότατον ἐνδιαφέρον, οἱ παρακολουθήσαντες ταύτην στρατηγὸς Ντόνοβαν καὶ Ρ. Πόλκ, νεώτερος ἀδελφὸς τοῦ δολοφονηθέντος καὶ δημοσιογράφος καὶ οὗτος, διεδήλωσαν τὴν πλήρη ἱκανοποίησίν των, διὰ τὸν τρόπον τῆς λειτουργίας τῶν 'Ελληνικῶν Δικαστικῶν καὶ 'Αστυνομικῶν 'Αρχῶν καὶ διὰ τὴν ἐξαίρετον ταύτην ἐπιτυχίαν τῆς Δικαστικῆς Γραφολογίας πρὸς ἐξιχνίασιν τοῦ σκοτεινοῦ τούτου ἐγκλήματος, ἄνευ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ὁποίας ἀσφαλῶς θὰ παρέμενε τοῦτο εἰσέτι ἀνεξιχνίαστον, μὲ καταστρεπτικὰ διὰ τὸν τότε ἀγῶνα ὑπάρξεως τῆς 'Ελλάδος ἐναντίον τῶν ξενοκινήτων ἐπιθέσεων τῶν συμμοριτῶν καὶ μὲ ἀπροβλέπτους περαιτέρω διεθνεῖς συνεπείας.

XI. Μετὰ ὁλόκληρον, ἀπὸ τῆς διεξαγωγῆς τῆς δίκης, τριετίαν ὁ γνωστὸς ἀρθρογράφος Οὐῶλτερ Λίππμαν, ὡς πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς «Ὑπερποντίων Συγγραφέων» ἐδημοσίευσιν ἔκθεσιν σχετικῶς μὲ τὸ στυγερὸν τοῦτο ἔγκλημα. Εἰς ταύτην γίνεται δεκτὸν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς, ὡς ἀποδεδειγμένον, τὸ ὅτι ὁ Πόλκ ἐδολοφονήθη ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν καὶ ὅτι εἰς τὴν δολοφονίαν ἐνείχετο καὶ ὁ Στακτόπουλος, ὡς καὶ ἡ ὀρθότης τῆς ἐνεργείας τῶν 'Ελληνικῶν 'Αρχῶν.

XII. Δέον ἀκόμη νὰ σημειωθῇ ὅτι τά, προηγουμένως τότε, ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Ντόνοβαν καὶ λοιπῶν ἐπισήμων Ἀμερικανῶν ἐκφρασθέντα παράπονα, περὶ βραδύτητος, τάχα, ἐξιχνιάσεως τῶν δραστῶν τῆς δολοφονίας, ἦσαν προφανῶς ἀδικαιολόγητα καὶ τοῦτο διότι τὸ διαρρεῦσαν τρίμηνον διάστημα δύναται νὰ θεωρηθῇ ὅτι, ὑπὸ τὰς τότε, συνωμοτικὰς μάλιστα, συνθήκας ὑφ' ἃς τοῦτο ἐξετελέσθη ἦτο πολὺ μικρόν. Καὶ τοῦτο, διότι εἰς παρομοίαν καὶ μάλιστα περιωρισμένης ἐκτάσεως περίπτωσιν, τοὐτέστιν διὰ τὸ ἐν Ἀμερικῇ κατὰ τὸ 1934 λαβὸν χώραν ἔγκλημα τῆς ἁρπαγῆς καὶ τοῦ φόνου τοῦ τέκνου τοῦ διασήμου ἀεροπόρου Λίντμπεργκ ἀπῃτήθησαν 14 ὁλόκληροι μῆνες, ὅπερ καὶ τοῦτο ἐξιχνιάσθη διὰ τῆς Δικαστικῆς Γραφολογίας ἐκ τῆς διαπιστώσεως ὁμοιοτήτων τῆς γραφῆς τοῦ δολοφόνου Χάουπτμαν πρὸς σημειώσεις φερομένας ἐπὶ δεσμίδων χαρτονομισμάτων παρὰ τοῦ Εἰδικοῦ ἐν Σικάγῳ Δικαστικοῦ Γραφολόγου Osborn, ἀφ' οὗ ὅμως ἐδαπανήθησαν διὰ τὰς σχετικὰς ἐρεύνας πολλὰ ἑκατομμύρια δολλαρίων καὶ ἠσχολήθησαν, καθ' ὅλους τοὺς μακροὺς τούτους μῆνας, πλέον τῶν 10.000 ἀστυνομικῶν. Ὑπὸ τὰς συνθήκας ταύτας ἡ ἐν Ἑλλάδι ἐξιχνίασις τῆς δολοφονίας τοῦ Πὸλκ διὰ τῆς Δικαστικῆς Γραφολογίας, ἡ ἐπιτευχθεῖσα ἐντὸς τριμήνου μόνον, δύναται, μετὰ βεβαιότητος, νὰ ὑποστηριχθῇ ὅτι ἦτο ἐκπληκτικῶς ταχεῖα καὶ ἀποδεικνύει αὕτη προσθέτως ὅτι καὶ αἱ ἐν Ἑλλάδι χρησιμοποιούμεναι, ὑπὸ τῶν πρὸς τοῦτο ἁρμοδίων καὶ εἰδικῶν, μέθοδοι τῆς Δικαστικῆς Γραφολογίας οὐδαμῶς ὑστεροῦν τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐφαρμοζομένων.

Α. ΠΟΥΛΑΝΤΖΑΣ

ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΔΗΓΟΥΣ

Τονίζουμε καὶ πάλι: **Μὴ προσπερνᾶτε τὰ τραμ ἀπὸ τὰ ἀριστερά.** Ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἀπαγορεύεται ἀπολύτως, ὑπάρχει μεγάλος κίνδυνος νὰ συγκρουσθῆτε μὲ ἄλλο ὄχημα ποὺ ἔρχεται κανονικὰ ἀπὸ τὸ ἀντίθετο μέρος ἢ νὰ ἀκρωτηριάσετε κανένα διαβάτη.

ΑΙ ΑΠΕΡΓΙΑΙ[1]

Ὑπὸ κ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ Σ. Χ. ΘΕΟΔΟΤΟΥ

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

1.—Ἱστορία.
2.—Ἡ ἀπεργία ὅπλον τοῦ ἐργάτου.
3.—Σκοπὸς τῆς ἀπεργίας.
4.—Sabotage.
5.—Lock—out.
6.—Boycottage.
7.—Ἀποτελέσματα τῆς ἀπεργίας.
8.—Αἴτια κηρύξεως τῆς ἀπεργίας.

***

1. Ἱστορία.

Πότε ἔγινε κατὰ πρῶτον ἀπεργία, εἶναι ἄγνωστον. Ἡ ἀρχὴ τῶν ἀπεργιῶν χάνεται μέσα εἰς τὰ βάθη τῶν αἰώνων. Πολλοὶ θεωροῦν ὡς ἀπεργίαν τὴν ἐπανάστασιν τοῦ Σπαρτάκου, ὁπότε οἱ δοῦλοι τῆς Ρώμης ἀνῆλθον εἰς τὸ ἱερὸν ὄρος. Τοῦτο ὅμως ἦτο χωριστικὸν κίνημα καὶ ὄχι ἀπεργία. Ἀπεργία ἦτο μᾶλλον ἡ στάσις τῶν εἱλώτων εἰς τὴν Σπάρτην, ὅπου οὗτοι ἐγκαταλείψαντες τὰς θέσεις των ἔφυγαν εἰς τὰ ὄρη ζητοῦντες τὴν λύτρωσίν των ἀπὸ τὸν βαρὺν ζυγὸν τῶν Δωριέων.

Πραγματικαὶ ὅμως ἀπεργίαι ἐμφανίζονται κατὰ πρῶτον ἐν Εὐρώπῃ τὸν 14ον αἰῶνα, ἀλλ' ἦσαν μικραὶ κατὰ τὸ πλεῖστον ἀπεργίαι τῶν χειρωνακτῶν. Ἡ ἀπεργία γίνεται ὅπλον τοῦ ἐργάτου ἀπὸ τοῦ μέσου τοῦ 18ου αἰῶνος πρὸς ὑπεράσπισίν του ἀπὸ τὴν τυραννίαν τοῦ ἐργοδότου. Γνωσταὶ ἀπεργίαι εἶναι ἡ τῶν ἀρτεργατῶν εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας (1740) ἡ τῶν σιδηροδρομικῶν, ὁμοίως εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας (1877), αἱ ἐν Ἑλλάδι τοῦ 1879 καὶ τοῦ 1883 εἰς Σῦρον, Πειραιᾶ, Ἀθήνας καὶ Λαύριον, ἡ ἐν Γαλλίᾳ τῶν σιδηροδρομικῶν τοῦ 1910, αἱ τῶν ναυτεργατῶν, ἐργατῶν μεταφορᾶς, ἀνθρακεργατῶν, κατὰ τὰ ἔτη 1911—1913 κτλ. κτλ.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα αἱ μέχρι τοῦ 1914 ἀπεργίαι εἶχαν ὡς σκοπὸν τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἐργατικῶν σωματείων, κατόπιν δὲ ἤρχισαν ἀνακινούμενα ζητήματα μισθῶν, ὀκταώρου, κτλ. Ἡ μεγίστη ἀπεργιακὴ κίνησις ἐν Ἑλλάδι ἐγένετο κατὰ τὰ ἔτη 1924—1926 ὁπότε ἐγένοντο αἱ ἀπεργίαι τῶν ναυτεργατῶν, καπνεργατῶν, ἠλεκτροτεχνιτῶν, ἀρτεργατῶν, σιδηροδρομικῶν καὶ ὑποδηματοποιῶν. Κατὰ τὸ 1927 συνέβησαν δύο πολιτικαὶ ἀπεργίαι, τῶν ἐπαγγελματιῶν καὶ τῶν αὐτοκινητιστῶν αἱ ὁποῖαι ἀπέτυχον. Κατὰ τὰ ἔτη 1930—1934 ἐξερράγησαν ἀπεργίαι καπνεργατῶν, σταφιδοπαραγωγῶν, ἠλεκτροτεχνιτῶν καὶ ἄλλαι.

2. Ἡ ἀπεργία ὅπλον τοῦ ἐργάτου.

Ἡ ἀπεργία εἶναι ὅπλον τοῦ ἐργάτου κατὰ τοῦ ἐργοδότου. Ἡ θέσις τοῦ ἐργάτου εἶναι κατὰ βάθος μειονεκτικὴ ἀπέναντι τοῦ ἐργοδότου. Ναὶ μὲν ὁ ἐργάτης ἠμπορεῖ ὁπότ' ἂν θέλῃ νὰ καταργήσῃ τὸ συμβόλαιόν του μὲ τὸν ἐργοδότην, ἀλλὰ τότε ὀρθοῦται ἐνώπιόν του τὸ φάσμα τῆς ἀνεργίας καὶ τῆς πείνης. Ἡ ἀναβολὴ τῆς παραγωγῆς δι' ἀπολύσεως ἐργατῶν, δὲν εἶναι τόσον ἐπιζήμιος διὰ τὸν ἐργοδότην ὅσον ἡ στέρησις τοῦ ἄρτου εἰς τὸν ἐργάτην.

3. Σκοπὸς τῆς ἀπεργίας.

Σκοπὸς τῆς ἀπεργίας δὲν εἶναι ἡ καταστροφὴ τοῦ κεφαλαίου ἐξ ἐχθρότητος, ἀλλὰ ἡ δικαιοτέρα κατανομὴ τῶν κερδῶν μεταξὺ τῶν δύο συντελεστῶν τῆς παραγωγῆς, ἐργασίας καὶ κεφαλαίου. Ἡ ἀπεργία εἶναι τὸ μόνον, τὸ ἰσχυρότατον ὅπλον τοῦ ἐργάτου, ὡς συνόλου, ἐπειδὴ δὲ εἶναι καὶ τὸ τελευταῖον καταφύγιόν του, ἔχει

(1) Βιβλιογραφία : Ν. Ν. Σαριπόλου : Συνταγματικὸν Δίκαιον. Θ. Γ. Ἀγγελοπούλου : Παραδόσεις Ὑπαλληλικοῦ καὶ Διοικητικοῦ Δικαίου. Charles Gide : Ἀρχαὶ Πολιτικῆς Οἰκονομίας (μετάφρ. Σ. Κορώνη). Institutions du progrès social. W. Sombart : Τὸ Προλεταριᾶτον. Στ. Σεφεριάδου : Διεθνὲς Δημόσιον Δίκαιον.

καὶ τὴν συμπάθειαν τῆς κοινωνίας, ἥτις συμπάθεια εἶναι τὸ σημαντικώτατον στοιχεῖον τῆς ἐπιτυχίας μιᾶς ἀπεργίας.

Ἡ χρῆσις τῆς ἀπεργίας ἔχει καὶ τὴν δυσάρεστον πλευράν της, ὅταν ἔχῃ παραλόγους ἀξιώσεις ἀπὸ τὸν ἐργοδότην, λ.χ. ὅταν ζητῆται ἡ ἐξασθένησις τῆς παραγωγῆς διὰ τῆς ἐσφαλμένης ἀντιλήψεως ὅτι διὰ τῆς αὐξήσεως ταύτης ἐλαττοῦται ὁ ἀναγκαῖος ἀριθμὸς τῶν ἐργατῶν.

4. Sabotage.

Ἕτερα μέσα ἐξαναγκασμοῦ τοῦ ἐργοδότου ὑπὸ τῶν ἐργατῶν εἶναι τὸ sabotage, δηλ. ἡ καταστροφὴ μηχανημάτων καὶ πρώτων ὑλῶν, ἐμπρησμὸς καὶ ἕτερα μέσα μὲ ἄμεσον ἀποτέλεσμα τὴν παραλυσίαν τῆς μὴ ὑποχωρούσης ἐπιχειρήσεως.

Ἐνίοτε ἡ ἀπεργία κηρύσσεται ἄνευ προειδοποιήσεως καὶ ἄνευ ἐξαντλήσεως ὅλων τῶν εἰρηνικῶν μέσων πρὸς πρόληψιν δυσαρέστων. Ἡ ἀπεργία πολλάκις δὲν περιορίζεται εἰς τὴν λῆψιν ὅλων τῶν ἀπαιτουμένων μέτρων πρὸς ἐπιτυχίαν, εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἀπεργῶν καὶ εἰς τὴν παρεμπόδισιν πάσης ἀπεργοσπαστικῆς κινήσεως. Ἡ παρεμπόδισις ἐπεκτείνεται καὶ κατὰ παντὸς ἐργάτου ἐπιθυμοῦντος νὰ ἐργασθῇ, ὡς μὴ ἀνήκοντος εἰς ἀπεργῆσαν σωματεῖον καὶ ἑπομένως ἐνισχυομένου τοῦ ἐργοδότου ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀπεργίας.

Προηγουμένως ἀναφέραμεν ὅτι ἡ κοινωνία διάκειται εὐμενῶς, κατὰ τὸ πλεῖστον, ὑπὲρ τῶν ἀπεργῶν. Τοῦτο ὅμως συμβαίνει προκειμένου περὶ ἀπεργῶν βιομηχανίας εἰδῶν ὄχι τῆς πρώτης ἀνάγκης, ἄλλως ὅταν θίγωνται τὰ κοινωνικὰ συμφέροντα ἰδίως τῶν ἀπορωτέρων τάξεων δι' ἀπεργίας ἀρτεργατῶν, ἐργατῶν φωταερίου ἢ ἠλεκτρισμοῦ, σιδηροδρομικῶν κλπ. τότε οἱ ἀπεργοὶ εἶναι ὅλως ἀσυμπαθεῖς.

5. Lock - out.

Ἡ ἀπεργία θεωρεῖται ὑπὸ τῆς κοινωνίας ὡς θεμιτὸν μέσον τῆς ὑποστηρίξεως τῶν ἐργατικῶν συμφερόντων μόνον μέχρι σημείου τινός, ἄρα πρέπει νὰ θεωρῆται καὶ ἡ χρῆσις τῶν προστατευτικῶν μέσων ὑπὸ τῶν παραγωγῶν ὡς θεμιτή. Κατὰ τῶν παραλόγως ἀπεργούντων ἐργατῶν, οἱ ἐργοδόται ἐφαρμόζουν τὸ Lock - out, δηλαδὴ διακοπὴν ἐργασιῶν, εἴτε μεμονωμένως εἴτε κατόπιν συννενοήσεως μετ' ἄλλων συναφῶν ἐπιχειρήσεων κλείσιμον τῶν ἐργοστασίων καὶ ἀπόλυσιν τῶν ἐργατῶν οἱ ὁποῖοι μένουν οὕτως ἄνεργοι. Οἱ ἐπιχειρηματίαι οἱ καταφεύγοντες εἰς τὸ Lock - out προκαλοῦν τὴν ἐχθρότητα τῆς κοινωνίας, εἴτε διότι τὸ μέτρον τοῦτο εἶναι φοβερὸν κατὰ τοῦ ἐργάτου, ὅστις κατὰ βάθος ζητεῖ τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεώς του, εἴτε διότι ἀμέσως ἢ ἐμμέσως θίγονται καὶ τὰ κοινωνικὰ συμφέροντα. Ἐπειδὴ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ κινδυνεύει ἡ γαλήνη τῆς κοινωνίας, ἐπεμβαίνει τὸ Κράτος κατὰ τῶν ἐργοδοτῶν τούτων, ὅσον καὶ ἂν εἶναι δεδικαιολογημένη ἡ χρῆσις τοῦ μέτρου αὐτοῦ καὶ τοιουτοτρόπως τὸ Lock - out δὲν γίνεται συχνά, οὔτε φέρει τὰ δυσάρεστα ἀποτελέσματα τῆς ἀπεργίας, ἐφ' ὅσον εὐθὺς ἀμέσως παρεμβαίνει τὸ Κράτος.

Ἀπεργία καὶ Lock - out ἀναγνωρίζονται ὡς δικαίωμα τῆς ἐργασίας καὶ τοῦ κεφαλαίου. Καὶ τὸ μὲν Lock - out μένει ἀτιμώρητον, ὅσον ἀφορᾷ ὅμως τὴν ἀπεργίαν, μολονότι ὑπάρχουν διατάξεις ἐναντίον της, μένουν ἀνεφάρμοστοι, διότι ἡ ἐφαρμογή των συχνὰ ἤθελεν ἐπιφέρει ἀντὶ καταστολῆς μεγαλειτέραν ἐξέγερσιν. Ἀντὶ λοιπὸν τῆς ἐπιβολῆς ποινῆς εἰς τοὺς ἀπεργοὺς τὸ Κράτος τοὺς ἐπιστρατεύει, ὅτε ἐπιβάλλεται ὁ στρατιωτικὸς νόμος, ἢ τοὺς ἀντικαθιστᾷ διὰ στρατιωτῶν. Τοῦτο, ἐννοεῖται, γίνεται διὰ νὰ μὴ ὑποφέρῃ ἡ κοινωνία ἐκ τῆς ἀπεργίας.

6. Boycottage.

Εἶδος ἀπεργίας εἶναι τὸ Boycottage (ἀποκλεισμός), ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἄγγλου Boycott, εἰς ὃν, ἐπειδὴ κακομετεχειρίσθη τοὺς Ἰρλανδούς, οὗτοι ἠρνοῦντο πᾶσαν ἐπικοινωνίαν. Ὁ ἀποκλεισμός, καὶ δὴ ὁ ἐμπορικός, φέρει σοβαρώτατα ἀποτελέσματα εἰς βάρος τῶν ὑπ' αὐτοῦ προσβαλλομένων ἐπιχειρήσεων, μάλιστα δὲ ὅταν χρησιμοποιῆται ἐναντίον μιᾶς παραγωγῆς δι' ἐθνικοὺς λόγους. Ὁ ἀποκλεισμὸς τῶν Ἰαπωνικῶν προϊόντων ἐν Ἡνωμέναις Πολιτείαις, ἐκλόνισε τὴν Ἰαπωνικὴν βιομηχα-

νίαν. Μεγαλύτερον κλονισμὸν ὑπέστη ἡ Ἀγγλικὴ βιομηχανία ἐκ τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν προϊόντων της εἰς τὰς Ἰνδίας. Οἱ τοιοῦτοι ἀποκλεισμοί, προκειμένου περὶ χωρῶν κυριαρχίας ξένου κράτους, δύνανται νὰ χαρακτηρισθοῦν ὡς ἐπανάστασις.

7. Ἀποτελέσματα τῆς ἀπεργίας.

Ἡ ἀπεργία συντελεῖ εἰς τὴν αὔξησιν τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐργατῶν καὶ εἰς τὴν ἐν γένει βελτίωσιν τῆς θέσεώς των. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ ἐπιδίωξις τῆς βελτιώσεως τῆς θέσεως τοῦ ἐργάτου εἶναι προτιμοτέρα μὲ μέσα εἰρηνικὰ καὶ ὄχι μὲ βίαια, τὰ ὁποῖα γεννοῦν ἐχθρότητα μεταξὺ ἐργατῶν καὶ ἐργοδοτῶν. Εἶναι ἐν τούτοις γνωστὸν ὅτι γενικῶς ὁ ἐγωϊσμὸς καὶ ἡ πλεονεξία καθιστοῦν τὸν ἐργοδότην ἀναίσθητον ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ ἐργάτου, γίνεται ὅμως οὗτος λογικώτερος καὶ ὀλιγώτερον ἐγωϊστὴς ὅταν σκεφθῇ τὰ ἀποτελέσματα μιᾶς πιθανῆς ἀπεργίας εἰς τὴν ἐπιχείρησίν του. Ἐὰν ἔλειπε τὸ μέσον τῆς ἀπεργίας, δὲν θὰ ἔφερεν ἀποτέλεσμα ὁ εἰρηνικὸς διακανονισμὸς τῶν ἐργατικῶν δικαιωμάτων, ὅσον δίκαια καὶ λογικὰ ἂν ἦσαν.

Ἡ αὔξησις τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐργατῶν διὰ τῆς ἀπεργίας δὲν εἶναι πάντοτε ἀσφαλής. Δύναται μία ἐπιχείρησις νὰ προτιμήσῃ νὰ σταματήσῃ ἢ νὰ πληρώνῃ ἡμερομίσθια μεγαλύτερα τοῦ ἀναλόγου κέρδους. Ἐν παρομοίᾳ περιπτώσει οἱ ἀπεργήσαντες μένουν ἄνεργοι κλειομένης τῆς ἐπιχειρήσεως. Πρέπει λοιπὸν μία ἀπεργία νὰ κηρύσσεται μόνον ὅταν κατόπιν προσεκτικῆς ἐξετάσεως τῆς καταστάσεως τῶν προσβληθησομένων ὑπ' αὐτῆς ἐπιχειρήσεων, ἀποδειχθῇ ὅτι θὰ φέρῃ ἀποτέλεσμα. Ἀπεργία ἀποτυγχάνουσα ἀπομακρύνει τὸν χρόνον τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ, ὅσον καὶ ἂν εἶναι λογικός. Πολλάκις ὅμως συμβαίνει καὶ τὸ ἀντίθετον. Διὰ τοῦ χρόνου ὁ ἐργάτης θὰ ἐπιτύχῃ ὅ,τι ἐπεδίωκε διὰ τῆς ἀποτυχούσης ἀπεργίας, διότι ὁ ἐπιχειρηματίας ὑπολογίζει περισσότερον τὴν ζημίαν τὴν προκύπτουσαν ἐκ μιᾶς διενέξεως μετὰ τῶν ἐργατῶν ἢ ὁ ἐργάτης. Τὸ βάρος τῆς αὐξήσεως τοῦ ἡμερομισθίου δὲν τὸ ὑφίσταται πάντοτε ὁ ἐργοστασιάρχης, ὅταν δυνηθῇ νὰ τὸ ρίψῃ εἰς βάρος τῶν καταναλωτῶν, ὁπότε ὅμως δυνατὸν νὰ δυσφορήσῃ ἡ ἐπιβαρυνομένη κοινωνία. Ἡ ὑπαιτιότης τῆς ἐπιβαρύνσεως τῶν προϊόντων δὲν θὰ καταλογισθῇ ὑπὸ τῆς κοινωνίας εἰς βάρος τῶν ἐργατῶν ἀλλὰ τοῦ κεφαλαίου, κατὰ τοῦ ὁποίου ὑπάρχουν διαρκῶς ἕτοιμα ὅπλα ἐκ τῆς δημοκρατίας, τὰ ὁποῖα ὅμως δὲν προκύπτουν πάντοτε ἐκ τῆς ὑπαγορεύσεως τῆς συνειδήσεως. Ἐὰν ὁ καταναλωτὴς δὲν διαμαρτύρεται διὰ τὴν ὑπερτίμησιν, καταφεύγει εἰς ἄλλα μέσα, λ.χ. μειώνει τὴν κατανάλωσιν τῶν ὑπερτιμηθέντων εἰδῶν, ὁπότε προκύπτει ζημία εἰς τοὺς συντελεστὰς τῆς παραγωγῆς.

8. Αἴτια κηρύξεως ἀπεργίας.

Ἡ κήρυξις μιᾶς ἀπεργίας δύναται νὰ ἀποφασισθῇ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν καὶ δι' οἱανδήποτε αἰτίαν. Πρέπει ὅμως μία ἀπεργία νὰ μελετᾶται καὶ νὰ διευθύνεται ἀπὸ ὑποκινητὰς καλῆς πίστεως. Δὲν ἀπεργοῦν μόνον οἱ ὠργανωμένοι ἐργάται ἀλλὰ καὶ οἱ ἀνοργάνωτοι. Πολλάκις μία ἀπεργία κηρύσσεται μόνον ἐκ πνεύματος ἀλληλεγγύης καὶ ἐνισχύσεως πρὸς ἄλλα ἀπεργήσαντα συγγενῆ σωματεῖα. Ὁ κυριώτερος σκοπὸς μιᾶς ἀπεργίας εἶναι ἡ ἐπιτυχία τῶν ἐπιδιωκομένων ἀλλὰ ταυτοχρόνως καὶ ἡ μὴ ἀναίτιος δημιουργία ἀντιπαθειῶν. Ὑπάρχουν ὅμως λόγοι ὑπαγορεύοντες τὴν κήρυξιν ἀπεργίας μὲ πρόβλεψιν ἀποτυχίας, ὅταν δι' αὐτῆς ἐπιδιώκεται διατύπωσις διαμαρτυρίας. Κακῶς μελετηθεῖσα ἀπεργία ἠμπορεῖ νὰ ἐπιφέρῃ διαίρεσιν μεταξὺ τῶν ἐργατῶν, ἀποκλεισμὸν μερικῶν μετὰ τὴν λῆξιν ταύτης, κλπ. Γενίκευσις τῆς ἀπεργίας καθιστᾷ τοὺς ἐργοδότας λογικωτέρους, διότι ἀπειλοῦνται ἀπὸ μείωσιν τῆς χρησιμότητος τῆς παραγωγῆς των ἀντικαθισταμένης ὑπὸ ἄλλης. Ἀπεργίαι ἀμελέτητοι καὶ ἄσκοποι δύνανται νὰ προκαλέσουν κλείσιμον, ὅταν μάλιστα συμβαίνῃ νὰ ὑπάρχῃ παρακαταθήκη τῆς παραγωγῆς εἰς ποσότητα ἱκανὴν νὰ καλύψῃ τὴν κατανάλωσιν δι' ἀρκετὸν χρόνον, χωρὶς νὰ τὴν ἀποθαρρύνῃ. Ἐνίοτε συμβαίνει νὰ συνεχίζεται ἐν μέτρῳ μία παραγωγὴ διὰ νὰ μὴ σταματήσῃ καὶ καταδικασθοῦν οἱ ἐργάται εἰς ἀνεργίαν, ἐπίσης δὲ διὰ νὰ μὴ ἐπέλθῃ φθορὰ εἰς τὰ ἀκινητήσαντα μηχανήματα.

(Συνεχίζεται)

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΟΛΩΜΟΣ

Η ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ

1857 - 1957

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Β'
κ. ΣΩΤ. ΚΑΤΣΙΜΠΑΡΟΥ

Ι. Τὰ ἑκατόχρονα καὶ ἡ ἐπικαιρότητα.

Μὲ τὴν εὐκαιρία τοῦ Πανελληνίου γιορτασμοῦ τῶν ἑκατόχρονων ἀπὸ τὴ μοιραία ἡμερομηνία τῆς 9/21 Φεβρουαρίου 1857, ἡμέρα τοῦ σωματικοῦ θανάτου τοῦ Ἐθνικοῦ μας Βάρδου, ἂς στρέψωμε εὐλαβικὰ τὴ σκέψη μας, ἀπὸ τὶς στῆλες τοῦ περιοδικοῦ μας αὐτοῦ, πρὸς τὴ μεγάλη προσωπικότητα καὶ τὸ ἔργο τοῦ Ἀνθρώπου καὶ Ποιητοῦ.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΟΛΩΜΟΣ

Εἶναι βέβαια δύσκολο νὰ κατορθώσῃ κανεὶς νὰ ἀγκαλιάσῃ ὁλόκληρο τὸ νόημα τοῦ Σολωμικοῦ βίου καὶ τοῦ πνευματικοῦ ἔργου τοῦ ποιητοῦ, μέσα στὰ πλαίσια τῆς ἁπλῆς μελέτης καὶ νὰ τὸ γνωρίσῃ σὲ ὅλο του τὸ πλάτος.

Πολλοὶ εἶναι οἱ ἄξιοι ἐρευνητὲς ποὺ μέχρι σήμερα μὲ θαυμασμὸ καὶ δέος σκύψανε πάνω στὴν πνευματική του προσφορὰ καὶ προσπαθήσανε νὰ μᾶς παρουσιάσουν τοὺς χαρακτῆρες ποὺ κλείνει ὁ ποιητὴς στοὺς κόσμους τῆς ἐργασίας του αὐτῆς. Μὰ ὡστόσο εἶναι ἀληθινὸ πὼς κάθε φορὰ ποὺ ἐπιχειρεῖ κανεὶς νὰ πλατύνῃ τὸν ὁρίζοντα τῆς γνώσης του καὶ νὰ δοκιμάσῃ τὴν εὐαισθησία του μὲ τὴν μελέτη τῆς προσωπικότητας καὶ τοῦ ἔργου του, ξαφνιάζεται, γιατὶ βλέπει ἕνα καινούργιο κόσμο νὰ ξανοίγεται μπροστά του καὶ νὰ τὸν καλῇ. Ἕνα κόσμο πολύπλευρο ποὺ ἡ κάθε του πλευρὰ εἶναι λουσμένη μὲ ξεχωριστὸ φῶς (1).

Ἡ καρδιά μας ὅμως χτυπάει δυνατὰ ἀπὸ ἰδιαίτερη συγκίνηση ἐξετάζοντας σήμερα μία ἀπὸ τὶς πλευρὲς αὐτές, γιατὶ ἔχει σχέση μὲ τὸν Ἕλληνα σὰν Χριστιανὸ καὶ σὰν Πατριώτη, μὲ τὸν Ἕλληνα ποὺ χρόνια καὶ χρόνια πάντοτε, εἴτε μὲ τὸ ντουφέκι, εἴτε μὲ τὸν τίμιο ἱδρῶτα τῆς δουλειᾶς, κάτω ἀπὸ κάθε εἴδους περιστάσεις

1. «Γιὰ μένα ὁ Σολωμὸς εἶναι ὁ μοναδικὸς ποιητής μας. Στὸ ἔργο του βρίσκει κανεὶς ὅλα τὰ ἀληθινὰ σημάδια τῆς ποίησης, τὴν παρουσία δηλαδὴ τῆς μορφῆς, τὸν ἀδιάκοπο θαυμασμὸ καὶ τὴν ἱστορία μιᾶς ψυχῆς. Τέτοια πράγματα δὲν ὑπάρχουν σὲ κανενὸς ἄλλου ἔργο... Ὁ Σολωμὸς θὰ μείνῃ ἄσειστος στὴν Ὑψηλὴ θέση ὅπου τὸν ἀνέβασε ἡ ἀγνὴ καὶ ἀκοίμητη λαχτάρα του — φῶς ἄσβεστο εἰς τοὺς αἰῶνας τὸ τραγοῦδι του—θὰ λάμπῃ μπρὸς στοὺς τάφους τῶν δοξασμένων νεκρῶν» (Γ. Ἀποστολάκη «Τὰ Τραγούδια μας», σελὶς 326).

μάχεται «γιὰ τοῦ Χριστοῦ τὴν πίστη τὴν Ἁγία καὶ γιὰ τῆς Πατρίδος τὴν ἐλευθερία». Μὲ τὸν Ἕλληνα ὅπως τὸν ἔχει ἀνεβάσει ὁ ποιητὴς ψηλὰ στὰ σύνορα τῆς Ἰδέας, τῆς Ἀπόλυτης Ἰδέας, δίνοντάς του μιὰ τέτοια μορφὴ ὥστε νὰ προσφέρεται ὑπόδειγμα πανανθρώπινο.

Εἶναι ὁ ἄνθρωπος ὁ ἀσύγκριτα ἀνώτερος, ὁ ἀκατάφθαστος, ὁ μακρυὰ ἀπὸ τὶς μικρότητες τῆς καθημερινῆς ζωῆς, ὁ ὑποκείμενος στοὺς ἐρεθισμούς, στὰ κεντρίσματα, στὶς διεγέρσεις καὶ τοὺς γλυκοὺς πειρασμοὺς τῆς ὕλης, μὰ ἐλευθερωμένος ἀπ' αὐτούς. Εἶναι ὁ οὐσιαστικὰ νικητής.

Ὁ Ἄνθρωπος, ἡ Θρησκεία, ἡ Πατρίδα, νὰ τὶ εἶναι αὐτὸ ποὺ ἀπασχολεῖ περισσότερο τὸν ποιητή.

Ἕνα ὅραμα, τὸ ὅραμα τῆς τελειότητος τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ἕνας σκοπὸς μὲ κέντρο τὴν Πίστη, τὴν Ἑλλάδα, τὸν ἀνθρωπισμό, ξεπηδάει πρὸς τὸν οὐρανὸ μέσα ἀπὸ τὸ ἔργο του ποὺ μᾶς ἄφησε ἀσυμπλήρωτο. Τὸν ἴδιο σκοπὸ ἄλλωστε ἔχει τάξει νὰ διακονήσῃ σ' ὅλη του τὴ ζωή. Μόνος του μᾶς τὸ μαρτυράει στοὺς γιομάτους αἰσθητικὲς παρατηρήσεις στοχασμοὺς του. Νὰ ποιὸν ἔθεσε γιὰ προορισμὸ στὸ ἔργο του. «Κάμε ἔτσι ὥστε εἰς αὐτὸ νὰ ἐνσαρκωθῇ τὸ οὐσιαστικώτερο καὶ ὑψηλότερο περιεχόμενο τῆς ἀληθινῆς φύσης, ἡ Π α τ ρ ί δ α καὶ ἡ Π ί σ τ ι ς» καὶ ἀλλοῦ: «ὁ θεμελιώδης ρυθμὸς ἂς στυλωθῇ στὸ κέντρο τῆς Ἐ θ ν ι κ ό τ η τ ο ς καὶ ἂς ὑψωθῇ κάθετα» (Εἰσαγωγικοὶ Στοχασμοὶ στοὺς Ἐλεύθερους Πολιορκημένους). Τοῦτο μαρτυράει πιὸ καθαρὰ ἀκόμη ἡ ἴδια Εὐαγγελικὴ του ζωή, πηγὴ μυστικὴ τῆς ἀκατάπαυστης ἀγαθωσύνης του.

Καὶ ἐπέτυχε νὰ μᾶς συνεπαίρνῃ καὶ νὰ μᾶς κεντρίζῃ τὴν ψυχὴ καὶ τὸ πνεῦμα ὑποσυνείδητα γιὰ ἄλλους κόσμους, στοὺς κόσμους του, ποὺ εἶναι παρμένοι ἀπὸ τὶς περιοχὲς τῆς Ἰδέας, μὰ ποὺ εἶναι σαρκωμένοι ἔτσι, μὲ τόση δύναμη, ὥστε νὰ μὴν τοὺς παραλλάζουμε ἀπὸ κόσμους πραγματικούς, ὅσες φορὲς τραγουδᾶμε στίχους του, ἀπὸ ὁποιοδήποτε κομμάτι τῆς ποιητικῆς του προσφορᾶς. Καὶ κατορθώνεται τοῦτο τὸ σημαντικὸ μὲ τὴν μελέτη τοῦ ἔργου του. Νὰ θεμελιώνωνται στερεὰ μέσα μας κανόνες Ἐθνικοθρησκευτικῆς ἀγωγῆς καὶ φωτοδότρας, ἀνθρώπινης. Καὶ τότε νοιώθουμε πὼς καὶ ἡ δική μας θέση θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι κάπου ἐκεῖ ψηλά, συνταιριασμένη μὲ τὰ νοήματα τῆς ἀνωτερότητας καὶ ἡ πορεία μας νὰ φωτίζεται ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς αἰώνιας Ἀλήθειας καὶ τῆς ἀκατάλυτης Ἰδέας. Καὶ ἡ ἀφορμὴ τῆς παρόρμησής μας γίνεται «φλόγα φριχτὴ καθολικοῦ πολέμου» (Δ. Σολωμοῦ «Ἡ Ἑλληνίδα μητέρα») γιὰ τὴν ἀποτίναξη τῆς σκλαβιᾶς τῆς ὕλης, τοῦ βραχνᾶ τῶν γλυκῶν πειρασμῶν της. Καθολικὸς λοιπὸν πόλεμος, ἀσταμάτητος καὶ ἀνελέητος καὶ πρὸς τὰ ἐσωτερικὰ στοιχεῖα καὶ πρὸς τοὺς ἐξωτερικοὺς ἐχθρούς, μὲ μόνο σκοπὸ «ὅπως ἐκεῖθε φανερωθῇ ἀπείραχτη καὶ ἅγια ἡ διανοητικὴ καὶ ἠθικὴ παράδεισος» (Ἰακ. Πολυλᾶ «Σολωμοῦ ἅπαντα»).

Εἶναι λίγο παράξενο πῶς μελέτες γιὰ τὴν προσωπικότητα καὶ τὸ ἔργο τοῦ Ἐθνικοῦ μας ποιητῆ, ξεκινημένες ἀπὸ τὸν γιορτασμὸ τῶν ἑκατόχρονων ἀπὸ τοῦ θανάτου του, ἔρχονται σὲ φῶς στὸν πιὸ κατάλληλο καιρό.

Εἶναι ὀδυνηρὸ νὰ ὁμολογιέται τὸ κατάντημα τῶν καιρῶν μας. Μὰ τὶ μ' αὐτό; ἔτσι πρέπει. Εἴμαστε σκοτισμένοι ἀπὸ μιὰ θελληματική, συχαμερὴ σύγχιση ἰδεῶν καὶ ἀντιλήψεων πάνω στὸ βασικὸ ζήτημα τοῦ προορισμοῦ τῆς ἀνθρώπινης ἀποστολῆς μας καὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκπλήρωσής της. Μιὰ νύχτα, ποὺ πάντα εἶναι θολερή, πλακώνει τὶς ψυχές μας. Καὶ ἀπορρημένοι συμφωνοῦμε μὲ τὸν σπουδαῖο κριτικὸ τοῦ Σολωμικοῦ ἔργου, σὰν «βλέπουμε καὶ ἀκοῦμε καθημερινῶς ἀνθρώπους ἁρπαγμένους ἀπὸ σημερινὲς θεωρίες Νιχιλισμοῦ, Ὑλισμοῦ κλπ., νὰ ὑμνολογοῦν ἕναν ποιητὴ ποὺ ἡ ἐθνική, Θρησκευτικὴ καὶ Φιλοσοφική του Πίστη ἦταν κάθε ἄλλο παρὰ δική τους, νὰ τὸν ὑμνολογοῦν χωρὶς νὰ φροντίζουν νὰ τὸν γνωρίσουν, νὰ λέγουν καὶ νὰ ξαναλέγουν τὴ λέξη Ἀληθινὸ ἢ Ἀληθές, ποὺ αὐτὸς ἐννοοῦσε τόσο ἀντίθετα ἀπ' αὐτούς,

χωρὶς ποτὲ νὰ τὸ σημειώσουν, χωρὶς κὰν νὰ ὑποψιασθοῦν αὐτὴ τὴν ἀντίθεση, ἀπὸ τὸ ἄπειρο χάσμα. Τρανότερη ἀπόδειξη τῆς σύγχισης ποὺ βασιλεύει στὰ πνεύματα σ' αὐτὴ τὴ δυστυχισμένη ἐποχὴ ποὺ διατρέχουμε, θαρρῶ πὼς δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρχῃ» (Γ. Καλοσγοῦρος «Σολωμοῦ ἅπαντα» σελὶς 275). Νὰ λοιπὸν ποὺ προβάλλει μπροστά μας καὶ τὸ δικό μας χρέος: Νὰ φέρουμε ἐμεῖς τὸ ἀσπρογάλιασμα ποὺ νὰ προμηνύῃ τὴν ἀνατολὴ μιᾶς νέας ἡμέρας. Δὲν εἶναι ἄλλωστε ἀκατόρθωτο ὅσο δύσκολο κι' ἂν δείχνῃ. Πάλι ὁ ἴδιος ὁ ποιητὴς παρηγορητικὰ προτρέπει ἀφοῦ,

«φυτρώνει καὶ στὸ σκότος του
τοῦ Παραδείσου τ' ἄνθι».

('Απὸ τὴν «'Ελληνίδα Μητέρα»).

II. 'Ο Χριστιανός.

Πολυτιμότερο παράδειγμα γιὰ τὶς κατοπινὲς γενηὲς τοῦ Ἔθνους δὲν ὑπάρχει ἄλλο ἀπὸ τὴν ἴδια τὴ ζωὴ τοῦ Σολωμοῦ. Μὲ τὴ ζωή του αὐτὴ ἀπέδειξε πὼς εἶχε βγῆ νικητὴς ἀπὸ «τὸν τρομερὸ ἀγῶνα μὲ τὴν τυφλὴ ὀργὴ τῶν ἀνελευθέρων ἐχθρῶν τοῦ φωτός». Μέσα του ἔκλεινε μιὰ ψυχὴ ἀκοίμητη, ταραγμένη, φιλέρευνη

«Τὰ στήθια του καὶ ἡ θάλασσα ποτὲ δὲν ἡσυχάζουν»

Πῶς θὰ ἡσύχαζε τὴν ταραχὴ τῶν στηθιῶν του; Πῶς θὰ καταστάλιαζε στὴν ἀναζήτησή του; Πῶς θἄφερνε ἕνα θετικὸ ἀποτέλεσμα μὲ τὴν ἔρευνά του; Νάτος πάλι μὲ ἕνα στίχο καὶ κλείνει τὸν τρόπο, τὸ μέσο, γιὰ τὴν τελείωση τοῦ σκοποῦ του. Μὲ

«πάντα ἀνοιχτά, πάντ' ἄγρυπνα τὰ μάτια τῆς ψυχῆς μου».

('Απὸ τοὺς «'Ελευθ. Πολιορκημένους» Στιχ. Β).

Καὶ ἀπὸ τὴν ἀναζήτησή του αὐτὴ ἀντλοῦσε μιὰ δύναμη δημιουργική, ἀλληλέγγυα μὲ τὴν πίστη του, στὴν ὁποία καὶ χρωστοῦσε τὴν ἔμπνευσή του. Διάχυτο σ' ὅλο του τὸ ἔργο τὸ ὁλόθερμο συναίσθημα τῆς Πίστης, τῆς 'Ελπίδας τῆς 'Αφοσίωσης. Πίστευε βαθειὰ στὸ Θεὸ καὶ ὑποστήριζε τὴν πίστη του. Se non c' e Dio, che c' e denque? ρωτοῦσε ("Αν δὲν ὑπάρχῃ Θεὸς, τί λοιπὸν ὑπάρχει; ὅπως ὁ στενός του φίλος Πέτρος Κουαρτάνος μᾶς πληροφορεῖ). 'Η ἐρώτησή του αὐτὴ δὲν ἦταν τίποτε ἄλλο, δὲν ἦταν ἡ ὑπολειπόμενη καὶ στερνὴ καταφυγὴ τῆς ἐρευνητικῆς του ψυχῆς σὰν βρισκότανε κάτω ἀπὸ τὴν ἐπήρεια τῆς ἀμφιβολίας, δὲν ἦταν τ' ἀπάνεμο λιμάνι προσόρμησής του, μὰ ἦταν ἡ συγκεφαλαίωση ὅλης τῆς βλέψης του, ἡ ὁλοκλήρωση τῆς ἀκλόνητης πεποίθησής του. "Ηταν τὸ ὑφάδι μὲ τὸ ὁποῖο ὕφαινε στὸν καμβᾶ τῆς κοσμοθεωρίας του τὸ μεγαλεῖο τῆς Θεότητας.

'Η Θεότητά του αὐτὴ δὲν ἦταν κάτι τὸ ἀφηρημένο, κάτι ποὺ ἐνῷ «ὅλα μιλοῦν γιὰ τὸ Θεὸ» (Σολωμοῦ 'Ιταλικὰ ποιήματα) γιὰ τὸν καθένα εἶναι καὶ διαφορετικό. Δὲν εἶναι ἀκόμη τὸ ἐσωτερικὰ ἀσχηματοποίητο ποὺ βασίζεται στὸ δέος ποὺ προκαλοῦν οἱ ἀνεξήγητες καὶ ἀκατάβλητες φυσικὲς δυνάμεις, οὔτε ἀκόμα μιὰ ἄϋλη καὶ ἀπρόσωπη ρυθμιστικὴ δύναμη. Εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς τῆς Χριστιανωσύνης. 'Ο Θεὸς τῆς 'Αλήθειας καὶ τῆς 'Αγάπης. 'Ο Χριστός, ποὺ ἀνασταίνεται τὴν ἡμέρα τῆς Λαμπρῆς καὶ συμμαζώνει μὲ

«τὸ φῶς τῆς χαρᾶς καὶ νέους καὶ γέρους καὶ κόρες
«Κι' ὅλους μικροὺς καὶ μεγάλους».

'Ο Χριστὸς ποὺ τιμωρεῖ ὅταν τὸ βέβηλο χέρι τοῦ ἄπιστου 'Αγαρηνοῦ μολύνει τὴν μέρα τὴν γέννησής Του,

«Κίνησε στὸ Μεσολόγγι τὴν ἡμέρα τοῦ Χριστοῦ».

("Υμνος εἰς τὴν 'Ελευθερίαν»).

'Ο Χριστὸς ποὺ χάρισε καὶ τὴν ἐλευθερία στοὺς πιστούς του, τὴν ἐλευθερία ποὺ δὲ βγαίνει ἀπὸ τὴ γῆ.

«Ἄ! Τὸ φῶς ποὺ σὲ στολίζει σὰν ἥλιου φεγγοβολὴ
καὶ μακρόθεν σπινθηρίζει, δὲν εἶναι, ὄχι, ἀπὸ τὴ γῆ».
(Ὅπως εὐλαβικὰ τραγουδάει εἰς τὸν «Ὕμνον εἰς τὴν Ἐλευθερίαν»).

★

Ἡ ψυχὴ καὶ ἡ πέρα ἀπὸ τὸν τάφο ζωὴ φαίνεται πὼς πολὺ τὸν εἶχε ἀπασχολήσει. Βέβαια μπορεῖ πάντοτε νὰ ὑπάρχουν πλάσματα:

«Σὰν τριαντάφυλλο δροσᾶτο
ὁποὺ ἀνοίγει αὐγερινό».
(Ἀπὸ τὴν «Ὠδὴ εἰς Μοναχήν»).

Ἐν τούτοις τραγικὴ εἶναι ἡ καθημερινὴ σιωπηλὴ ἀγωνία τοῦ βέβαιου θανάτου καὶ

«φριχτὴ 'ναι ἡ ὥρα ποὺ ἄνθρωπος
βαριὰ ψυχομαχᾷ».
(Ἀπὸ τὸ ποίημα «Ὠδὴ εἰς Μοναχήν».

Ἔστω κι' ἂν στὴ ζωὴ ἦταν ὁ γίγαντας, ἔστω καὶ ἂν οἱ ὑπολειπόμενοι μέσ' τὸ μοιρολόϊ του τονίζοντας τὸ ἀναπόφευκτο τοῦ βρίσκουν πὼς :

«Μακρὺς ὁ λάκκος π' ἄνοιξε
καὶ κλεῖ τὸν γίγαντά μου».
(Ἀπὸ τὸ ποίημα «Ἡ Ἑλληνίδα μητέρα»),

καὶ γι' αὐτοὺς ἡ ἴδια μοῖρα, τὸ ἴδιο πάντα : τὸ φθαρτό,

«Βλέπεις τούτους τοὺς τάφους; Καμμιὰ μέρα
ἐδῶ μέσα καὶ σὺ θὲ νὰ κοιμᾶσαι».
(Ἀπὸ τὸ ποίημα «Ὁ Λάμπρος—Τὸ παράπονο τῆς Μαρίας»).

Αὐτὴ εἶναι ἡ αἰώνια μοῖρα τοῦ κόσμου. Καὶ ἡ ἐσωτερική του λύτρωση, ποὺ βρίσκει τὴν ἔκφρασή της μέσα στὴν Χριστιανικὴ Πίστη, συνταιριάζεται μὲ τὸ μήνυμα ποὺ φέρνει ἡ μυστηριακὴ καὶ ἀνεξιχνίαστη φύση τῶν ὅσων πέρα ἀπὸ τὸν τάφο ὑπάρχουν καὶ ποὺ οἱ αἰσθήσεις δὲν εἶναι ἱκανὲς νὰ τὰ συλλάβουν. Ἔτσι ἀρκεῖται νὰ ὁραματίζεται τὴ μελλούμενη ζωὴ καὶ νὰ τὴν σκέφτεται ἀφοῦ

«γλυκὸ 'ναι τῆς Παράδεισος
νὰ μελετᾷς τὰ κάλλη»,
(Ἀπὸ τὸ ποίημα «Ὠδὴ εἰς Μοναχήν»)

καρτερῶντας καὶ προετοιμαζόμενος

«ἕως ὅτου ἀπὸ ψηλὰ θέλει βουΐσει
ἡ σάλπιγγα ἡ στερνὴ νὰ σὲ ξυπνήσῃ».
(Ἀπὸ τὸ ποίημα «Ὁ Λάμπρος—Τὸ παράπονο τῆς Μαρίας»).

Σ' ὅλο του τὸ ἔργο φαίνεται ξεκάθαρα τὸ κυνήγημα γιὰ τὴν ἐπίτευξη τῆς Τελειότητας καὶ γιὰ τὸ διαρκὲς ἀνέβασμα πρὸς τὸ ἀνώτερο ἐπίπεδο τοῦ ψυχικοῦ καὶ πνευματικοῦ κόσμου. Καὶ μὲ τὸν λυρισμὸ τῶν στίχων του ἀναπλάθει τὴ φοβερὴ σύγκρουση ἀνάμεσα γήϊνης καὶ μελλούμενης ζωῆς. Ἡ μιὰ εἶναι ἡ Ἀνάγκη καὶ ἡ ἄλλη τὸ Χρέος. Τὸ Χρέος δηλαδὴ σὰν φωνὴ τῆς συνείδησης, σὰν τὴν πνοὴ ποὺ φύσηξε ὁ Θεός, ὁ Πλάστης.

Ὁ τρόμος τοῦ χαμοῦ ποὺ τυραννεῖ τὴ σάρκα, γιατὶ σ' αὐτὴν ἀναφέρεται, καταφρονιέται μὲ ἀποστροφὴ μπροστὰ στὸ μεγαλεῖο τῆς ἀποπνευμάτωσης καὶ τῆς κατάχτησης τῆς ἰσορροπίας στὴ συνείδηση. Μοναδικὸς σκοπὸς ἡ ἐπικράτηση τοῦ κόσμου τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ πνεύματος. Γιατὶ φιλοσοφικώτατα:

«χαρὲς καὶ πλούτη νὰ χαθοῦν, καὶ τὰ βασίλεια, κι' ὅλα
τίποτε δὲν εἶναι ἂν στητὴ μὲν' ἡ ψυχὴ κι' ὁλόρθη».
(Ἀπὸ τὴν «Ἑλληνίδα Μάννα», ἀπόδοση Γ. Καλοσγούρου).

Ἔτσι ὅπως ἀκριβῶς ὁ Χριστὸς ἐδίδαξε: «Τί ὠφελεῖ τὸν ἄνθρωπον εἰ κερδίσῃ τὸν κόσμον ὅλον, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσῃ;»

Νὰ λοιπὸν ὁ «Χριστιανὸς» κατὰ τὸν Σολωμό. Ὄχι ἐκεῖνος μὲ τὴν ἰσχνὴ καὶ ἐπιπόλαιη θρησκευτικότητα, παρὰ αὐτὸς ποὺ ξεπερνάει τὰ σύνορα τοῦ φθαρτοῦ καὶ μὲ τὴν ἀγνή του Πίστη στὸ Χριστὸ γίνεται ὁ κλητὸς «τοῦ Βασίλειου τῆς Ἀλήθειας καὶ τῆς Ἀγάπης».

III. Ὁ Πατριώτης —Ὁ Ἄνθρωπος.

Ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ὡς τὸ τέλος τοῦ Σολωμικοῦ ἔργου, ἔντονα, ἁδρὰ καὶ ποιητικώτατα, πότε μὲ σελίδες δοσμένες μὲ τὴν ἔξαρση καὶ τὸ πάθος τοῦ λυρισμοῦ, πότε ἀκόμα μὲ ἁπλοὺς σὲ ὁμορφιὰ ἐπικοὺς στίχους, ἢ μὲ μοσκοβολημένες ἀπὸ Ἑλλάδα περιγραφές, ξεπροβάλλει ὁ πατριωτικὸς χαρακτήρας τοῦ Ἕλληνα, σὰ συνέχεια τρισένδοξων προγόνων :

«Ὤ! τρακόσοι σηκωθῆτε
καὶ ξανάλθετε σ' ἐμᾶς
τὰ παιδιά σας θέλ' ἰδῆτε
πόσο μοιάζουνε μὲ σᾶς»,
(Ἀπὸ τὸν «Ὕμνον εἰς τὴν Ἐλευθερίαν»),

μὲ τὴν βαρειὰ κληρονομία τῆς ἔνδοξης πρωτοπορειακῆς καὶ ἡρωϊκῆς φυλῆς, γιομᾶτος μὲ τὰ χαρίσματα καὶ στολίδια τῆς ψυχῆς ἐκείνων, μὰ καὶ φορτωμένος μὲ τὰ προαιώνια καὶ ὀλέθρια μειονεκτήματά τους. Καὶ ὁ νέος χαραχτήρας δὲν σταματάει ἐκεῖ στὸ ἐπίπεδο ποὺ εἶχε φτάσει τότε, παληά. Οὔτε ἀφανίζεται ἀπὸ τὰ βάσανα τῆς ἄκρας ὀδύνης, τῆς φτώχειας, τῆς ἀγρύπνιας, τῆς γύμνιας, τοῦ χωρὶς ὅρια ἀπελπισμοῦ καὶ τοὺς ἐξευτελισμοὺς τοῦ βάρβαρου δυνάστη στὰ ἀτέλειωτα τετρακόσια μαῦρα χρόνια τῆς σκλαβιᾶς. Εἶναι ὅ,τι καλύτερο βγῆκε ἀπὸ τὸ ζύμωμα τῶν κοκκάλων, τοῦ αἵματος, τῶν δακρύων καὶ τοῦ ἱδρῶτα ἀντάμα μὲ τὸν πόθο τῆς λευτεριᾶς καὶ τῆς ἀνάστασης. Εἶναι ὁ Φοίνικας ὁ ξαναγεννημένος μέσα ἀπ' ὅ,τι καλύτερο ἔμεινε στὸ χωνευτῆρι τοῦ προηγούμενου ὁλοκαυτώματός του, ὁ καινούργιος, ὁ τελειοποιημένος. Δὲν εἶναι οἱ Θεότητες καὶ οἱ Ἡμίθεοι τῶν ἀρχαίων προγόνων του. Στὸ «ἢ τὰν ἢ ἐπὶ τᾶς» τῆς ἀρχαίας μάννας, νά! σήμερα ποὺ ἡ μάννα:

«ζώνει ἐκείνη τὸ σπαθὶ μὲς τὸ βυζὶ ἀποκάτου,
κι' ὁμπρός! σημαία καὶ σπαθί, ψυχή, ψυχὴ καὶ Νίκη...».
(Ἀπὸ τὴν «Ἑλληνίδα Μητέρα» σὲ ἀπόδοση Γ. Καλοσγούρου).

Πιὸ ρεαλιστικός. Ἡ μορφὴ τοῦ πονεμένου μὰ ἰδανικοῦ ἥρωα.

Κυριώτερο στοιχεῖο του ἡ Ἀ ρ ε τ ή. Ἡ ἀρετὴ ἀνταμωμένη μὲ τὴν ἀντρειωσύνη του. Καὶ χωρὶς ἀμφιβολία, ὅπως μᾶς δίνεται στὸ ἔργο του, δὲν ἀντιπροσωπεύει δημιουργήματα ποιητικῆς φαντασίας. Οὔτε εἶναι κατεβασμένος ἀπὸ τὴ σφαῖρα τοῦ Ἰδανικοῦ καὶ ἀναγκαστικὰ προσγειωμένος στὰ στενὰ ὅρια τοῦ Ἑλληνικοῦ καλουπιοῦ. Οὔτε εἶναι κάτι τὸ οὐτοπιστικό. Εἶναι ἁπλούστατα ἡ χειροπιαστὴ πραγματικότητα καὶ παρμένος ἀπὸ τὶς μορφὲς ποὺ κινιοῦνται μὲ τὴν λερὴ φουστανέλλα στὸ χῶρο τῆς ἀνάστασης τοῦ Γένους. Ὁ καθημερινὸς Ἕλληνας ὅπως ζῇ καὶ παλεύει ἀσταμάτητα γιὰ νὰ στεριώσῃ τὰ θεμέλια τῆς κατακτημένης ζωῆς καὶ λευτεριᾶς του. Ὁ Ἕλληνας τῶν γενεῶν τοῦ 1821. Σήμερα ὑπερασπιστὴς στὸ «ἔνδοξο ἀλωνάκι», ἄλλοτε πυρπολητὴς τῆς Τουρκικῆς Ναυαρχίδας, ἄλλοτε ὁ κουρσάρος τῆς Τριπολιτσᾶς, ἄλλοτε τὸ ἀντικείμενο τοῦ ὁλοκαυτώματος τῆς Χίου, ἄλλοτε ὁ πυρπολημένος τῶν Ψαρρῶν, ἄλλοτε ὁ ἀδάμαστος πολεμιστὴς τοῦ Σουλίου καὶ ἄλλοτε τὸ κουφάρι τοῦ σεμνοῦ ἥρωα τοῦ Μπότσαρη.

Σταθμὸς καὶ ὁρόσημο ὁ χαραχτήρας τοῦτος γιὰ τὶς ἐπιδιώξεις καὶ τὰ ὄνειρα τῶν γενεῶν ποὺ ἔρχονται καὶ ποὺ δὲν εἶναι ἄλλες παρὰ ἐκείνων :

«τοῦ κόρφου καὶ τῆς ἀγκαλιᾶς ἀγαπημένο βάρος»
(Ἀπὸ τὴν «Ἑλληνίδα Μάννα»),

ἐπιδίωξή τους νὰ φτάσουν στὸ σταθμό τους καὶ ὄνειρο νὰ ξεπεράσουν τὸ ὁρόσημο.

Παντοῦ διάχυτο στὸ ἔργο του τὸ πνεῦμα τῆς θυσίας. Ἀτρόμητοι μπροστὰ στὴν ἀριθμητικὴ ὑπεροχὴ τοῦ ἐχθροῦ πάντοτε :

«Εἶν' ἕτοιμα, στὴν ἄσπονδη πλημμύρα τῶν ἁρμάτων,
δρόμο νὰ σχίσουν τὰ σπαθιά, κι' ἐλεύθεροι νὰ μείνουν
ἐκεῖθε μὲ τοὺς ἀδελφούς, ἐδῶθε μὲ τὸ χάρο»
(Ἀπὸ τοὺς «Ἐλεύθερους Πολιορκημένους», Στιχ. Γ'),

«...κεῖ ποὺ οἱ χείμαροι τοῦ ἐχθροῦ τρομακτικὰ βρυχίζουν».
(Ἀπὸ τὴν «Ἑλληνίδα Μάννα»).

Καὶ ὁ χαραχτήρας τους σφυρηλατιέται στὸ ἀμόνι τῆς στέρησης, τῆς πείνας καὶ γύμνιας :

«ἄκρα τοῦ κόσμου σιωπή, στὸν κάμπο βασιλεύει,
λαλεῖ πουλί, παίρνει σπειρὶ κι' ἡ μάννα τὸ ζηλεύει,
τὰ μάτια ἡ πεῖνα ἐμαύρισε,
στὰ μάτια ἡ μάννα πνέει»...
(Ἀπὸ τοὺς «Ἐλεύθερους Πολιορκημένους», Σχ. Β'),

τῆς ἐξαθλίωσης :

«Στέκει ὁ Σουλιώτης ὁ καλὸς
παράμερα καὶ κλαίει:
Ἔρμο τουφέκι, σκοτεινό,
τὸ σ' ἔχω 'γὼ στὸ χέρι;
ὁποῦ σὺ μούγινες βαρύ
κι' Ἀγαρηνὸς τὸ ξέρει».
(Ἀπὸ τοὺς «Ἐλεύθερους Πολιορκημένους»),

τοῦ ἐξωτερικοῦ πειρασμοῦ :

«Μάγεμα ἡ φύσις κι' ὄνειρο
στὴν ὁμορφιὰ καὶ χάρη...
ὅποιος πεθάνει σήμερα, χίλιες φορὲς πεθαίνει...
(Ἀπὸ τοὺς «Ἐλεύθερους Πολιορκημένους»),

τοῦ τρόμου :

«Ἄργειε νἄρθῃ ἐκείνη ἡ μέρα
κι' ἦσαν ὅλα σιωπηλά,
γιατὶ τἄσκιαζε ἡ φοβέρα
καὶ τὰ πλάκωνε ἡ σκλαβιά.»
(«Ὕμνος εἰς τὴν Ἐλευθερίαν»),

τῆς καταστροφῆς :

«Καὶ στὴν κόμη στεφάνι φορεῖ
γινομένο ἀπὸ λίγα χορτάρια
ποὖχαν μείνει στὴν ἔρημη γῆ...»
(«Ὕμνος στὰ Ψαρᾶ»),

τῆς φιλοζωΐας :

«...τὰ μάτια δείχνουν ἔρωτα γιὰ τὸν ἀπάνου κόσμο...»,

τῆς ἄκαιρης φιλοδοξίας :

«Ἡ διχόνοια ποὺ βαστάει ἕνα σκῆπτρο ἡ δολερή».
(Ἀπὸ τοὺς «Ἐλεύθερους Πολιορκημένους»),

τῆς πνευματικῆς στειρότητας :

«Δυστυχὴς παρηγορία
μόνη σοὔμεινε νὰ λὲς
περασμένα μεγαλεῖα
καὶ διηγῶντας τα νὰ κλαῖς»
(«Ὕμνος εἰς τὴν Ἐλευθερίαν», στροφὴ Ϛ),

τῆς ἐθνικῆς ἀναξιότητας :

«...ἀπ' τὸ λείψανο αὐτὸ
ἂς μακραίνουν οἱ προδότες»,
(«Ὠδὴ εἰς Λόρδον Βύρωνα»).

Καὶ ἀπ' αὐτὴν τὴν πάλη βγαίνει ἀπρόσβλητος καὶ ἀκλόνητος, μεγάλος θριαμβευτής, μὲ τὴν

«γλυκειὰ κι' ἐλεύθερη ψυχὴ
σὰν νάτανε βγαλμένη,
κι' ὕψωναν μὲ χαμόγελο
τὴν ὄψη τὴ φθαρμένη».
('Απὸ τοὺς «'Ελεύθερους Πολιορκημένους»).

Γιατὶ ὅσο πιὸ δυνατὲς εἶναι οἱ ἐξωτερικὲς ἐναντιότητες, ὅσο πιὸ ἀνήμερα εἶναι τὰ ἐσωτερικὰ θεριά, ὅσο πιὸ σκληρὴ εἶναι ἡ πάλη, τόσο πιὸ ψηλὰ εἶναι τὸ ἀνέβασμα στὴν ἐξαΰλωση καὶ στὸν θρίαμβο.

«'Ο θρίαμβος προϋποθέτει τὴν πάλη καὶ γιὰ νὰ εἶναι ἀληθινός, τὰ ἐναντιώματα πρέπει νὰ φθάσουν στὸ ἄκρον. 'Ο θρίαμβος δὲν φανερώνεται παρὰ μέσα στὸ πάθος. Δυνάμεις ἐξωτερικὲς ποὺ βρίσκουν ἀνταπόκριση στὶς ἐσωτερικὲς τῆς ψυχῆς, ἐνεργοῦν ἀκούραστα νὰ τὴ ρίξουν στὸ βάραθρο. 'Ακούραστη καὶ ἄφευχτη πολεμάει ἡ 'Ανάγκη τὸν ἄνθρωπο, ἀλλὰ ὁ ἄνθρωπος ἔχει τὸν τρόπο νὰ τὴν νικήσῃ. 'Η δύναμή της φθάνει ὡς τὴν τελεία καταστροφή του, ποὺ αὐτὸς δὲν μπορεῖ νὰ ἀποφύγῃ. 'Αλλὰ ἂν ἡ ἠθικὴ ἀντίσταση ἔμεινε σταθερὴ ὡς τὸ τέλος, βγαίνει ἡ ζωή, βγαίνει τὸ πνεῦμα ἐλεύθερο ('Ιακ. Πολυλᾶ «Ἅπαντα Σολωμοῦ»). 'Ο ἡρωϊσμός τους εἶναι τὸ κορύφωμα τῆς συνεπείας. Μὲ ξεχωριστὴ ἁπλα μᾶς δίνεται ἡ διάκριση τῆς ἀνωτερότητας τοῦ Ἥρωα ἀπὸ τὸν χωρὶς ἀγνὰ αἰσθήματα πολεμιστή. Γιατὶ ἥρωας δὲν εἶναι ὁ πολεμιστὴς ποὺ κρατῶντας ἕνα ντουφέκι πέφτει στὴ μάχη καὶ πολεμάει, γιατὶ ἔτσι τὄφερε ἡ ἀνάγκη τῆς ἐπιβίωσης ἢ ἡ ἀνάγκη τῆς μιᾶς ὁποιαδήποτε λύτρωσης ἢ ἀκόμα ὁ ἀποκλεισμὸς ἄλλης συμφερότερης λύσης. Οὔτε ἐκεῖνος ποὺ μπροστὰ στὸν κίνδυνο τοῦ ἀφανισμοῦ δέχεται τὸν συμβιβασμό, τὴν ταπείνωση τῆς ὑποταγῆς καὶ τὴν ἄθλια ζωὴ τοῦ σκλάβου. Ἥρωας εἶναι ἐκεῖνος ποὺ ἐνῷ πρῶτα ἀπ' ὅλα εἶναι ἄ ν θ ρ ω π ο ς καταφέρνει νὰ λευτερωθῇ ἀπὸ τὴ φωνὴ τῆς σάρκας—ποὺ μὲ μιὰ ἐπιταγὴ ἐνστίκτου πολλὲς φορὲς ὁδηγεῖ ἀντίθετα στὴν βούληση—καταφρονεῖ τὸ φθαρτό του σαρκίο καὶ ἐνεργεῖ κατὰ τὸ ἠθικό του **χρέος**, τὸ χρέος ποὺ πηγάζει ἀπὸ ὅ,τι ἐπιβάλλει ἡ καθάρια συνείδηση τοῦ «Ἕλληνα» τοῦ «ἀνθρώπου». Αὐτὸς ποὺ δὲν δειλιάζει οὔτε στὴν ὑλικὴ ὑπεροχὴ τοῦ ἐχθροῦ, οὔτε καὶ στὸ φόβο τῆς ἐξαφάνισής του. Αὐτὸς ποὺ μὲ τὸ θέλημά του διαλέγει τὸ δρόμο τῆς 'Αρετῆς, τὸν ἴδιο δρόμο πρὸς τὴν ἀθανασία. Καὶ τέλος αὐτὸς ποὺ ἂν ἐπιζήσῃ δὲν συντροφεύει τὴ ζήση του τὴν κατοπινὴ μὲ τὴν ἀδιαφορία καὶ περιφρόνηση τῶν Νόμων τοῦ Θεοῦ—γιατὶ τότε ξεψυχάει μὲ «τὸ στόμα ἀνοιχτὸ καὶ ὄχι εἰς τὴν ἀνάπαψη τοῦ Κυρίου» (ἀπὸ τὸ ποίημα «ὁ Λάμπρος—ὁ θάνατος τοῦ Λάμπρου»), ἀλλὰ ζῇ σὰν ἄνθρωπος μὲ βαθειὰ τὴ γνώση τῆς ἀποστολῆς του.

★

Νὰ λοιπὸν πῶς προβάλλει μπροστά μας καὶ ὁ Ἕλληνας καὶ ἄνθρωπος τοῦ ποιητῆ μας. Σκληρὸς πολεμιστής, ζυμωμένος στὴν ἀδιάκοπη πάλη γιὰ τὴν κατάκτηση τῆς ἠθικῆς ἐλευθερίας Στὸν ἀγῶνα του αὐτὸν «δὲν τοὺς βαραίνει ὁ πόλεμος ἀλλ' ἔγινε πνοή τους» (ἀπὸ τοὺς «'Ελευθ. Πολιορκημένους»), γιατί :

«Παλληκάρια μου οἱ πόλεμοι
γιὰ σᾶς ὅλοι εἶναι χαρὰ
καὶ τὸ γόνα σας δὲν τρέμει
στοὺς κινδύνους ἐμπροστά».
(«Ὕμνος εἰς τὴν 'Ελευθερίαν», στρ. 141).

Σ' αὐτὸ τὸν ἱερὸ πόλεμο δὲν ὑπάρχει ἄλλο περιθώριο καὶ ὁ μαχητὴς

«...ἀκατάπαυστα γυρεύει
ἢ τὴν νίκη ἢ τὴν θανή».
(«Ὕμνος εἰς τὴν Ἐλευθερίαν»)

Γιὰ τοῦτο καὶ ἐπειδὴ γνωρίζει γιατὶ μάχεται καὶ ἐπειδὴ μάχεται θελληματικὰ τὸν ἀγῶνα του τὸν ὡραῖο, ἡ ὁρμή του εἶναι τόση πού:

«Δυστυχιά του, ὤ, δυστυχιά του
ὁποιανοῦ θέλει βρεθῇ
στὸ μαχαῖρι του ἀποκάτου
καὶ σ' ἐκεῖνο ἀντισταθῇ».
(«Ὕμνος εἰς τὴν Ἐλευθερίαν» στροφὴ 31).

Μὰ τὰ ἀνώτερα αἰσθήματα, μὲ τὰ ὁποῖα εἶναι κοσμημένος, βρίσκουν πάντα τὸν τρόπο νὰ ἐκδηλωθοῦν καὶ μέσ' τὴ μάχη ἀκόμη. Ἔτσι εἶναι ὑπέροχος ὅταν:

«Μεγαλόψυχο τὸ μάτι
δείχνει πάντα ὁπῶς νικεῖ,
καὶ ἂς εἶν' ἅρματα γεμάτη
καὶ πολέμιαν χλαλοή».
(«Ὕμνος εἰς τὴν Ἐλευθερίαν» στρ. 36).

Αὐτὸς λοιπὸν εἶναι ὁ «Ἕλληνας». Τῶν συνανθρώπων του κέρδισε τὴν ἐκτίμηση:

«παλληκαρᾶ καὶ ὁμορφονιέ, γειά σου, καλέ, χαρά σου!
ἄκου! νησιά, στεριαῖς τῆς γῆς, ἔμαθαν τὄνομά σου».
('Απὸ τοὺς «Ἐλευθ. Πολιορκημένους»).

Τῆς πατρίδας τὴν δίκαιη καὶ αἰώνια ἀναγνώριση. Δικαιωματικὰ πάντοτε:

«...ἔχουν δάφνη στὸ κεφάλι ποὺ δὲν θέλει μαραθῇ» .
('Απὸ τὴν «Ὠδὴ εἰς Λόρδον Βύρωνα»).

★

Σὲ καιροὺς σὰν τοὺς σημερινοὺς ποὺ ζοῦμε καὶ ὅπου τὸ Πνεῦμα βρίσκεται σὲ σύγκρουση μὲ τὴν Ὕλη καὶ ἀγωνίζεται σὲ σκληρὸ ἀγῶνα νὰ κρατήσῃ τὸν ἄνθρωπο στὸ δρόμο τῆς ἀρετῆς, ἡ σπουδὴ τοῦ ἔργου καὶ τῆς προσωπικότητας τοῦ Ἐθνικοῦ μας ποιητῆ Διονυσίου Σολωμοῦ γίνεται ὑψηλὸ μάθημα Χρέους καὶ πρὸς τὴν πατρίδα καὶ πρὸς τὸν ἄνθρωπο γενικώτερα. Μοναδικὴ ἐπιδίωξη ἡ ἐξασφάλιση καὶ διατήρηση τῆς Ἐλευθερίας, τῆς Πίστης, τῆς Ἀρετῆς, τοῦ Νοήματος τῆς Ἑλλάδας μας μὲ μιὰ λέξη. Τῆς Ἑλλάδας «μ' ὅλα τὰ πλούτια πῶχει» καὶ τῆς ὁποίας κάθε φτωχοῦ της τόπου:

«δόξα χ'ἡ μαύρη πέτρα του καὶ τὸ ξερὸ χορτάρι».

ΕΓΚΛΗΜΑ ΚΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Ὑπὸ ANTHONY MARTIENSSEN, κατὰ μετάφρασιν τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. ΧΡΗΣΤΟΥ ΠΑΤΣΟΥΡΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Ο ΑΓΩΝ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

4.—Ἡ πειθαρχία (κανονισμὸς καὶ παράδοσις).
5.—Ἡ στέγασις.
6.—Ἡ ἀπροθυμία προσελεύσεως νέων.

***

4. Ἡ πειθαρχία (κανονισμὸς καὶ παράδοσις).

Ἡ πειθαρχία ἔχει ἐξαιρετικὴν σημασίαν διὰ τὴν ἀστυνομικὴν ὑπηρεσίαν. Ὁ ἀστυνομικός, εἴτε ἄνδρας εἶναι εἴτε γυναῖκα, ἔχει καθῆκον νὰ ἐξασφαλίζῃ τὴν ἔννομον τάξιν, ὥστε τὰ μέλη τῆς κοινωνίας τὴν ὁποίαν ὑπηρετεῖ νὰ διαβιοῦν νομιμοφρόνως. Ἀλλά, καθὼς εἶναι εὐνόητον, διὰ νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἀποστολήν του αὐτήν, πρέπει ὁ ἴδιος νὰ εἶναι ὑπεράνω πάσης ὑποψίας. Δι' αὐτὸ αἱ Ἀστυνομικαὶ Ἀρχαὶ (Police Authorities) (Σ.Μ. Ἐπιτροπὴ Ἀσφαλείας τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως) ἔχουν θεσπίσει αὐστηροὺς κανονισμοὺς ποὺ διέπουν τόσον τὴν ὑπηρεσιακὴν ὅσον καὶ τὴν ἐξωϋπηρεσιακὴν συμπεριφορὰν τοῦ ἀστυνομικοῦ. Εἰς τὴν Μητροπολιτικὴν Ἀστυνομίαν, εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τοῦ Σίτυ καὶ εἰς τὰς Ἀστυνομίας τῶν Κομητειῶν, ὁ Ἀρχηγὸς ἑκάστου Ἀστυνομικοῦ Σώματος εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς πειθαρχίας. Εἰς τὰ Ἀστυνομικὰ Σώματα τῶν Ὑποκομητειῶν ἡ ἁρμοδιότης αὐτὴ ἐνασκεῖται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς (Watch Committee) Ἀσφαλείας τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως. Εἰς τὴν πρᾶξιν ὅμως αἱ Ἐπιτροπαὶ αὐταὶ ἀποτελοῦν μᾶλλον συμβουλευτικὰ ὄργανα τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος. (Ἡ τυπικὴ αὐτὴ ἁρμοδιότης τῶν Ἐπιτροπῶν Ἀσφαλείας πρόκειται νὰ ἀφαιρεθῇ ἀπὸ αὐτὰς καὶ νὰ μεταβιβασθῇ ἐκεῖ ὅπου οὐσιαστικῶς ἀνήκει, συμφώνως πρὸς τὰς προτάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Λόρδου Ὄκσεϋ).

Ὁ Ἀρχηγὸς Ἀστυνομικοῦ Σώματος ἔχει ἐξαιρετικῶς μεγάλην ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν «ὑπ' αὐτὸν» καὶ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἡ Ἀστυνομικὴ Συνομοσπονδία ἐπαναλαμβάνει τὰς προσπαθείας της, διὰ νὰ μειώσῃ τὴν ἐξουσίαν του. Τὸ μοναδικὸν μέσον ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ ὑποκαταστήσῃ τὸν Ἀρχηγὸν εἰς τὰς ἁρμοδιότητας πειθαρχικοῦ ἐλέγχου εἶναι τὸ Συλλογικὸν Ὄργανον ἢ ἄλλως πως, τὸ ὀνομαζόμενον Πειθαρχικὸν Συμβούλιον, συνθέσεως καὶ τρόπου ἐργασίας τῶν Στρατοδικείων. Τὸ πειθαρχικὸν Συμβούλιον, ὡς ἰδέα καὶ θεωρητικῶς εἶναι ἄριστον, πλὴν ὅμως εἰς τὴν πρᾶξιν δὲν θὰ εἶναι πιὸ εὐπρόσδεκτον ἀπὸ τὸ σύστημα ποὺ σήμερα ἰσχύει. Κάποιος πρέπει νὰ εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν πειθαρχίαν καὶ ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Σώματος εἶναι τὸ καταλληλότατον πρόσωπον. Παρέχεται, ὅπως εἶναι φυσικὸν νὰ παρέχεται, δικαίωμα «προσβολῆς» κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ἀρχηγοῦ εἰς τὸ Ἀνώτατον Πειθαρχικὸν Ὄργανον, καὶ τέτοιο εἶναι ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν.

Κατὰ τὸ ἐφαρμοζόμενον σήμερον σύστημα πειθαρχίας, ὁ ἀστυνομικὸς ποὺ ὑποπίπτει εἰς ἐλαφρὰ παραπτώματα εἰδοποιεῖται ὑπὸ τῶν ἀμέσως προϊσταμένων του, οἱ ὁποῖοι προσπαθοῦν νὰ τὸν νουθετήσουν διὰ νὰ ἀποφύγῃ εἰς τὸ μέλλον τὴν

ἐπανάληψιν τοῦ παραπτώματος πού ἔκανε. Ἐὰν ὅμως δὲν συμμορφωθῇ καὶ ὑποπέσῃ πάλι εἰς παράπτωμα, τότε ἡ «ὑπόθεσις» ἀναφέρεται εἰς τὸν Ἀρχηγόν. Αὐτός, ἀναλόγως τοῦ παραπτώματος—καὶ τέτοια ἐλαφρὰ παραπτώματα εἶναι π.χ. καθυστέρησις ἐν τῇ ἀναλήψει ὑπηρεσίας κ.ἄ.—προβαίνει εἰς συστάσεις, εἴτε ἐπιβάλλει εἰς τὸν παραβάτην ποινὴν ἐπιπλήξεως ἢ προστίμου. Ὅλαι αἱ σοβαρώτεραι περιπτώσεις ἀναφέρονται κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸν Ἀρχηγόν, ὁ ὁποῖος ἐπιβάλλει ἀναλόγως καὶ πάλιν τῆς σοβαρότητος ἑκάστης τὴν δέουσαν ποινὴν πού ὁ νόμος προβλέπει, χωρὶς ν' ἀποκλείεται καὶ αὐτὴ ἡ ἀπόλυσις ἐκ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος. Ἐξαίρεσιν τῆς διαδικασίας αὐτῆς ἀποτελοῦν τὰ Σώματα τῶν Ὑποκομητειῶν, τῶν ὁποίων οἱ Ἀρχηγοὶ διὰ τὰς ἀποφάσεις των ἔχουν ἀνάγκην ἐγκρίσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀσφαλείας (Watch Committee) διὰ κάθε ἐπιβαλλομένην ποινήν. Ἐὰν ἕνας ἀστυνομικὸς διαπράξῃ ποινικὸν ἀδίκημα, ἔστω καὶ ἂν τοῦτο ἀποτελῇ παράβασιν τῶν Ἀστυνομικῶν Κανονισμῶν, παραπέμπεται εἰς τὸ ἁρμόδιον ποινικὸν δικαστήριον, ὅπως ἀκριβῶς καὶ ὁ κοινὸς πολίτης. (Ὁπωσδήποτε, ὅμως, ὁ παραβάτης ἀστυνομικὸς τιμωρεῖται—καὶ δικαιολογημένως—αὐστηρότερον). Μετὰ τὸν ποινικὸν κολασμόν, ἀκολουθεῖ ἀπαραιτήτως καὶ ὁ πειθαρχικὸς ἔλεγχος ἀπὸ τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ Σώματος.

Ἔχουν καθιερωθῇ ὡρισμένα μέσα διασφαλίσεως τῶν ἀστυνομικῶν ἐκ τῶν ἀδικαιολογήτων παραπομπῶν των εἰς τὰ δικαστήρια καὶ ἐκ τῆς ἀπρεποῦς μεταχειρίσεως αὐτῶν ὑπὸ τῶν προϊσταμένων των. Ἐναντίον τοῦ κατηγορουμένου πρέπει νὰ διατυπωθῇ σαφὴς καὶ ὄχι ἀόριστος κατηγορία.—π.χ. «ὀλιγωρία» ἁπλῶς—καὶ νὰ ἀναφέρωνται εἰς τὸ σύνολον αἱ λεπτομέρειαι τῆς πράξεως ἢ τῆς παραλείψεως διὰ τὴν ὁποίαν κατηγορεῖται. Ἐπίσης ἐπιτρέπεται νὰ χρησιμοποιήσῃ ἄλλον ἀστυνομικόν, ὡς βοηθόν του, διὰ ν' ἀντιμετωπίσῃ τὸ κατηγορητήριον καὶ νὰ ὑπερασπίσῃ τὸν ἑαυτόν του. Δύναται νὰ καλέσῃ καὶ νὰ ἐξετάσῃ ἁπλῶς ἢ καὶ «κατ' ἀντιπαράστασιν» μάρτυρας. Ἔχει δικαίωμα νὰ προσφύγῃ εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ πρόστιμον ἢ ἄλλην ποινὴν πού τοῦ ἐπεβλήθη ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων Πειθαρχικῶν Ὀργάνων καὶ δι' αὐτὴν ἀκόμα τὴν ποινὴν τῆς ἀπολύσεως ἢ τοῦ ὑποβιβασμοῦ. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἔχει ἁρμοδιότητα ν' ἀποδεχθῇ τὴν προσφυγήν, νὰ τὴν ἀπορρίψῃ, νὰ ἐπαυξήσῃ ἢ νὰ μειώσῃ τὴν ἐπιβληθεῖσαν ποινὴν ἢ νὰ παραπέμψῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ «ἐκδικάσαν» αὐτὴν ὄργανον διὰ τὴν «ἐπανεκδίκασίν» της. Πρέπει ν' ἀναφερθῇ ἐδῶ ὅτι εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν, κατὰ μέσον ὅρον, ὑποβάλλονται ὀκτὼ προσφυγαὶ τὸ χρόνο.

Ὁ πειθαρχικὸς κῶδιξ εἶναι βεβαίως αὐστηρός, ἀλλὰ ἡ αὐστηρότης αὐτὴ εἶναι ἐπιβεβλημένη. Ἐκτὸς τῶν σοβαρῶν περιπτώσεων, ὅπως «ἡ μὴ ἐκτέλεσις διαταγῆς» ἢ «ἀνάρμοστος συμπεριφορά», ὑπάρχουν καὶ ἄλλαι, ὅπως «τὰ σχόλια ἐν ὑπηρεσίᾳ» ἢ «παραποίησις τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων», ἔστω καὶ εἰς τὸ ἐπίσημον σημειωματάριον ἀστυφύλακος, ἢ «ἄσκησις ἐμπορίας τινὸς ἢ ἐπαγγέλματος». Ὁ ἀστυνομικὸς πρέπει ν' ἀποφεύγῃ ἐσφαλμένας παραπειστικὰς καὶ ἀνακριβεῖς ἀναφορὰς ἢ καταθέσεις καὶ πάντοτε ν' ἀναφέρῃ πραγματικὰ γεγονότα. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας του δὲν ἐπιτρέπεται νὰ «πίνῃ» οἰνοπνευματώδη ποτά, οὔτε νὰ εἰσέρχεται εἰς «μπὰρ» ἢ καφενεῖα ὅταν εἶναι «ἐν στολῇ», εἴτε ἐν ὑπηρεσίᾳ εἴτε ἐκτὸς ὑπηρεσίας, ἐκτὸς ἂν ὑπάρχῃ εἰδικὴ ὑπηρεσιακὴ αἰτία. Ἡ οἰκία εἰς τὴν ὁποίαν κατοικεῖ πρέπει νὰ ἐξετασθῇ ὑπὸ τοῦ ἀξιωματικοῦ καὶ νὰ λάβῃ τὴν «κεκανονισμένην ἄδειαν».

Αἱ διατάξεις αὐταὶ εἶναι εἰς τὸ σύνολόν των ἀπαραίτητοι καὶ λογικαὶ καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ λεχθῇ ὅτι οἱ κανονισμοὶ αὐτοὶ εἶναι αὐστηροὶ ἢ ἐφαρμόζονται μὲ αὐστηρότητα, ὅπως συμβαίνει μὲ τὸν π.χ. Ναυτικὸν Κώδικα Πειθαρχίας. Ἀλλὰ ἡ ἀτομικὴ εὐθύνη τοῦ ἀστυνομικοῦ καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι αὐτὸς συχνὰ ἐργάζεται «μεμονωμένως» ἀπαιτοῦν τὸν καθορισμὸν ὁμοιομόρφου ὑπηρεσιακῆς συμπεριφορᾶς, πρᾶγμα πού εἶναι δύσκολον νὰ ἐπιτευχθῇ κατ' ἄλλον τρόπον. Ἔτσι ἐγεννήθη ἡ «Ἀστυνομικὴ Παράδοσις» τῆς συνηδειτῆς πειθαρχίας, πού εἶναι ἀντίθετος τῆς πειθαρ-

χίας ποὺ ἐπιβάλλεται διὰ τῶν «ἐν χρήσει» μέσων. Ὁ ἀστυνομικὸς ποὺ παραβαίνει τὸν ἄγραφον ἀστυνομικὸν νόμον ὑφίσταται τὰς συνεπείας τῆς παραβάσεως, αἱ ὁποῖαι συνίστανται εἰς τὴν περιφρόνησιν τοῦ παραβάτου ἀπὸ τοὺς σύναδέλφους του καὶ τοὺς ἀμέσως προϊσταμένους του, ἔστω καὶ ἂν τὸ θέμα δὲν λάβῃ τὸν δρόμον τοῦ πειθαρχικοῦ ἐλέγχου, ἤτοι τῆς συστάσεως ἢ τῆς ἐπιπλήξεως. Εἰς τοῦτο συντείνει καὶ ἡ κλειστὴ «ἀστυνομικὴ κοινότης» τῶν πόλεων, διὰ τὴν ὁποίαν ἕνα τέτοιο παράπτωμα ἔχει μεγίστην σημασίαν.

5. Ἡ στέγασις.

Ἕνα σημαντικὸ θέμα ποὺ ἐπηρεάζει τὴν ζωὴ τοῦ ἀστυνομικοῦ—ἕνα ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παραλειφθοῦν—εἶναι ἡ στέγασις. Παρέχεται βεβαίως εἰς αὐτὸν κατοικία ἢ ἐπίδομα κατοικίας. Ἡ σπουδαιότης τοῦ θέματος ἔγκειται εἰς τὴν ἀνάγκην, ὅπως ὁ ἀστυνομικὸς κατοικῇ εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος ποὺ ὑπηρετεῖ. Καὶ τοῦτο διότι δὲν ὑπάρχει ἄλλος καλλίτερος τρόπος ποὺ νὰ τὸν διευκολύνῃ νὰ γνωρίσῃ τοὺς κατοίκους, πρᾶγμα ποὺ εἶναι οὐσιῶδες εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Ὑπηρεσίαν. Ἀπὸ πλευρᾶς ἀρχῆς, μία τέτοια τοποθέτησις τοῦ ἀστυνομικοῦ ἀνάμεσα εἰς τὴν «Κοινότητα» ποὺ ὑπηρετεῖ καὶ τῆς ὁποίας εἶναι ἐνεργὸν μέλος εἶναι ἰδανική. Κατὰ τὸ παρελθὸν εἰς πολλὰ Ἀστυνομικὰ Σώματα δὲν ἐπεδεικνύετο ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ἐξασφάλισιν καταλλήλου στέγης εἰς τοὺς ἀστυνομικούς, ἀλλὰ ἐπιδιώκετο ἡ «τυπικὴ ἱκανοποίησις τῶν ὑπὸ τῶν νόμων ὁριζομένων» καὶ μόνον. Μιὰ τέτοια τακτικὴ προεκάλεσε ἔντονα παράπονα καὶ λίγο πρὶν ἀπὸ τὸν Δεύτερον Παγκόσμιον Πόλεμον ἤρχισαν νὰ σκέπτωνται τὸ ζήτημα αὐτὸ καὶ νὰ καταβάλλουν σοβαρὰς προσπαθείας διὰ τὴν ἱκανοποιητικὴν λύσιν του. Ἡ ἔναρξις τοῦ πολέμου ἐσταμάτησε τὴν κίνησιν αὐτήν, ἡ δὲ στενότης στεγαστικῶν χώρων τῆς μεταπολεμικῆς περιόδου ἐδυσκόλευσε τὴν λύσιν του. Ἡ σημερινὴ (1950) ὅμως κατάστασις παρουσιάζεται βελτιουμένη καὶ ἡ ἀνάγκη ἐξασφαλίσεως καταλλήλου κατοικίας τῶν ἀστυνομικῶν ἔχει τύχει εἰδικῆς προσοχῆς. Αἰτία τῆς μεταστροφῆς εἶναι καὶ ἡ ἀπροθυμία προσελεύσεως νέων εἰς τὰ Ἀστυνομικὰ Σώματα, διὰ τὴν δημιουργίαν τῆς ὁποίας καὶ ἡ ἔλλειψις ἀνέσεων ἔχει παίξει πρωταρχικὸ ρόλο.

6. Ἡ ἀπροθυμία προσελεύσεως νέων.

Σοβαρὸς καὶ ὑπολογίσιμος ἀνταγωνιστὴς τῆς Ἀστυνομίας καὶ τῶν ἄλλων κλάδων ποὺ διαθέτουν ἐμμίσθους ὑπαλλήλους εἶναι αἱ Βιομηχανίαι. Οἱ εἰδικευμένοι ἐργάται ἀμείβονται καλλίτερα ἀπὸ τοὺς ἀστυφύλακας, ἐργάζονται πιὸ λίγες ὧρες καὶ ἔχουν περισσότερα «προνόμια» ὑπὸ μορφὴν «καντίνας», ἀθλητικῶν γηπέδων καὶ ὀργάνωσιν μερίμνης. Ἡ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν πλήρη ἀπασχόλησιν σημαίνει ἐπίσης ὅτι δι' αὐτοὺς ποὺ ἐργάζονται ἀντὶ «πινακίου φακῆς» ἀξίζει καὶ ἐπιβάλλεται νὰ ληφθῇ φροντὶς διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν ὅρων ἐργασίας. Καὶ τοῦτο διότι τώρα πιὰ δὲν ὑπάρχει τὸ φάσμα τῆς ἀνεργίας, ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς «ἀγκλίτσα» γιὰ νὰ συγκρατῇ τὸ «κοπάδι». Συνέπεια τῶν ἀνωτέρω εἶναι ὅτι δύσκολα ἀνευρίσκονται νέοι πρὸς κατάταξιν εἰς Ὑπηρεσίας ὅπως ἡ Ἀστυνομία, τῆς ὁποίας τὸ «πινάκιον» περιλαμβάνει μόνον «φακὴν» κι' αὐτὴν ὄχι «εὔγευστον». Ὅλα τὰ Ἀστυνομικὰ Σώματα τῆς χώρας αὐτῆς ἔχουν δύναμιν κατωτέραν τῆς ὀργανικῆς κατὰ 12.000 ἄνδρας.

Αἱ δυσκολίαι ἀνευρέσεως νέων διὰ νὰ καταταγοῦν εἰς τὰς ἀστυνομικὰς τάξεις εἶναι σοβαραί. Πλὴν ὅμως ἔχουν καὶ τὴν εὐεργετικήν των πλευράν, ὅτι δηλ. ἐπιβάλλουν τὴν ποιοτικὴν βελτίωσιν τῶν ἤδη ὑπηρετούντων ἀστυνομικῶν. Αὐτοὶ ποὺ κατατάσσονται εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, παρ' ὅτι θὰ μποροῦσαν νὰ πᾶνε σ' ἄλλο κλάδο, π.χ. εἰς τὴν βιομηχανίαν, ἀποβλέπουν νὰ σταδιοδρομήσουν ὡς ἀστυνομικοὶ καὶ ν' «ἀνέβουν», χωρὶς νὰ λείπουν καὶ αὐτοὶ ποὺ κατατάσσονται ἀπὸ τὰς γνωστὰς «ρωμαντικὰς» ἀντιλήψεις τῶν κλασσικῶν καὶ συγχρόνων ἀστυνομικῶν μυθιστορημάτων. Σήμερον αἱ συνθῆκαι εἰς τὰ περισσότερα Ἀστυνομικὰ Σώματα εἶναι ἐξαιρετικαὶ καὶ αἱ παρατηρούμεναι ἐλλείψεις ὀφείλονται εἰς οἰκονομικὰς δυσκολίας. (Συνεχίζεται)

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Προήχθησαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ 'Ανθυπαστυνόμου, οἱ ἐν μονίμῳ διαθεσιμότητι τελοῦντες 'Αρχιφύλακες : Ζῶρζος 'Ιωάννης, 'Αναγνώστου Νικόλαος, Φραγκάλης 'Εμμανουήλ, Τσάφας Κωνσταντῖνος, Γιαννόπουλος Πέτρος καὶ 'Ηλιόπουλος Εὐστράτιος.

—Παρητήθησαν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος, οἱ ἀστυφύλακες : 'Αγγέλου 'Ιωάννης, Κοπανάκης Μενέλαος, Κουρκουτᾶς Κωνσταντῖνος.

—'Απελύθησαν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου, οἱ : 'Αρχιφύλαξ Κοντοπύργιας Νικόλαος καὶ 'Αστυφύλαξ Δρακωνάκης Βασίλειος.

***

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΑΙ ΕΚΠΟΜΠΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

—'Η ἐκπομπὴ τῆς 'Αστυνομίας ἐξακολουθεῖ πάντα νὰ συγκεντρώνῃ τὴν ἀγάπη καὶ τὸν θαυμασμὸ τοῦ κοινοῦ, μὲ τὰ ὅμορφα προγράμματά της καὶ τὸν ἁπαλὸ ρυθμό της.

Χιλιάδες ἀκροαταὶ περιμένουν κάθε Τετάρτη ἀπόγευμα στὴν 'Αθήνα, καὶ κάθε Πέμπτη στὴν Πάτρα, ν' ἀκούσουν τὴν φωνὴ τῆς 'Αστυνομίας ποὺ μιλᾷ στὴν καρδιά τους, ποὺ τοὺς συγκινεῖ καὶ τοὺς ἐνθουσιάζει, ποὺ τοὺς διδάσκει καὶ τοὺς τέρπει συγχρόνως.

"Ετσι κάθε βδομάδα στὰ Γραφεῖα τῆς 'Υπηρεσίας Ραδιοφωνικῶν 'Εκπομπῶν τῆς 'Αστυνομικῆς Σχολῆς, φθάνουν δεκάδες συγχαρητήρια γράμματα, ποὺ ἀντιπροσωπεύουν ὅλες τὶς κοινωνικὲς τάξεις καὶ ὅλες τὶς συνοικίες τῶν 'Αθηνῶν, τοῦ Πειραιῶς καὶ τῶν Πατρῶν. Μέσα σ' αὐτὲς τὶς εὐοίωνες συνθῆκες τὰ ἀστυνομικὰ προγράμματα συνεχίζονται μὲ ὁλοένα μεγαλύτερη ἐπιτυχία.

*

—Στὸ πρόγραμμα τῆς 10-4-1957 ἐπανελήφθη ἡ ἀλησμόνητη ἐπιτυχία τῆς ἐκπομπῆς τῆς 'Αστυνομίας: «**'Ο κόκκινος δολοφόνος τοῦ 'Υπουργοῦ**», σὲ κείμενο τοῦ 'Αστυν. Δ/ντοῦ κ. Ν. 'Αρχιμανδρίτου. Τὸ ζωντανὸ αὐτὸ καὶ ὑπέροχο σκέτς τοῦ κ. 'Αρχιμανδρίτου, στὸ ὁποῖο ἔλαβαν μέρος ἐκλεκτοὶ καλλιτέχναι τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου, ἐστάθη ἀφορμὴ ν' ἀκουσθοῦν τὰ πιὸ ἐνθουσιώδη σχόλια γιὰ τὴν ἀστυνομικὴ ἐκπομπή. Τὸ σκέτς αὐτὸ κατόπιν ἐπιμόνων παρακλήσεων ἀναμεταδόθη καὶ ἀπὸ τὸ ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ Πατρῶν καὶ Κερκύρας.

*

—'Η ἐκπομπὴ τῆς 17-4-1957 ἐματαιώθη, λόγῳ τῆς μεταδόσεως κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν τῆς 'Ιερᾶς 'Ακολουθίας τῆς Μ. Τετάρτης.

*

—Πανηγυρική, κεφάτη, χαρούμενη ἡ ἐκπομπὴ τῆς 24-4-57, ἐνθουσίασε τοὺς ἀκροατάς της καὶ θεωρήθηκε σὰν μιὰ ἀπὸ τὶς καλύτερες ἐκπομπὲς τῆς 'Αστυνομίας. Μὲ ὡραιότατα λογοτεχνικὰ σκίτσα ἀπὸ τὴν Χριστιανικὴ Ζωὴ καὶ τὴν ἄνοιξη καὶ γλυκὲς μελῳδίες δημιούργησε ἕνα βελούδινο σύνολο ὁμορφιᾶς καὶ τέχνης. Στὸ πρόγραμμα αὐτὸ μετεδόθησαν τραγούδια ὅλων τῶν γούστων, παληά, μοντέρνα, λαϊκά, δημώδη καὶ ἔλαβαν μέρος ἡ Ρένα Βλαχοπούλου, ἡ Μάγια Μελάγια, ἡ "Ελσα Λάμπο, ὁ Βάγγος Παπούλιας, ὁ Σῶτος Παναγόπουλος, ἡ μαντολινάτα Τσιλίφη καὶ ὁ 'Αρχιφύλαξ Μάνθος Φελώνης. Μετεδόθη δὲ καὶ διδακτικὸ ἀπόσπασμα τοῦ ἡμερολογίου τῆς 'Αστυνομίας, σὲ κείμενον 'Αρχιφύλακος Σπύρου Πηλοῦ.

***

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΛΑΘΩΝ

Εἰς τὸ 94ον τεῦχος (σελ. 4565) ἐκ παραδρομῆς ἀνεγράφη Ε. Χανδρῆς, ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦ Σ. Χανδρῆς. Εἰς τὸ 95ον τεῦχος (σελ. 4631) ἐπίσης ἀνεγράφη ἐκ παραδρομῆς κ. 'Αλεξ. Πισσᾶς, ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦ κ. 'Αλεξ. Πίσπας καὶ εἰς σελ. 4636 τοῦ ἰδίου τεύχους ἀνεγράφη ἐσφαλμένως 'Υφηγητὴς Πανεπιστημίου κ. 'Ελ. Πρόκος, ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦ **Καθηγητὴς Πανεπιστημίου** κ. 'Ελ. Πρόκος.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελίς

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑΙ ΕΚΔΡΟΜΑΙ

Περίπατος στὴν Ἑλλάδα, ὑπὸ κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'..... 4647

ΘΕΜΑΤΑ ΑΝΗΛΙΚΩΝ

Ἐκτροπαὶ τῆς νεότητος καὶ μέτρα περιστολῆς αὐτῶν, ὁμιλία κ. Δημ. Βρανοπούλου, εἰς «Παρνασσὸν» τὴν 2—5—57..... 4659

ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΓΡΑΦΟΛΟΓΙΑ

Ἡ ἀγρία δολοφονία τοῦ δημοσιογράφου Γ. Πόλκ καὶ ἡ ἐξιχνίασις αὐτῆς διὰ τῆς Δικαστικῆς Γραφολογίας, ὑπὸ κ. Ἀριστείδου Πουλαντζᾶ, καθηγητοῦ τῆς Δικαστικῆς Γραφολογίας καὶ ἑταίρου τῆς Διεθνοῦς Ἀκαδημίας Ἐγκληματολογίας 4672

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Αἱ ἀπεργίαι, ὑπὸ κ. Στεφάνου Σ. Χ. Θεοδότου 4680

ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΜΕΛΕΤΕΣ

Διονύσιος Σολωμὸς — Ἡ προσωπικότητα καὶ τὸ ἔργο τοῦ Ἐθνικοῦ ποιητοῦ 1857—1957—, ὑπὸ κ. Σωτηρίου Κατσιμπάρου, Ὑπαστυνόμου Β' 4683

ΞΕΝΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΙ

Ἔγκλημα καὶ Ἀστυνομία, ὑπὸ κ. Antony Martienssen, κατὰ μετάφρασιν κ. Χρ. Πατσούρη, Ὑπαστυνόμου Α' (συνέχεια) 4691

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ 4694

Σ η μ ε ί ω σ ι ς. Λόγῳ πληθώρας ὕλης ἡ συνέχεια τῆς μελέτης: Ἱστορικὰ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ ἑπόμενον τεῦχος.

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ
Κεραμεικοῦ 40 — Ἀθῆναι (τηλ. 52-512)

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Ἐκυκλοφόρησεν ἡ «ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ» τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Α΄ κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου ἐκ σελίδων 552 μετὰ 217 εἰκόνων.

Περιλαμβάνει ὅλα τὰ θέματα τῆς Ἐπιστημονικῆς καί Τεχνικῆς Ἀστυνομίας, εἰς τρόπον ὥστε νὰ καθίσταται ἀπαραίτητον βοήθημα καὶ ὁδηγὸς διὰ πάντα ἀστυνομικόν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ:

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἐπιστημονικὴ Ἀστυνομία —Ὀργάνωσις τῶν Ὑπηρεσιῶν Ἀσφαλείας καὶ μεθοδικότης ἐνεργείας.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ἐπιστημονικὴ ἀνάκρισις.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

Κατηγορίαι ἐγκληματιῶν—Τρόποι διαπράξεως ἀδικημάτων.

(ΣΕΛΙΔΕΣ 552)